

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums
2017. gada 17. oktobris

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2015.–2016. GADA SESIJA

2015. gada 5.–8. oktobra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 408, 4.11.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2015. gada 14. oktobra sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 414, 10.11.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

2017/C 349/01 Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par Eiropas Savienības ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības iespējamo attiecināšanu uz nelauksaimnieciskiem produktiem (2015/2053(INI)) . 2

2017/C 349/02 Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par vietējo pašvaldību lomu attīstības sadarbībā jaunattīstības valstīs (2015/2004(INI)) 11

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

2017/C 349/03 Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par Centrālāfrikas Republiku (2015/2874(RSP)) 20

2017/C 349/04 Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par stāvokli Taizemē (2015/2875(RSP)) 26

2017/C 349/05 Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par bērnu masveida pārvietošanu Nigērijā Boko Haram uzbrukumam rezultātā (2015/2876(RSP)) 30

2017/C 349/06	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par <i>Ali Mohammed al-Nimr</i> lietu (2015/2883(RSP))	34
2017/C 349/07	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par tiesību aktiem hipotekāro kredītu jomā un riskantiem finanšu instrumentiem Spānijā (pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem) (2015/2740(RSP))	37
2017/C 349/08	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par nāvessodu (2015/2879(RSP))	41
2017/C 349/09	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par pieredzi, kas gūta no sarkano dubļu katastrofas Ungārijā pirms pieciem gadiem (2015/2801(RSP))	45
2017/C 349/10	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par ES rīcības plāna par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā atjaunošanu (2015/2754(RSP))	50
2017/C 349/11	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, piemērošanu (2014/2160(INI))	56
Trešdiena, 2015, 14 oktobris		
2017/C 349/12	Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra rezolūcija par virzību uz jauna starptautiska nolīguma klimata jomā noslēgšanu Parīzē (2015/2112(INI))	67

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

2017/C 349/13	Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Béla Kovács</i> imunitāti (2014/2044(IMM))	81
---------------	--	----

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

2017/C 349/14	Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis tiek pilnvarotas Eiropas Savienības interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 1930. gada Piespiedu darba konvencijas 2014. gada protokolu attiecībā uz protokola 1. līdz 4. pantu, kas attiecas uz jautājumiem saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās (06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))	83
2017/C 349/15	Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam par kontroles pasākumu piemērošanas attiecināšanu uz 4-metilamfetamīnu (10010/2015 – C8-0182/2015 – 2013/0021(NLE))	84

2017/C 349/16	Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam par kontroles pasākumu piemērošanu vielai 5-(2-aminopropil)indols (10012/2015 – C8-0186/2015 – 2013/0207(NLE))	85
2017/C 349/17	Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam par kontroles pasākumu attiecināšanu uz šādām vielām: 4-jod- 2,5-dimetoksi-N-(2- metoksi-benzil)fenetilamīns (25I-NBOMe), 3,4 dihlor-N-[[1 (dimetilamino)ciklo-heksil]metil]benzamīds (AH-7921), 3,4-metilēndioksipirovalerons (MDPV) un 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanons (metoksetamīns) (10011/2015 – C8-0185/2015 – 2014/0183(NLE))	86
2017/C 349/18	Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam par kontroles pasākumu attiecināšanu uz vielām 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-amīns (4,4'-DMAR) un 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazīns (MT-45) (10009/2015 – C8-0183/2015 – 2014/0340(NLE))	87
2017/C 349/19	Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 11. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (katastrofas Bulgārijā un Grieķijā 2015. gadā) (COM(2015)0370 – C8-0198/2015 – 2015/2151(BUD))	88
2017/C 349/20	P8_TA(2015)0332 Kopīgi noteikumi par Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem – Grieķijai paredzētie īpašie pasākumi ***I Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru attiecībā uz Grieķijai paredzētajiem īpašajiem pasākumiem groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (COM(2015)0365 – C8-0192/2015 – 2015/0160(COD)) P8_TC1-COD(2015)0160 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 6. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1303/2013 attiecībā uz Grieķijai paredzētajiem īpašajiem pasākumiem	89
2017/C 349/21	Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2015/002 DE/ Adam Opel) (COM(2015)0342 – C8-0249/2015 – 2015/2208(BUD))	91
2017/C 349/22	Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2015/003 BE/ Ford Genk) (COM(2015)0336 – C8-0250/2015 – 2015/2209(BUD))	95

2017/C 349/23	Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Itālijas pieteikums EGF/2015/004 IT/ <i>Alitalia</i>) (COM(2015)0397 – C8-0252/2015 – 2015/2212(BUD))	98
---------------	--	----

Trešdiena, 2015, 7 oktobris

2017/C 349/24	Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisijas Republiku, no otras puses, par Pamatonlīgumu starp Eiropas Savienību un Tunisijas Republiku par vispārējiem principiem Tunisijas Republikas līdzdalībai Savienības programmās (16160/2014 – C8-0080/2015 – 2014/0118(NLE)) . .	101
---------------	--	-----

2017/C 349/25	P8_TA(2015)0338 Eiropas procedūra maza apmēra prasībām un Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra ***I Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (COM(2013)0794 – C7-0414/2013 – 2013/0403(COD)) P8_TC1-COD(2013)0403 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 7. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, un Regulu (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru	102
---------------	---	-----

2017/C 349/26	P8_TA(2015)0339 Ierobežojumi attiecībā uz dažu piesārņojošu vielu emisiju gaisā ***I Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošu vielu emisiju gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām (COM(2013)0919 – C7-0003/2014 – 2013/0442(COD)) P8_TC1-COD(2013)0442 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 7. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/... par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošu vielu emisiju gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām	103
---------------	---	-----

2017/C 349/27	P8_TA(2015)0340 Lietošanai pārtikā paredzēti kazeīni un kazeināti ***I Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kazeīniem un kazeinātiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, un Padomes Direktīvas 83/417/EEK atcelšanu (COM(2014)0174 – C7-0105/2014 – 2014/0096(COD)) P8_TC1-COD(2014)0096 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 7. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/... par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kazeīniem un kazeinātiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, un Padomes Direktīvas 83/417/EEK atcelšanu	104
---------------	---	-----

2017/C 349/28	P8_TA(2015)0341	Savienības vispārējam budžetam piemērojamie finanšu noteikumi ***I	
		Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES, <i>Euratom</i>) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (COM(2014)0358 – C8-0029/2014 – 2014/0180(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0180		
		Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 7. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, <i>Euratom</i>) 2015/..., ar kuru groza Regulu (ES, <i>Euratom</i>) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam	105
		Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris	
2017/C 349/29	P8_TA(2015)0346	Maksājumu pakalpojumi iekšējā tirgū ***I	
		Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2013/36/ES un 2009/110/EK un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (COM(2013)0547 – C7-0230/2013 – 2013/0264(COD))	
	P8_TC1-COD(2013)0264		
		Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 8. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/... par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK	106
		Trešdiena, 2015, 14 oktobris	
2017/C 349/30		Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko nosaka dienu, kad stājas spēkā Lēmums 2008/633/TI par izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus (10506/2015 – C8-0193/2015 – 2015/0807(CNS))	107
2017/C 349/31		Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2015. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projektu — pašu resursi, Savienības ieguldījumu fondi ārējām darbībām, Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes birojs (11695/2015 – C8-0278/2015 – 2015/2150(BUD))	108
2017/C 349/32		Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par elastības instrumenta izmantošanu steidzamiem budžeta pasākumiem saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā, ievērojot 12. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2015)0486 – C8-0292/2015 – 2015/2253(BUD))	110
2017/C 349/33		Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2015. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu “Bēgļu krīzes pārvaldība: steidzami budžeta pasākumi saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā” (12511/2015 – C8-0297/2015 – 2015/2252(BUD))	112
2017/C 349/34		Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra lēmums par priekšlikumu Eiropas Stratēģisko investīciju fonda rīkotājdirektora iecelšanai amatā (C8-0304/2015 – 2015/0901(NLE))	115
2017/C 349/35		Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra lēmums par priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fonda rīkotājdirektora vietnieka iecelšanu amatā (C8-0305/2015 – 2015/0902(NLE))	116

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2015.–2016. GADA SESIJA

2015. gada 5.–8. oktobra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 408, 4.11.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2015. gada 14. oktobra sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 414, 10.11.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0331

Eiropas Savienības ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības iespējamā attiecināšana uz nelauksaimnieciskiem produktiem

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par Eiropas Savienības ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības iespējamo attiecināšanu uz nelauksaimnieciskiem produktiem (2015/2053(INI))

(2017/C 349/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Nolīgumu par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (TRIPS),
- ņemot vērā Komisijas zaļo grāmatu "Eiropas tradicionālās zinātnes optimāla izmantošana: Eiropas Savienības ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības iespējamā attiecināšana uz nelauksaimnieciskiem produktiem" (COM(2014)0469),
- ņemot vērā Regulu (ES) Nr. 1151/2012⁽¹⁾ par lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem, proti, t. s. Kvalitātes direktīvu,
- ņemot vērā Regulu (ES) Nr. 1308/2013⁽²⁾ par vīnu vai vīna produktiem, proti, t. s. Vienotas TKO regulu,
- ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 110/2008⁽³⁾ par stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem,
- ņemot vērā Regulu (ES) Nr. 251/2014⁽⁴⁾ par aromatizētajiem vīna produktiem,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2015. gada 12. februāra atzinumu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2015. gada 18. februāra atzinumu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas (EST) judikatūru attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm,
- ņemot vērā 1958. gada 31. oktobra Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumu aizsardzību Ženēvas aktu, kas pārskatīts Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un 1979. gada 28. septembrī, un kas attiecas uz intelektuālo īpašumu un tādu starptautiski tirgotu produktu aizsardzības nodrošināšanu, kuri plaši pazīstami sakarā ar to konkrētā ģeogrāfiskās izcelsmes apgabala īpašībām,

⁽¹⁾ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.

⁽³⁾ OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 84, 20.3.2014., 14. lpp.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, kā arī Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A8-0259/2015),
- A. tā kā konkrētas ģeogrāfiskas izcelsmes lauksaimniecības produktiem, kuriem ir noteiktas īpašības vai kuri tiek izgatavoti saskaņā ar tradicionālām metodēm, var tikt nodrošināta ES mēroga vienota ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzība;
- B. tā kā PTO definē ģeogrāfiskās izcelsmes norādes kā norādes, kas identificē preces izcelsmi [PTO] dalībvalsts teritorijā vai šādās teritorijas reģionā vai apvidū, ja preces kvalitāte, reputācija vai citas raksturīgās īpašības ir galvenokārt saistāmas ar tās ģeogrāfisko izcelsmi;
- C. tā kā kvalitatīvi tradicionāli Eiropas produkti, kuru izgatavošana pamatojas uz tradicionālo zinātību un metodēm, ir ES kultūras mantojuma daļa un svarīgs elements, kas jāsaglabā daudzu Eiropas reģionu saimnieciskajā un sabiedriskajā dzīvē, jo tie garantē darbības, kas tieši saistītas ar vietējiem apstākļiem, jo īpaši lauku rajonos, un palīdz palielināt šo rajonu vispārējo pievilcību, saglabājot vietējo identitāti un veicinot to atšķirīgumu, tādējādi sniedzot labumu tūrisma, kultūras, nodarbinātības un tirdzniecības jomām;
- D. tā kā šādi produkti var palīdzēt izstrādāt jaunas stratēģijas uzņēmējdarbības atbalstam vietējā un reģionālā līmenī un sekmēt infrastruktūras uzturēšanu un jaunu, kvalificētu un ar attiecīgo apgabalu saistītu darbvieta izveidi, jo īpaši lauku apvidos, atpalikušos apgabalos un visnomaļākajos reģionos, daudzos no kuriem darbvieta nodrošina tipisko vietējo produktu ražošanu, — šāds solis dotu jaunu impulsu profesionālajai un amatniecības apmācībai, kas būtu cieši saistīta ar attiecīgā apgabala un ražošanas jomu attīstību, vienlaikus saglabājot un popularizējot katra reģiona unikālo un daudzveidīgo mantojumu;
- E. atgādina, ka nelauksaimnieciskie produkti ir Eiropas identitātes neatņemama daļa un Eiropas Savienības dalībvalstu kultūras mantojuma nozīmīgs elements; uzsver, ka viena no galvenajām problēmām, ar ko saskaras šī nozare, ir tradicionālo prasmju un amatniecības pakāpeniska izzušana un ka nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība varētu būt stimuls, lai saglabātu šo kultūras mantojumu un tradicionālās zinātnes un nodrošinātu godīgu atalgojumu ražotājiem un šo produktu iespējami plašu pieejamību;
- F. tā kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reputācija ir nemateriāla kopēja vērtība, kuru neaizsargāšanas gadījumā var izmantot brīvi un bez ierobežojumiem, un tādējādi tās vērtība var samazināties un pats produkts pat izzust;
- G. tā kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm var būt liels ekonomiskais potenciāls, un, nodrošinot to pienācīgu aizsardzību, var radīt ievērojamas priekšrocības, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un ES reģioniem;
- H. tā kā Eiropas reģioni ir ļoti bagāti ar nelauksaimnieciskiem produktiem, kuru izgatavošanas pamatā ir augsta līmeņa tradicionālās prasmes un amatniecības iemaņas, kas ir palīdzējušas veidot to reputāciju, un kas ir kļuvuši par reģionālās un vietējās kultūras neatņemamu daļu;
- I. tā kā valsts iestādēm būtu jāaizsargā, jāveicina (kad privātais sektors to pieprasa) un jāpopularizē Eiropas tradicionālās kvalitātes produkti un to ģeogrāfiskās izcelsmes norādes;
- J. tā kā produkta kvalitāti, reputāciju un citas īpašības var noteikt pēc tā izcelsmes; tā kā noteiktas darbības saistībā ar nosaukumu nepareizu izmantošanu var nopietni sabojāt produkta reputāciju, ko nosaka tā izcelsme;
- K. tā kā Eiropas tradicionālie produkti to kvalitātes dēļ ir ļoti pieprasīti, un tāpēc to nosaukumi var tikt nelikumīgi izmantoti, no kā cieš gan patērētāji, gan ražotāji;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

- L. tā kā nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu pietiekama aizsardzība Eiropas līmenī, uzraudzība, sekošana līdz to lietošanai un krāpšanas apkarošana ļautu cīnīties ar viltojumiem, novērstu negodīgu konkurenci un patērētāju maldināšanu;
- M. tā kā patērētājus aizvien vairāk interesē ne tikai produktu nekaitīgums, bet arī to izcelsme, autentiskums un ražošanas metodes;
- N. tā kā patērētājiem preču iegādē vajadzētu būt iespējai izdarīt apzinātu izvēli, identificējot produktu izcelsmi un kvalitāti;
- O. tā kā pašreizējie valstu tiesību akti, kas aizsargā nelauksaimnieciskos produktus, ļauj dalībvalstīs piemērot dažādu līmeņu aizsardzību, kas ir neatbilstoši iekšējā tirgus mērķiem un traucē to efektīvu aizsardzību Eiropā un tajās dalībvalstīs, kurās uz šiem produktiem neattiecas valsts tiesību akti, tādējādi norādot uz nepieciešamību ieviest vienotu sistēmu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai visā ES;
- P. tā kā saskaņoti Eiropas tiesību akti var nostiprināt ES pozīciju sarunās par starptautisko tirdzniecību;
- Q. tā kā nav izstrādāta vienota ES sistēma nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai, un tas situāciju Eiropā padara neatbilstīgu un īpaši sadrumstalotu, jo dažās dalībvalstīs netiek nodrošināta nekāda īpaša aizsardzība un citās dalībvalstīs ir dažādas definīcijas, procedūras un aizsardzības līmenis valsts un vietējā līmenī, nozaru normās un vispārējās normās, un tas viss kropļo un kavē kopējā tirgus harmonisku attīstību un kaitē līdzvērtīgai aizsardzībai un efektīvai konkurencei vienlīdzīgos apstākļos, tādējādi liedzot patērētājiem iegūt precīzu, patiesu un salīdzināmu informāciju, kas ļautu viņiem pieņemt apzinātākus lēmumus, un traucē viņu aizsardzību,

Ievads

1. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu apspriesties ar ieinteresētajām personām par ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu (ĢIN) aizsardzības iespējamu attiecināšanu uz nelauksaimnieciskiem produktiem, kā arī 2014. gada oktobrī pabeigtās apspriešanās rezultātus, kuri nepārprotami apliecina atbalstu ES mēroga sistēmai nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai;
2. uzskata, ka aizsardzības instruments būtu jāievieš Eiropas līmenī, kas būtu daļa no plašākas stratēģijas augstas kvalitātes ES produktu veicināšanai, kuras pamatā būtu ES iestāžu cieša apņemšanās atzīt ražošanas un amatniecības nozares par izaugsmes un vienotā tirgus izveides pabeigšanas virzītājspēku, tādējādi uzlabojot vietējo rūpnieciski un amatnieciski ražoto produktu prestižu, atbalstot vietējās ekonomikas attīstību un nodarbinātību attiecīgajos apgabalos, veicinot tūrisma un palielinot patērētāju uzticēšanos;
3. aicina Komisiju nekavējoties ierosināt tiesību akta priekšlikumu ar mērķi izveidot vienotu Eiropas sistēmu nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai, ņemot vērā rezultātus, ko devusi jau notikušī apspriešanās ar ieinteresētajām personām un arī cita izpēte, kā arī nodrošināt, ka pilnībā tiek ņemta vērā jaunās sistēmas ietekme uz ražotājiem, to konkurentiem, patērētājiem un dalībvalstīm;
4. uzsver, ka šāda instrumenta ieviešana jāpapildina ar informācijas un komunikācijas kampaņām, lai iepazīstinātu ražotājus un patērētājus ar jauna veida ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm;
5. pauž ciešu pārliecību, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu attiecināšanai uz nelauksaimnieciskiem produktiem var būt daudzveidīga pozitīva ietekme uz iedzīvotājiem, patērētājiem, ražotājiem un visu Eiropas ekonomisko un sociālo sistēmu;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

6. uzskata, ka ar šādu sistēmu varētu efektīvāk aizsargāt patērētājus, palielināt viņu uzticēšanos marķētiem produktiem un palīdzēt viņiem produktu iegādē izdarīt apzinātāku izvēli, uzlabojot pārredzamību un novēršot neskaidrības, ko rada maldinoši nosaukumi vai apraksti, jo īpaši tad, ja efektīva ir komunikācijas kampaņa par šādas sistēmas esamību; uzskata, ka tā arī palīdzētu uzlabot izsekojamību un sniegt vairāk informācijas par kvalitāti, izcelsmi un ražošanas metodēm un apstākļiem, it īpaši ņemot vērā patērētāju aizvien lielāko interesi par šādiem jautājumiem;

Priekšrocības, ko dotu vienota aizsardzība ES līmenī

7. atgādina, ka ES būtu ļoti ieteicams pieņemt tiesību aktus par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm uz nelauksaimnieciskiem produktiem, lai pilnībā izmantotu šādu produktu atpazīstamības un kvalitātes aizsardzības pozitīvo ekonomisko efektu, sniegtu patērētājiem uzticamu informāciju par to ražošanas vietu un metodi, kā arī saglabātu zinātību un darbvieta, kas ar tiem saistītas;

8. uzskata, ka šādi tiesību akti sekmētu tradicionālo ražošanas procesu modernizāciju un tradicionālos produktus ražojošu jaundibinātu uzņēmumu izveidi un palīdzētu nodrošināt mazāk attīstītos reģionos izveidotu darbvieta ilgtspēju, jo īpaši palīdzot maziem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem, kas ražo gandrīz 80 % tipisku vietējo produktu, kurus varētu aizsargāt ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu sistēma, jo šādiem uzņēmumiem tiktu sniegta gan iespēja uzlabot pārdošanas rādītājus ar efektīvāku tirgzinību, gan stimulēt ciešāk sadarboties, ņemot vērā shēmas kolektīvo raksturu;

9. norāda, ka tas varētu palīdzēt efektīvi apkarot viltojumus, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu krāpniecisku izmantošanu un citus negodīgus paņēmienus, ar kuriem maldina galapatērētājus un jo īpaši kaitē mikrouzņēmumiem un MVU, kas likumīgi ražo lielāko daļu produktu, uz kuriem varētu attiecināt aizsardzību, un kam pagaidām nav nedz juridisko, nedz finanšu līdzekļu aizsargāt savas intereses, turklāt pašreizējā situācija var arī nelabvēlīgi ietekmēt to eksportu;

10. uzskata, ka šāda aizsardzība paplašinātu un atvieglinātu Eiropas amatnieciskās ražošanas produktu pārdošanu kopējā tirgū un tirgos ārpus ES, ņemot vērā, ka šie izstrādājumi izgatavoti, izmantojot tādas tradicionālās zināšanas un prasmes, kas palīdz saglabāt vērtīgu un veselās sociālās un teritoriālās kopienas raksturojošu zinātību, un kas ir uzskatāmas par Eiropas vēsturiskā, kultūras, ekonomiskā un sociālā mantojuma nozīmīgu elementu;

11. uzskata, ka vienota kārtība nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai stimulētu tehnoloģisko un ekonomisko attīstību reģionālā un vietējā līmenī, palielinot nodarbināto skaitu tradicionālo produktu ražošanā;

12. uzsver, ka vienota ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība ne tikai palīdzētu veicināt tradicionālos produktus, bet arī sekmētu to gatavošanā izmantoto izejvielu kvalitātes atzīšanu, kā arī radītu nepieciešamību nodrošināt izcilību visos ražošanas procesa posmos;

13. norāda, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norādes patērētājiem rada pārliecību par produkta kvalitāti, kā arī ražotājiem ir apliecinājums par zinātību un aizsardzības līdzekli;

14. uzsver, ka nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un tradicionālās augstas kvalitātes zinātnības aizsardzības atzīšanai saistībā ar kopējo komercpolitiku ir nozīme gan aizsargājošā, gan ofensīvā aspektā un ka tā var būt efektīvs instruments, lai atbalstītu mikrouzņēmumus un mazos un vidējos uzņēmumus un ražotājus (MVU), vērsties pret produktu atdarināšanu un viltošanu un sociālā, ekonomiskā un vides aspektā nodrošinātu ilgtspējīgāku pieeju ekonomikas attīstībai ES un ārpus tās, kā arī godīgu konkurenci un patērētāju aizsardzību, ļaujot efektīvāk noteikt produkta autentiskumu un kvalitāti; uzskata, ka nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu vienota aizsardzības atzīšana veicinātu arī sociālā kapitāla veidošanos ražošanas reģionos;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

15. uzskata, ka vienota ES sistēma varētu palielināt ar kultūras mantojumu saistīto profesiju pievilcību;
16. uzsver, ka tradicionālo zinātību un ražošanas saglabāšana var palīdzēt apturēt iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku apvidos, šo apvidu degradāciju un jauniešu aizplūšanu no laukiem;
17. uzsver, cik nozīmīgas ir to nelauksaimniecisko produktu kultūras, izglītojošā, sociālā un noturīguma komponentes, kurus iekļaus šajā procesā, kā arī uzsver, ka nepieciešams saglabāt, nodot un attīstīt tradicionālo zinātību un prasmes, kas saistītas ar šiem produktiem, un veicināt ciešāku sadarbību ar radošajām nozarēm, tostarp lai uzsvērtu gan izmantoto materiālu, gan gatavo produktu kvalitāti; aicina nodrošināt, lai nosaukumu vai logotipu varētu izmantot visi tie attiecīgā reģiona ražotāji, kuri produktu ražo paredzētajā veidā;
18. uzsver, ka nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība palīdzēs saglabāt kultūras un mākslas mantojumu, ko veido Eiropas vietējās un reģionālās tradīcijas;
19. atzīst MVU būtisko lomu, kuri iegulda augstas kvalitātes tradicionālajā zinātnībā un piedāvā vietēju nodarbinātību un mācekļību, lai apmācītu kvalificētus speciālistus, kuriem ir galvenā nozīme tradicionālo ražošanas metožu nodošanā; atzīst, ka ir svarīgi ieguldīt izglītībā un apmācībā šajā nozarē un mudina dalībvalstis optimāli izmantot pieejamo ES finansējumu un programmas, lai veiktu ieguldījumus to speciālistu profesionālajā apmācībā, kuri iesaistīti vietējo un reģionālo amatniecības un rūpniecības produktu ražošanā un veicināšanā;
20. mudina dalībvalstis apmainīties ar labu praksi par tādu ierosmju izstrādi un atbalstīšanu, kuru mērķis ir veicināt tradicionālo amatniecības nozari, kas, savukārt, varētu palielināt informētību par vietējo kultūras mantojumu un veicināt lauku apvidu attīstību;
21. uzsver to, ka labi zināmas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes varētu palīdzēt labāk veicināt Eiropas kultūras maršrutus;
22. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt nelauksaimniecisko produktu ražošanas kopu un saistīto nozaru starpreģionu un starpvalstu sadarbību un labākās prakses apkopošanu;
23. uzsver ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu svarīgumu intelektuālā īpašuma tiesību plašākā kontekstā, jo tas ir veids, kā aizsargāt vietējās vērtības, tostarp infrastruktūru un nodarbinātību, veicinot reģionālo attīstību un uzlabojot izsekojamību, pārredzamību un patērētāju informēšanu;
24. atzīmē, ka ar izcelsmi vai teritoriju saistīti rūpniecības un amatniecības izstrādājumi ir daudzu Eiropas reģionu saimnieciskās un sabiedriskās dzīves būtiska sastāvdaļa, jo tiem ir sakars ar darbībām, kas nav pārvietojamas uz citu vietu, un tie cieši saistīti ar vietējo dzīvesveidu, jo īpaši lauku rajonos; uzsver, ka ar izcelsmi vai teritoriju saistītu rūpniecības un amatniecības izstrādājumu aizsardzības sistēmas pieņemšana Eiropas līmenī ļautu saglabāt Eiropas rūpniecības un amatniecības izstrādājumu oriģinalitāti un novērstu produktu standartizāciju;

Attiecības ar trešām valstīm

25. uzskata, ka turpmākajos ES tirdzniecības nolīgumos ar trešām valstīm būtu jāiekļauj papildināmi visu to lauksaimniecības un nelauksaimniecisko produktu saraksti, kurus aizsargā ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm;
26. uzskata, ka pozitīvi tiks ietekmētas tirdzniecības attiecības, kādas ES ir ar trešām valstīm vai kādas tā apspriež sarunās ar tām, tādējādi ļaujot ES panākt līdzvērtīgu aizsardzību šādiem Eiropas produktiem arī starptautiskās tirdzniecības sarunās;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

27. uzskata, ka ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības attiecināšana uz nelauksaimnieciskiem produktiem būtu veids, kā stimulēt Eiropas eksportu un iegūt tirgus daļu, vienlaikus nodrošinot attiecīgo produktu starptautisku atzīšanu un veidojot to augstas kvalitātes tēlu un reputāciju gan tirdzniecībā, gan tirdzniecības sarunās;

28. uzskata, ka nelauksaimniecisku produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība ES līmenī nostiprinātu ES pozīciju PTO, aicinot palielināt standarta līmeņa aizsardzību, un varētu pozitīvi ietekmēt Dohas attīstības programmas ietvaros atsākušās diskusijas par daudzpusēja ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistra izveidi, pilnībā nodrošinot atbilstību Līgumam par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (TRIPS);

29. uzskata, ka nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība jāpapildina ar efektīvāku stratēģiju intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai un īstenošanai trešās valstīs, lai pastiprinātu pasākumus cīņā pret viltotiem vai atdarinātiem produktiem;

30. uzskata, ka nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu vienota aizsardzība Eiropas Savienībā varētu sniegt priekšrocības sarunās par tirdzniecības nolīgumiem ar trešām valstīm, un uzsver, ka daži Eiropas lielākie tirdzniecības partneri, piemēram, Indija un Ķīna, no savas puses jau ir ieviesuši sistēmas nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai;

31. aicina Komisiju gaidāmajā paziņojumā par ES tirdzniecības un investīciju stratēģiju iekļaut saskaņotu un labi sagatavotu stratēģiju par visām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, nodrošinot, ka tās visas ir ņemtas vērā un atzītas;

32. uzskata, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības sistēmas attiecināšana uz nelauksaimnieciskiem produktiem varētu palīdzēt ES pozīciju šajā jomā padarīt vēl spēcīgāku un konsekventāku gan divpusējās tirdzniecības sarunās, gan daudzpusējos forumos, ņemot vērā, ka galamērķis ir nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību ārpus ES visiem izcili kvalitatīviem Eiropas produktiem; jo īpaši uzskata, ka gan lauksaimniecības produkti, gan nelauksaimnieciski produkti, ko aizsargā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, būtu pilnībā jāņem vērā sarunās ar trešām valstīm par turpmākiem ES tirdzniecības nolīgumiem; uzskata, ka visaptveroša ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu sistēma veicinātu komerciālās darbības paplašināšanu un atvieglotu kopīgu reklāmas kampaņu veikšanu ārpus ES;

Vispārīgie principi

33. uzsver ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu svarīgumu, jo tās ir nozīmīgs instruments, lai uzlabotu izsekojamību, pārskatāmību un informācijas sniegšanu patērētājiem, uzlabotu informētību par ES reģioniem un apgabaliem kā vietu, kur īsteno ilgtspējīgāku sociālo un vides pieeju ekonomikas attīstībai, kā arī pilnveidotu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu izšķirošo lomu ES tirdzniecības politikā;

34. pauž pārliecību, ka sistēma ir jābalsta uz labāko praksi un pārredzamības un nediskriminācijas principiem un ka tā var būt efektīvs instruments, lai vērstos pret produktu atdarināšanu un viltošanu un sociālā, ekonomiskā un vides aspektā nodrošinātu ilgtspējīgāku pieeju ekonomikas attīstībai ES un ārpus tās, kā arī uzlabotu patērētāju aizsardzību;

35. aicina Komisiju piemērot no lauksaimniecības un pārtikas nozarē iegūtās pieredzes izdarītos secinājumus nolūkā izveidot sistēmu, kas būtu balstīta uz labāko praksi un nediskriminācijas principiem, būtu pārredzama, efektīva, ātra un ražotājiem, kuri brīvprātīgi nolemtu reģistrēt produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu shēmā, neradītu nevajadzīgu administratīvo slogu un pārmērīgas izmaksas; turklāt uzskata, ka šādai sistēmai būtu jānodrošina stingra kontrole un maksimāla pārredzamība un jāietver pienācīgi krāpniecības novēršanas līdzekļi; šajā sakarā aicina Komisiju jebkādā aizsardzības sistēmā izmantot visas nozares aptverošu pieeju;

36. uzskata, ka jaunajai sistēmai būtu jāsniedz patērētājiem, kas vēlas iegādāties kvalitatīvus produktus, intuitīvi uztverama, uz uzticamu un skaidru informāciju balstīta garantija, ka produkts ir autentisks un izcelsmes ziņā cieši saistīts ar attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kā tas savulaik notika arī lauksaimniecības un pārtikas produktu gadījumā; uzskata, ka šādas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu vienotas Eiropas aizsardzības sistēmas efektivitāti noteiks tas, vai ražotāji un patērētāji saņems visu nepieciešamo informāciju; uzsver, ka sistēmai jābūt pārredzamai un jānodrošina pieejama aizsardzība, jo tas ir izšķirīgi svarīgi patērētāju un ražotāju uzticēšanās aspektā;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

37. uzskata, ka saskaņā ar jauno ES normatīvo regulējumu iepirkumu jomā produktu kvalitātes un izcelsmes apliecināšanas sistēma līgumslēdzējām iestādēm varētu būt izdevīga no tehnisko specifikāciju, apliecinājumu un piešķiršanas kritēriju viedokļa, jo īpaši vietējā un reģionālā līmenī;

38. prasa šādiem produktiem pievērst galveno uzmanību reģionālās attīstības, pētniecības un inovācijas projektos, kā arī izmantojot programmas "Apvārsnis 2020" un kohēzijas finansējumu;

39. uzskata, ka tāda ES līmeņa ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības sistēma nelauksaimnieciskiem produktiem, kas būtu saskaņota, vienkārša, pārredzama un bez birokrātiskiem un finansiāliem slogiem, tādējādi dodot iespēju to jo īpaši izmantot MVU, ļautu ES starptautiskās tirdzniecības sarunās panākt vienādu aizsardzību šādiem Eiropas produktiem ārpus ES un radītu ievērojamas priekšrocības sarunās par brīvās tirdzniecības nolīgumiem gan divpusēji ar Savienības tirdzniecības partneriem, gan daudzpusēji PTO ietvaros;

40. uzskata, ka vienotas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības paredzēšana nelauksaimnieciskiem produktiem ES līmenī, kura ietvertu ES līmenī atzītas vienotas definīcijas, reģistrācijas procedūras un izmaksas, kā arī aizsardzības apjomu un izpildes nodrošināšanas līdzekļus un uzticamas iestādes izveidošanu, kas pieņems lēmumus par nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu statusa piešķiršanu, nemazinot 15 dalībvalstīs pašreiz jau spēkā esošos aizsardzības standartus, būtu vislabākais veids, kā efektīvāk rīkoties gan pašā ES, gan sarunās ar trešām valstīm;

Darbības joma

41. atkārtoti apstiprina, ka saikne ar teritoriju ir būtiska, lai varētu noteikt īpašo zinātību un noteikt produkta kvalitāti, autentiskumu un raksturīgās īpašības;

42. atbalsta plašu definīciju, kas ļautu atzīt saikni starp produktu un to teritoriju, uz kuru attiecas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes; uzskata, ka ES līmeņa aizsardzības sistēmas darbības joma būtu jāpaplašina, lai tajā varētu iekļaut arī nosaukumus, kuri gan nav ģeogrāfiski, taču ir viennozīmīgi saistīti ar konkrētu vietu;

43. uzskata, ka aizsardzības režīmā būtu jāiekļauj neverbālas zīmes un simboli, kas tiek viennozīmīgi asociēti ar konkrētu reģionu;

44. uzsver, ka nelauksaimniecisku ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu marķējumiem/atpazīšanas zīmēm/markām/logotipiem vajadzētu būt vienkāršiem un viegli atpazīstamiem, tiem jāatspoguļo produkta reģionālā/vietējā identitāte un jābūt vismaz produkta izcelsmes vietas valodā un tās valsts valodā, kurā produkts tiek importēts;

45. uzsver, ka noteiktas norādes, piemēram, vispārēji nosaukumi vai homonīmas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, būtu izslēdzamas no ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības režīma; šajā sakarībā piebilst, ka par paraugu varētu ņemt Regulas (ES) Nr. 1151/2012 6. panta 1., 3. un 4. punktā paredzētos izņēmumus attiecībā uz lauksaimniecības produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm;

Reģistrācijas process

46. uzskata, ka būtu nepieciešama obligāta reģistrācijas procedūra, jo tas nodrošinātu lielāku drošību, it īpaši attiecībā uz tiesību īstenošanu strīda gadījumā; aicina Komisiju ierosināt ļoti efektīvu, vienkāršu, noderīgu un pieejamu mehānismu produktu reģistrācijai un nodrošināt to, ka sistēma paredz pieejamas, skaidras un pārskatāmas reģistrācijas, modifikācijas un atcelšanas procedūras, tādējādi sniedzot juridiskas garantijas ieinteresētajām personām; aicina Komisiju veikt rūpīgu izvērtējumu, lai samazinātu finansiālo un administratīvo slogu ieinteresētajām personām;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

47. uzsver, ka līdztekus šai sistēmai jāizveido vienots, standartizēts un publisks Eiropas reģistrs nelauksaimnieciskajiem produktiem, uz kuriem attiecas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība, un tādējādi sekmētu amatniecisko ražošanu un informētu un aizsargātu gan patērētājus, gan ražotājus, taču neradot nekādu nevajadzīgu administratīvo slogu;

48. papildus tam uzsver, ka šādai sistēmai vajadzētu būt visaptverošai, lai pēc iespējas palielinātu tās ekonomisko un sociālo ietekmi, un ka tai būtu ievērojami jāpastiprina esošā produktu saikne ar izcelsmes vietu un jāuzlabo pārredzamība, lai palielinātu attiecīgā produkta uzticamību un autentiskumu, apliecinātu tā izcelsmi un palīdzētu uzlabot tā izsekojamību; norāda uz vajadzību veikt regulāras pārbaudes pēc tam, kad ir noteikts ģeogrāfiskās norādes statuss, lai nodrošinātu to, ka joprojām tiek ievēroti kritēriji, uz kuru pamata šis statuss noteikts;

49. uzskata, ka reģistrācijai vajadzētu notikt divos posmos: pirmkārt, valsts vai reģionālām iestādēm vajadzētu veikt vietējas pārbaudes, lai pārliecinātos, ka tiek nodrošināta īpašo pazīmju ievērošana; otrkārt, būtu jāievieš vienota Eiropas reģistrācijas sistēma, lai nodrošinātu atbilstību vienotiem kritērijiem visās ES daļās;

50. šajā sakarībā arī ierosina Komisijai izskatīt iespēju nodot lauksaimniecības jomas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrāciju Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (ITSB); ierosina, lai minētās sistēmas pārvaldību Savienības līmenī īstenotu ITSB;

51. uzsver, ka šādā sistēmā administratīvajām izmaksām un slogam uzņēmumiem vajadzētu būt minimāliem, vienlaikus sniedzot pietiekamas garantijas patērētājiem un palīdzot viņiem izdarīt apzinātāku izvēli produktu iegādē;

52. uzskata, ka saskaņā ar iepriekš aprakstīto shēmu attiecīgajiem uzņēmumiem vajadzētu ierosināt noteikt ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un tiem jo īpaši vajadzētu prasīt izstrādāt specifikācijas, kurām šādām norādēm būtu jāatbilst;

53. atbalsta elastīgu pieeju specifikācijās iekļautajiem kritērijiem, lai nodrošinātu, ka ražošanas procesu attīstība un nākotnes inovācijas ne tikai netiek kavētas, bet pat veicinātas, taču ar nosacījumu, ka galaprodukta kvalitāte un autentiskums netiek ietekmēti;

54. uzskata, ka specifikācijās būtu jāiekļauj vismaz šādi kritēriji: izmantotās izejvielas, ražošanas procesa apraksts, pierādījums par saikni ar teritoriju un uzņēmumu sociālās atbildības elementi;

55. ierosina, lai ražotāji, to apvienības un tirdzniecības kameras būtu galvenās iesaistītās personas, kuras pirmām kārtām varētu pieteikties nelauksaimniecisku produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijai;

56. uzsver, ka ražotājiem varētu prasīt veikt maksājumu par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes iegūšanu, taču ar nosacījumu, ka šī maksa būtu vienreizēja, tā būtu atbilstoša izmaksām, kā arī šāds maksājums tiktu vienādi piemērots visā ES;

Kontroles pasākumi

57. uzskata, ka būtu arī jāparedz nepieciešamie resursi, lai šāda instrumenta solītā aizsardzība būtu efektīva praksē, turklāt neatkarīgi no produktu izplatīšanas veidiem ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos; uzsver nepieciešamību nodrošināt, lai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes būtu vienlīdz labi aizsargātas arī digitālajā tirgū;

58. uzsver kvalitātes pārbažu nozīmi, ņemot vērā būtiskas atšķirības starp lauksaimniecības un nelauksaimnieciskiem produktiem (piemēram, ražotāju skaits);

59. turklāt rosina izveidot arī pārbauci, pārķāpumu un sodīšanas shēmu, lai uzraudzītu Eiropā tirgotos produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

60. uzskata, ka nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības palielināšanai būtu jāpiemēro aizliegums nepareizi izmantot šīs norādes, turklāt ne tikai tad, ja pastāv patērētāju maldināšanas risks vai negodīga konkurence, bet pat gadījumos, kad produkta faktiskā izcelsme ir skaidri norādīta; tādēļ ierosina arī uz nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm attiecināt papildu aizsardzību, kas paredzēta *TRIPS* līguma 23. pantā un kuru sākotnēji piemēroja tikai vīniem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem;

61. ierosina ieviest procedūru, kurā ieinteresētās personas varētu apstrīdēt ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrāciju;

62. uzskata, ka tā varētu atvieglot efektīvu uzraudzības procedūru izveidi, tādējādi patērētājiem un ražotājiem dodot iespēju aizsargāties pret viltošanu, atdarināšanu un citiem nelikumīgiem paņēmieniem;

Līdzāspastāvēšana ar agrākām tiesībām

63. uzskata, ka jebkādām turpmākām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm jāļauj pastāvēt līdzās ar tiesībām, kas jau ir saistītas ar produktu, un būtu jāņem vērā ES pašreizējā labākā prakse valsts un vietējā līmenī;

64. uzskata, ka attiecības starp preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vajadzēs skaidri definēt tā, lai nepieļautu konfliktus;

65. rosina, ka noteikumi par attiecībām starp preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm būtu jāpiemēro arī nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai;

66. ierosina, ka tām dalībvalstīm, kuras jau nodrošina aizsardzību, jādod nepieciešamais laiks atbilstības nodrošināšanai, vienlaikus piemērojot pārejas pasākumus, turklāt laikā, kamēr notiek pāreja uz ES mehānismu, paralēli varētu pastāvēt abas sistēmas;

o

o o

67. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0336

Vietējo pašvaldību loma attīstības sadarbībā jaunattīstības valstīs**Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par vietējo pašvaldību lomu attīstības sadarbībā jaunattīstības valstīs (2015/2004(INI))**

(2017/C 349/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju,
- ņemot vērā ANO Atklātās darba grupas par ilgtspējīgas attīstības mērķiem 2014. gada jūlijā pieņemto ziņojumu,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 25. novembra rezolūciju par ES un globālo regulējumu attīstības jomā pēc 2015. gada ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Starpvaldību ekspertu komitejas ilgtspējīgas attīstības finansēšanas jautājumos 2014. gada 8. augustā pieņemto ziņojumu,
- ņemot vērā Augsta līmeņa politiskā foruma ilgtspējīgas attīstības jautājumos 2014. gada jūlija ministru deklarāciju,
- ņemot vērā ANO 2014. gada ziņojumu par Tūkstošgades attīstības mērķiem,
- ņemot vērā noslēguma dokumentu, kas 2014. gada aprīlī pieņemts augsta līmeņa sanāksmē par globālo partnerību efektīvai sadarbībai attīstības jomā (GPEDC), kura notika Mehiko,
- ņemot vērā ziņojumu "Dialogs par attīstības programmas lokalizēšanu laikposmam pēc 2015. gada", ko 2014. gada 31. oktobrī sagatavoja Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programma (UNDP), Globālā darba grupa ⁽²⁾ un Apvienoto Nāciju Organizācijas Mājokļu un ilgtspējīgas pilsētattīstības konference (UN Habitat),
- ņemot vērā ANO Attīstības grupas (UNDG) 2014. gada ziņojumu "Gatavojot attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada — iespējas valsts un vietējā līmenī",
- ņemot vērā UNDP 2014. gada cilvēces attīstības ziņojumu "Ilgtspējīgs cilvēces progress — neaizsargātības mazināšana un izturētspējas veidošana",
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra kopsavilkuma ziņojumu par programmu laikposmam pēc 2015. gada,
- ņemot vērā ANO ziņojumu "Dzimumu līdztiesības diagramma 2012", kurā aplūkoti uzlabojumi saistībā ar astoņos Tūkstošgades attīstības mērķos (TAM) ietverto dzimumu līdztiesības aspektu īstenošanu,
- ņemot vērā 1992. gada ANO Vides un attīstības konferences rezultātus un ziņojumu, ko pēc tam pieņēma ANO Ilgtspējīgas attīstības konferencē, kura notika 2012. gada 20.–22. jūnijā Riodežaneiro (Brazīlijā),
- ņemot vērā ANO Ievērojamu personu augsta līmeņa darba grupas 2013. gada maija ziņojumu par Attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ Vietējo un reģionālo pašvaldību globālā darba grupa attīstības programmas laikposmam pēc 2015. gada konferences "HABITAT III" sagatavošanai.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

- ņemot vērā ANO Sistēmas uzdevumu grupas 2012. gada jūnija ziņojumu ANO ģenerālsēkretāram par ANO Attīstības plānu laikposmam pēc 2015. gada “Apzinot nākotni, kādu vēlamies visiem”,
- ņemot vērā Stambulas rīcības programmu vismazāk attīstītajām valstīm 2011.–2020. gadam,
- ņemot vērā deklarāciju un rīcības plānu par attīstības palīdzības efektivitāti, kas pieņemti augsta līmeņa sanāksmē Pusanā (Dienvidkorejā) 2011. gada decembrī,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un cilvēktiesību tiesiskās pamatnostādnes,
- ņemot vērā Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti un Akras rīcības programmu,
- ņemot vērā 1986. gada Deklarāciju par tiesībām uz attīstību,
- ņemot vērā Eiropas Konsensu attīstības jomā ⁽¹⁾ un ES Rīcības kodeksu attiecībā uz darba papildināmību un dalīšanu attīstības politikā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 15. maija paziņojumu “Partnervalstu vietējo pašpārvalžu ietekmes palielināšana, lai uzlabotu pārvaldību un sasniegtu efektīvākus attīstības rezultātus” (COM(2013)0280),
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 22. oktobra rezolūciju par vietējām pašvaldībām un pilsonisko sabiedrību — Eiropas apņemšanās atbalstīt ilgtspējīgu attīstību ⁽³⁾ un Padomes 2013. gada 22. jūlija secinājumus par vietējo pašpārvalžu attīstību,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 7. pantu, kurā atkārtoti apstiprināts, ka ES “nodrošina politikas un darbību saskaņotību, ņemot vērā visus tās mērķus”,
- ņemot vērā LESD 208. pantu, kurā paredzēts, ka “politikā, kas var iespaidot jaunattīstības valstis, Savienība ievēro mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā”,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 5. februāra paziņojumu “Globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada” (COM(2015)0044),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 2. jūnija paziņojumu “Cilvēka cienīgu dzīvi visiem — no koncepcijas līdz kopīgai rīcībai” (COM(2014)0335),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 13. maija paziņojumu “Privātā sektora lielāka nozīme iekļaujošas un ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanā jaunattīstības valstīs” (COM(2014)0263),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2014. gada 30. aprīļa darba dokumentu, instrumentu komplektu “Tiesībās balstīta pieeja, aptverot visas cilvēktiesības ES attīstības sadarbībā” (SWD(2014)0152),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. februāra paziņojumu “Cilvēka cienīgu dzīvi visiem — nabadzības izskaušana un ilgtspējīgas nākotnes nodrošināšana pasaulē” (COM(2013)0092),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 12. septembra paziņojumu “Demokrātijas un ilgtspējīgas attīstības pirmsākumi. Eiropas iesaistīšanās ar pilsonisko sabiedrību ārējo attiecību jomā” (COM(2012)0492),

⁽¹⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes secinājumi 9558/07, 15.5.2007.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0432.

Otrdiena, 2015. 6 oktobris

- ņemot vērā Komisijas sabiedrisko apspriešanu, kas risinājās no 2012. gada 15. jūnija līdz 15. septembrim saistībā ar ES nostājas “Ceļā uz attīstības regulējumu pēc 2015. gada” izstrādi,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 8. oktobra paziņojumu “Vietējās pašpārvaldes iestādes: attīstības līdzdalībasnieces” (SEC(2008)2570),
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikušies Padomē, Eiropas Parlamentā un Komisijā, kopīgo paziņojumu par Eiropas Savienības politiku attīstības jomā “Eiropas Konsenss”⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Attīstības sadarbības hartu vietējās pārvaldības atbalstam, kas pieņemta 2008. gada 16. novembrī, Eiropas Attīstības dienu laikā,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 12. aprīļa paziņojumu “Attīstības politiku saskaņotība” (COM(2005)0134) un Ārlietu padomes 2012. gada 14. maija 3166. sanāksmes secinājumus “ES attīstības politikas ietekmes palielināšana. Pārmaiņu programma”,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2015. gada 24. februāra atzinumu “Cilvēka cienīgu dzīvi visiem — no koncepcijas līdz kopīgai rīcībai”,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2013. gada 9. oktobra atzinumu “Partnervalstu vietējo pašpārvalžu ietekmes palielināšana, lai uzlabotu pārvaldību un sasniegtu efektīvākus attīstības rezultātus”,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2010. gada 9. jūnija atzinumu “Pavasara pakete: ES rīcības plāns Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai”,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 22. aprīļa atzinumu “Vietējās pašpārvaldes iestādes — attīstības līdzdalībasnieces”,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 233/2014, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.–2020. gadam⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 2. aprīļa nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Attīstības gadu (2015. gads)⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par Tūkstošgades attīstības mērķiem — satvara noteikšana laikposmam pēc 2015. gada⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2014. gada 19. maija secinājumus par tiesībās balstītu pieeju sadarbībai attīstības jomā, kas ietver visas cilvēktiesības,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2013. gada 12. decembra secinājumus par nabadzības izskaušanas un ilgtspējīgas attīstības finansēšanu laikposmā pēc 2015. gada,
- ņemot vērā ĀKK un ES 2014. gada 20. jūnija kopīgo deklarāciju par Attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A8-0232/2015),

⁽¹⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 77, 15.3.2014., 44. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0269.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0283.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

- A. tā kā vietējām pašvaldībām, kas ir galvenie valsts un institucionālie dalībnieki attiecībā uz vietējo pārvaldību, iedzīvotājiem tuvas demokrātijas izveidi un ilgtspējīgu teritoriālo attīstību, iesaistot vietējo kopienu un īstenojot tās demokrātisko gribu, būs būtiska nozīme, lai sasniegtu mērķus laikposmam pēc 2015. gada;
- B. tā kā vietējām pašvaldībām ir izšķiroša loma attīstības mērķu noteikšanā, sagatavošanā un sasniegšanā;
- C. tā kā programmā laikposmam pēc 2015. gada vietējās pašvaldības nodrošina ciešu saikni starp vietējo kopienu, valsts un vispārējiem mērķiem;
- D. tā kā vietējām pašvaldībām ir izšķiroša loma visneaizsargātāko iedzīvotāju grupu atbalstīšanā krīzes skartās valstīs un valstīs ar vidējiem ienākumiem;
- E. tā kā jaunais vispārējais ilgtspējīgas attīstības regulējums piedāvā iespēju nodrošināt plašu pilsoniskās sabiedrības organizāciju, vietējās varas iestāžu un valstu parlamentu iesaistīšanos; tā kā vietējo pašvaldību un pilsoniskās sabiedrības organizāciju ietekmes palielināšanai ir ārkārtīgi svarīga nozīme, nodrošinot pienācīgu, pārredzamu un pārskatatbildīgu pārvaldību;
- F. tā kā ES ir aktīvi atbalstījusi vietējās pašvaldības jaunattīstības valstīs, lai veicinātu nabadzības mazināšanu un Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, kā arī lai integrētu demokrātisko pārvaldību vietējā līmenī;
- G. tā kā reģionālo un vietējo pašvaldību pārstāvji sekmēja ANO Ģenerālās asamblejas Atklātās darba grupas par ilgtspējīgas attīstības mērķiem sanāksmju rīkošanu un Globālā darba grupa kopā ar UNDP un UN Habitat palīdzēja koordinēt ANO apspriedes par "attīstības programmas lokalizēšanu laikposmam pēc 2015. gada";
- H. tā kā ANO ģenerālsekretāra kopsavilkuma ziņojumā par attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada ir atkārtoti uzsvērts, ka jaunajai attīstības programmai jābūt viegli pārveidojamai, universālai, orientētai uz iedzīvotājiem un balstītai uz cilvēktiesību principiem un tiesiskumu; tā kā ģenerālsekretārs aicina inovatīvas partnerības, tostarp vietējās pašvaldības, kļūt par galvenajiem dalībniekiem, kas šo programmu īsteno iedzīvotājiem vistuvākajā līmenī;
- I. tā kā vissvarīgāko mērķu un uzdevumu izpilde saistībā ar globālās attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada būs atkarīga no vietējās rīcības un ciešām partnerībām;
- J. tā kā tiek prognozēts, ka līdz 2050. gadam iedzīvotāju skaits pasaulē pieaugs no aptuveni 7 līdz 9,3 miljardiem, turklāt šis pieaugums galvenokārt skars jaunattīstības valstis un jo īpaši pilsētu teritorijas; tā kā pārmērīga urbanizācija apdraud ilgtspējīgu attīstību visos tās aspektos;
- K. tā kā divarpus miljardiem jaunu pilsētnieku būs vajadzīga izglītība, veselības aprūpes pakalpojumi, darbs, pārtika, sanitārija, transports, mājokļi un elektroenerģija; tā kā minētais rada ievērojamas problēmas vietējām un reģionālajām iestādēm un pašvaldībām, kuras ir atbildīgas par minēto pakalpojumu sniegšanu;
- L. tā kā Riodežaneiro deklarācijā ir uzsvērts, ka pamatiedzīvotājiem un to kopienām ir būtiska nozīme vides pārvaldībā un attīstībā; tā kā valdībām vajadzētu atzīt un pienācīgi atbalstīt viņu identitāti, kultūru un intereses un sekmēt viņu efektīvu līdzdalību ilgtspējīgas attīstības sasniegšanā;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

- M. tā kā nabadzības mazināšana ir nevienmērīga un atšķirības valstu vidū un starp to reģioniem, kas ir palielinājušās gan attīstītajās, gan jaunattīstības valstīs, ir nopietna attīstības problēma;
- N. tā kā vardarbīgi konflikti un humanitārās krīzes joprojām rada šķēršļus attīstības centieniem; tā kā mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupas, piemēram, sievietes, bērni, vecāka gadagājuma cilvēki, visvairāk cieš no militārajiem konfliktiem un krīzēm un vietējās pašvaldības ir nozīmīgi galvenie dalībnieki konfliktu novēršanā un pārvaldībā;
- O. tā kā joprojām ir vajadzīgi papildu centieni, lai uz pusi samazinātu badacietēju īpatsvaru, jo 162 miljoni bērnu nesaņem pietiekamu uzturu; tā kā slēpto badu var definēt kā mikrouzturvielu trūkumu, kas var radīt neatgriezenisku ietekmi uz veselību un sociālekonomiskas sekas saistībā ar iedzīvotāju ražīguma samazināšanos;
- P. tā kā klimata pārmaiņas un vides degradācija apdraud nabadzības samazināšanu un ir būtisks izaicinājums vietējām pašvaldībām, jo tās vispirms ietekmē tieši vietējās kopienas;
- Q. tā kā vairāk jaunu un cilvēka cienīgu darbvietu jārada tādēļ, lai reaģētu uz iedzīvotāju skaita pieaugumu pasaulē; tā kā privātajam sektoram ir nozīmīga loma darbvietu radīšanā gan attīstītajās, gan jaunattīstības valstīs un tādējādi tas var būt ļoti svarīgs partneris cīņā pret nabadzību;
- R. tā kā atbalstam joprojām ir liela nozīme nabadzības mazināšanā un tas palīdz mainīt situāciju jaunattīstības valstīs; tā kā tam jābūt mērķtiecīgākam, lai apmierinātu visneaizsargātāko iedzīvotāju vajadzības; tā kā nepietiek tikai ar palīdzības sniegšanu un tādēļ ir jāizmanto inovatīva finansēšana;
- S. tā kā starptautisko, publisko un privāto finanšu izmantošanai būs izšķiroša nozīme, veicinot ilgtspējīgu vietējo attīstību;
- T. tā kā ES un tās dalībvalstis ir ne vien lielākās oficiālās attīstības palīdzības sniedzēji, bet arī nozīmīgi politikas veidotāji un decentralizētas sadarbības dalībnieki, un tādēļ tām arī turpmāk būtu jāuzņemas vadošā loma nākamajā ANO sarunu posmā, īpaši attiecībā uz ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanu;
- U. tā kā LESD 208. pantā ir noteikts, ka nabadzības izskaušana ir ES attīstības politikas galvenais mērķis, kas vienlaikus nodrošina attīstības politikas saskaņotību,

1. Vietējās pašvaldības kā attīstības līdzdalībnieces un Eiropas Savienības loma

1. atgādina, ka Pusanas partnerība piesaista aizvien jaunus attīstības dalībniekus, piemēram, vietējos un reģionālos dalībniekus;
2. uzsver, ka jaunās pamatnostādnes, kas izklāstītas Komisijas paziņojumā par vietējām pašvaldībām, kurā atzīta šo iestāžu kā valsts ieinteresēto personu loma, ir būtisks solis Eiropas Savienības jaunās attīstības programmas īstenošanā;
3. uzsver, ka ar šīm jaunajām pamatnostādnēm ir jānodrošina efektīva Eiropas sadarbības īstenošana gan attiecībā uz 11. Eiropas Attīstības fondu (EAF), gan Attīstības sadarbības instrumentu;
4. uzsver, ka stratēģiskā plānošana valsts un vietējā līmenī ir ļoti svarīga, atbalstot un integrējot trīs galvenos attīstības aspektus — sociālo, ekonomisko un vides aspektu;
5. atzinīgi vērtē atbalstu, lai stiprinātu vietējo pašvaldību spējas, izmantojot vietējo iestāžu tematisko programmu, jo īpaši atbalstu, ko sniedz, lai stiprinātu vietējo pašvaldību koordinācijas struktūras valsts, reģionālā un ES līmenī, kā arī partnerību veidošanu ES līmenī;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

6. atzīst vietējo pašvaldību būtisko lomu jaunattīstības valstīs; mudina vienoties par partnerību starp ES dalībvalstu un jaunattīstības valstu vietējām pašvaldībām tādās jomās kā apmācība un cilvēkresursu kapacitāte, lai nodrošinātu lielākus ieguvumus, piemēram, labāku vides plānošanu;
7. uzskata, ka šīm koordinācijas struktūrām ir būtiska nozīme attiecībā uz tehniska un metodiska atbalsta sniegšanu vietējo spēju attīstībai, veicinot zinātnes apmaiņu, lai atbalstītu decentralizācijas procesu un pamatpakalpojumu sniegšanu; uzskata, ka tās ir arī piemērots forums politiskajam dialogam un tam, lai vietējo pašvaldību viedokli darītu zināmu visos pārvaldes līmeņos;
8. mudina ES veicināt decentralizētu sadarbību, īstenojot attīstības satvaru laikposmam pēc 2015. gada; šim nolūkam aicina Komisiju apsvērt iespēju attiecībā uz tās ārējās palīdzības finansēšanas instrumentiem, sākot ar ASI un EAF, noteikt decentralizāciju par vienu no prioritārām finansēšanas nozarēm un pastiprināt centienus, lai vietējās pašvaldības kā pilntiesīgas ieinteresētās personas iesaistītu 11. EAF īstenošanā partnervalstīs, reģionos un saistībā ar nozaru un budžeta atbalstu; aicina dalībvalstis to attīstības programmās vietējām pašvaldībām piešķirt atbilstīgu lomu un koordinēt to darbu ar Komisijas un citu dalībvalstu darbu;

II. Politiskais dialogs, finanšu līdzekļu izmantošana un pārskatu iesniegšana

9. uzsver, ka ir jānodrošina taisnīgāka līdzekļu pārvietošana no valsts līmeņa uz apakšreģioniem, pilsētām un pašvaldībām;
10. uzsver, ka saistībā ar notiekošo decentralizācijas procesu valstu valdības ir jāmudina daļu sava valsts budžeta līdzekļu pārvietot uz reģionālo un vietējās pārvaldes līmeni; tādēļ uzskata, ka būtu vairāk jāatbalsta vietējo pašvaldību finanšu un budžeta iespēju uzlabošana, tostarp izmantojot to asociācijas;
11. uzskata, ka ir svarīgi, lai daļu Eiropas budžeta līdzekļu piešķirtu vietējo iestāžu finansēšanai;
12. uzsver, ka saistībā ar Eiropas sadarbību ir svarīgi izveidot īstenu politisko dialogu starp vietējām pašvaldībām, kas ļautu izvērtēt pašreizējos rezultātus, grūtības un perspektīvas, lai uzlabotu palīdzības efektivitāti vietējā līmenī;
13. prasa minēto dialogu institucionalizēt, vienlaicīgi izmantojot esošās koordinācijas struktūras dažādās sadarbības sistēmās;

III. Vietējo pašvaldību loma TAM sasniegšanā — gūtā pieredze

14. uzsver, ka TAM liecina par vietējo pašvaldību izšķirošo lomu cīņā pret nabadzību un sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā, piemēram, ūdens un sanitārijas, kā arī primārās veselības aprūpes un izglītības jomā;
15. atzinīgi vērtē decentralizētas sadarbības iniciatīvas attīstības jomā un pilsētu savstarpējas sadarbības mehānismu izmantošanu;
16. uzsver nepieciešamību piešķirt papildu resursus decentralizēto iestāžu spēju stiprināšanai, lai tās varētu nodrošināt kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus, vienlīdzīgas iespējas un veidot sociālo kohēziju;
17. pauž nožēlu, ka TAM nav pietiekami ņemts vērā vietējās dimensijas nozīmīgums attīstībā; pauž nožēlu par to, ka attīstības programmās nav pietiekami ņemts vērā kultūras aspekts, kas ir būtisks, lai izprastu apstākļus uz vietas; prasa vietējās, valstu un starptautiskajās nabadzības samazināšanas stratēģijās apsvērt kultūras aspektu;
18. pauž nožēlu par to, ka pašreizējie TAM nesniedz skaidrību par globālo mērķu pielāgošanu valsts un vietējās attīstības procesiem;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

IV. Attīstības programmas formulēšana laikposmam pēc 2015. gada — problēmas un iespējas

19. uzskata, ka attiecībā uz laikposmu pēc 2015. gada būtu jāsniedz skaidrs redzējums par “Rio+20” rezultātu īstenošanu, atzīstot vietējo pašvaldību lomu;

20. uzsver, ka saistībā ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem ir svarīgi noteikt uzticamus uzdevumus un rādītājus, kuros ņemti vērā vietējo iedzīvotāju apstākļi, vajadzības un bažas; aicina ES pastiprināt vietējo pašvaldību lomu un ņemt vērā to īpašās zināšanas, īstenojot citus ilgtspējīgas attīstības mērķus;

21. aicina ES arī turpmāk attīstības plānošanā, īstenošanā un saistībā ar finansiālās palīdzības plūsmām īpašu uzmanību pievērst vietējām pašvaldībām; uzsver, ka tas parasti prasa patiesu līdzdarbošanos jau agrīnā izstrādes posmā un ka, paturot to prātā, ir jāatzīst un jāuzlabo decentralizēts publiskais atbalsts; uzsver nepieciešamību nodrošināt vietējo pašvaldību aktīvāku līdzdalību attīstības stratēģiju izstrādē;

22. aicina Savienību nodrošināt, lai Starptautiskajā konferencē par attīstības finansēšanu un COP 21 starptautiskajā klimata konferencē vietējās pašvaldības būtu labāk pārstāvētas starptautiskajās sarunās par attīstības programmas pieņemšanu laikposmam pēc 2015. gada;

23. aicina ES turpināt atbalstu autonomam mērķim attiecībā uz pilsētām un apdzīvotām vietām;

V. Vajadzība no jauna izveidot efektīvu visaptverošo partnerību (ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, privāto sektoru u. c.)

24. aicina ES veicināt ciešāku partnerību vairāku ieinteresēto personu starpā, lokalizējot programmas īstenošanu laikposmam pēc 2015. gada;

25. prasa skaidri noteikt un sadalīt partneru pienākumus;

VI. Partnerības ar privāto sektoru

26. atgādina, ka tieši no publiskā sektora būs galvenokārt atkarīga jaunās globālās attīstības programmas nodrošināšana un īstenošana, un uzsver, ka valsts ieņēmumu izmantošana un fiskālās sistēmas nostiprināšana, balstoties uz iedzīvotāju spēju maksāt nodokļus un taisnīgu atlīdzību par pārredzamu dabas resursu izmantošanu, būs svarīga, lai nodrošinātu tās efektivitāti;

27. atgādina nepieciešamību atbalstīt vidusšķiras veidošanos, veicinot privāto uzņēmējdarbību, jo īpaši jauniešu un sieviešu vidū;

28. uzsver, ka ir svarīgi palielināt vietējo uzņēmumu, mikrouzņēmumu, kā arī mazo un vidējo uzņēmumu iespējas darbvietu radīšanā un ilgtspējīgas un integrējošas ekonomiskās izaugsmes veicināšanā, jo īpaši izmantojot valsts un privātā sektora sadarbības politiku;

29. atkārtoti uzsver nepieciešamību ieviest efektīvus pārskatatbildības mehānismus un noteikt obligātos aizsargpasākumus sociālajā un vides jomā;

VII. Partnerība ar pilsonisko sabiedrību

30. uzskata, ka globālās attīstības programmā laikposmam pēc 2015. gada ir jāmaina pilsoniskās sabiedrības organizāciju loma un ietekme; uzskata, ka dalībvalstīm būtu cieši jāsadarbojas ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, izveidojot mehānismus regulāram dialogam, kuriem vajadzētu būt pietiekami efektīviem, lai saņemtu pozitīvas atsauksmes no pilsoniskās sabiedrības;

VIII. Atbalsts valsts mēroga pārskatatbildībai un spēju veidošanai

31. uzsver, ka valdībām ir jābūt pārskatatbildīgām vietējo ieinteresēto personu un starptautiskās sabiedrības priekšā;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

32. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pārredzamību un veicināt dialogu ieinteresēto personu starpā, lai sekmētu vietējās kultūras pārstāvju, pamatiedzīvotāju, migrantu un minoritāšu līdzdalību;
33. uzskata, ka ir jāpieliek lielas pūles, lai uzlabotu vietējo pašvaldību spēju sniegt sabiedriskos pakalpojumus;
34. uzsver labas pārvaldības veicināšanas nozīmīgumu vietējā līmenī, veicinot atbildības, pārredzamības, līdzdalības un reaģētspējas principus, kā arī tiesiskumu;
35. mudina budžeta plānošanā iekļaut arī vietēja līmeņa apspriešanās platformu izveidi;
36. uzsver, ka ir steidzami jāreformē oficiālas informācijas apkopošanas dienesti;

IX. Pamatiedzīvotāji un attīstības plānošana

37. uzsver, ka pamatiedzīvotājus vajadzētu cieši iesaistīt vietējās un reģionālās attīstības un investīciju plānu sagatavošanā;
38. aicina valstu valdības un vietējās pašvaldības: a) pilnveidot vietējos tiesību aktus, lai panāktu tradicionālo zemes izmantošanas kārtības atzīšanu; b) sadarboties ar tradicionālām iestādēm dabas resursu apsaimniekošanā; c) risināt dzimumu un paaudžu jautājumus pamatiedzīvotāju kopienā; d) aizsargāt pamatiedzīvotāju zināšanas; e) uzlabot pamatiedzīvotāju spēju piedalīties attīstības plānošanā;

X. Tehnoloģiju nodošana

39. uzsver, ka valstu valdībām un vietējām pašvaldībām būtu jārada labvēlīga vide tehnoloģiju nodošanai;
40. uzskata, ka šādai sadarbībai būtu jāparedz arī ilgtermiņa investīcijas;

XI. Pilsētas un citas apdzīvotas vietas

41. atzinīgi vērtē Āfrikas pilsētu mobilizāciju un iesaistīšanos, gatavojoties ANO konferencei "Habitat III" par mājokļiem un ilgtspējīgu pilsētu attīstību; aicina Komisiju atbalstīt šos mobilizācijas procesus un savos partnerības plānos iekļaut atbalstu ilgtspējīga urbanizācijas procesa pārvaldībai;
42. atzinīgi vērtē Atklātās darba grupas lēmumu kā atsevišķu mērķi iekļaut pilsētu ilgtspējīgu attīstību;
43. uzsver, ka ir svarīgi īstenot teritoriālu pieeju, lai risinātu tādus jautājumus kā atkritumu pārvaldība un pilsētu nabadzība, nevienlīdzības mazināšana, iespēju radīšana pilsoņiem, integrējoša demokrātija, kas paredz līdzdalību, inovatīvs infrastruktūras plānojums, pakalpojumu sniegšana, zemes apsaimniekošana, pilsētu ietekme uz globālajām vides pārmaiņām un to ietekme uz ekosistēmām, dabas katastrofu risku mazināšana, enerģijas izmantošana utt.;
44. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt jaunattīstības valstis un vismazāk attīstītās valstis, arī sniedzot finansiālu un tehnisku palīdzību;

XII. Laba pārvaldība un cīņa pret korupciju

45. uzsver, ka būtu jāpanāk ciešāka starptautiskā sadarbība, apkarojot nelikumīgas finanšu plūsmas, lai vietējiem un starptautiskiem uzņēmumiem nodrošinātu līdzvērtīgus apstākļus nodokļu jomā;
46. uzsver, ka decentralizācija ir efektīvs veids, kā apkarot korupciju, tostarp starptautisku uzņēmumu radīto korupciju, un veicināt valsts pārvaldes modernizāciju un reaģēšanu uz cilvēku vajadzībām, īstenojot ekonomiskas un sociālas reformas;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

XIII. Resursu izmantošanas uzlabošana

47. uzsver, ka ir jāizsver radoši un taisnīgi finansēšanas mehānismi;
48. uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi izmantot valstu resursus vietējā līmenī, lai programma laikposmam pēc 2015. gada būtu sekmīga, jo tas ir būtisks faktors, lai īstenotu gan valsts, gan vietējās attīstības stratēģijas un politikas pasākumus; šajā sakarībā uzsver, ka steidzami nepieciešams nostiprināt vietējo pašvaldību spējas partnervalstīs saistībā ar pašvaldību nodokļu uzlikšanu un budžeta plānošanu; atzinīgi vērtē pakāpenisku vietējo finansējuma novērošanas centru pakāpenisku ieviešanu, kas ir pelnījuši lielāku Eiropas Savienības atbalstu;
49. uzskata, ka efektīvāk ir rīkoties vietējā līmenī, lai uzlabotu kopienu dzīves apstākļus, jo īpaši lauku apvidos, un ka viens no vietējo pašvaldību un valsts iestāžu svarīgākajiem uzdevumiem ir veicināt neformālā sektora pakāpenisku integrāciju, neradot šķēršļus inovācijai;
50. aicina Pasaules Banku un starptautiskās finanšu iestādes atjaunināt politiskās nostādnes vides un sociālo aizsargpasākumu jomā;
51. atgādina, ka vietējās pašvaldības ir pirmās, kas sāk rīkoties, reaģējot uz biežākām krīzēm, lai gan tām vairākumā gadījumu trūkst spējas un līdzekļu, lai sagatavotu efektīvus atbildes pasākumus;
52. aicina Komisiju mudināt sadarbības decentralizācijai izmantot inovatīvus finansējuma avotus, tostarp aizdevumu un dotāciju apvienošanas instrumentus, kas vēl nav pielāgoti, lai nodrošinātu vietējo pašvaldību īpašās vajadzības;
53. tādēļ mudina Eiropas Savienību sniegt atbalstu decentralizētajiem budžetiem, kas ir priekšnoteikums vietējās attīstības nodrošināšanai;

o

o o

54. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0342

Centrālāfrikas Republika

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par Centrālāfrikas Republiku (2015/2874(RSP))

(2017/C 349/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Centrālāfrikas Republiku,
- ņemot vērā 2015. gada 11. februāra rezolūciju par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2013. gada 19. jūnija, 2014. gada 19. marta un 2015. gada 17. jūnija rezolūcijas par stāvokli Centrālāfrikas Republikā (CĀR),
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumus par stāvokli Centrālāfrikas Republikā un jo īpaši 2014. gada 13. oktobra paziņojumu,
- ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2015. gada 28. septembra paziņojumu par vardarbību Centrālāfrikas Republikā,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 9. februāra un 2015. gada 20. jūlija secinājumus par CĀR,
- ņemot vērā ANO neatkarīgās ekspertes *Marie-Therese Keita Bocoum* 2015. gada 1. oktobrī izteiktās piezīmes par cilvēktiesību situāciju CĀR,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra *Ban Ki-moon* un ANO Drošības padomes 2015. gada 28. septembra aicinājumu nekavējoties pārtraukt pēkšņo vardarbības izvirdumu CĀR,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 7434. sanāksmē 2015. gada 28. aprīlī pieņemto ANO Rezolūciju Nr. 2217(2015), ar kuru līdz 2016. gada 30. aprīlim atjaunina MINUSCA pilnvaras pašlaik atļautā militārā kontingenta apmērā,
- ņemot vērā ANO Rezolūciju Nr. 2196(2015), ar ko līdz 2016. gada 29. janvārim Centrālāfrikas Republikai (CĀR) pagarina sankciju režīmu un līdz 2016. gada 29. februārim pagarina pilnvaras ekspertu grupai, kas palīdz ar Rezolūciju Nr. 2127 izveidotajai CĀR Sankciju komitejai,
- ņemot vērā 2015. gada 15. maija ANO Novērtējuma ziņojumu par izpildi un koriģējošo atbalstu saistībā ar seksuālu izmantošanu un vardarbību, ko miera uzturēšanas operācijās veicis ANO vai ar to saistīts personāls,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2015. gada 11. septembra ziņojumu par augsta līmeņa neatkarīgu ekspertu grupas ieteikumiem par miera uzturēšanas operācijām,
- ņemot vērā Starptautiskās izmeklēšanas komisijas par Centrālāfrikas Republiku 2014. gada 19. decembra galīgo ziņojumu,
- ņemot vērā augsta līmeņa starptautisko konferenci par Centrālāfrikas Republiku "No humānās palīdzības uz izturētspēju", kas notika Briselē 2015. gada 26. maijā,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0035.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- ņemot vērā atbruņošanas, demobilizācijas, repatriācijas un reintegrācijas (ADRR) nolīgumu, ko 2015. gada 10. maijā Bangi forumā parakstīja daudzi bruņotie grupējumi,
  - ņemot vērā pārskatīto Kotonū nolīgumu,
  - ņemot vērā Librevilas (Gabona) 2013. gada 11. janvāra nolīgumu par politiskās un militārās krīzes atrisināšanu CĀR, kas parakstīts Centrālāfrikas valstu ekonomikas kopienas (ECCAS) valstu un valdību vadītāju aizgādībā un kurā izklāstīti nosacījumi CĀR krīzes novēršanai;
  - ņemot vērā ECCAS valstu un valdību vadītāju ārkārtas augstākā līmeņa sanāksmes, kas notika 2012. gada 21. decembrī un 2013. gada 3. un 18. aprīlī Ndžamenā (Čadā), kā arī tajās pieņemtos lēmumus izveidot Pārejas perioda nacionālo padomi (CNT), kurai būtu likumdevēja un vēlēšanu pilnvaras, un pieņemt ceļvedi CĀR pārejas procesam,
  - ņemot vērā Starptautiskās kontaktgrupas sanākumi 2013. gada 3. maijā Brazavilā (Kongo Republikā), kurā apstiprināja ceļvedi pārejai un izveidoja īpašu fondu CĀR atbalstam,
  - ņemot vērā karadarbības pārtraukšanas nolīgumu, kas parakstīts 2014. gada jūlijā,
  - ņemot vērā secinājumus Starptautiskās kontaktgrupas Centrālāfrikas Republikas jautājumos 7. sanāksmē, kas notika Brazavilā 2015. gada 16. martā,
  - ņemot vērā Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes 2014. gada 17. septembra un 2015. gada 26. marta paziņojumus,
  - ņemot vērā CĀR konstitūciju, ko 2015. gada augusta beigās pieņēma Pārejas perioda padome,
  - ņemot vērā 1998. gada Romas Starptautiskās Krimināltiesas (ICC) Statūtus, ko CĀR ratificēja 2001. gadā,
  - ņemot vērā CĀR parakstīto un Konvencijai par bērna tiesībām pievienoto Fakultatīvo protokolu par bērnu iesaistīšanu bruņotā konfliktā,
  - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2015. gada septembra beigās izcēlās jaunas sadursmes, kurās gāja bojā 42 cilvēki un aptuveni 37 000 pameta savas mājas;
- B. tā kā 2015. gada septembra beigās vairāk nekā 500 ieslodzīto izbēga no Ngaragba cietuma Bangi un no cietuma Bvarā, ieskaitot labi pazīstamus cilvēktiesību pārkāpējus; tā kā tas nopietni apdraud civiliedzīvotājus un upuru un liecinieku aizsardzību; tā kā šī izbēgšana no cietuma ir solis atpakaļ tiesiskuma un kārtības nodrošināšanā, kā arī cīņā pret nesodāmību CĀR;
- C. tā kā saskaņā ar Humānās palīdzības koordinācijas biroju palīdzību sniedzošo organizāciju apstākļi Bangi ir pasliktinājušies; tā kā ir izlaupīti vairāku palīdzības organizāciju biroji un darbinieku mājokļi un ir kavēta šo organizāciju darbinieku brīva pārvietošanās, jo īpaši slimnīcu darbinieku pārvietošanās;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- D. tā kā humānā palīdzība ir apgrūtināta, jo notiek daudzas sadursmes un daudzi ceļi ir slēgti, kas traucē iestādēm piekļūt tūkstošiem iekšzemē pārvietoto cilvēku un izvērtēt viņu vajadzības; tā kā organizācija “*Médecins Sans Frontières*” ir paudusi bažas par drošu piekļuvi Bangi pilsētas rajoniem, sakot, ka daudzos gadījumos ievainotie atnāk kājām un ka neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzekļi nevar pārvietoties, jo galvaspilsēta ir kļuvusi pārāk bīstama;
- E. tā kā ANO nolēma pagarināt MINUSCA pilnvaras līdz 2016. gada 30. aprīli, atļaujot maksimāli izmantot 10 750 militāro personu, tostarp 480 militāros novērotājus un militāros virsniekus un 2 080 policijas darbiniekus, no kuriem 400 ir atsevišķi policisti un 40 — labošanas iestāžu darbinieki;
- F. tā kā saskaņā ar ANO miera uzturēšanas misiju MINUSCA, lai gan drošības situācija Bangi nesen ir uzlabojusies, joprojām saglabājas spriedze, kas izpaužas kā uzbrukumi civiliedzīvotājiem, vardarbība starp kopienām un uzbrukumi humānās palīdzības sniedzējiem;
- G. tā kā Starptautiskās krimināltiesas virsprokurore *Fatou Bensouda* aicināja galvenās sadursmēs iesaistītās puses “nekavēties pārtraukt vardarbību un atturēties no tās”, piebilstot, ka tiks sodīti jebkuri kara noziegumi; tā kā 2014. gada 24. septembrī saistībā ar CĀR konfliktu tika uzsākta otrā izmeklēšana;
- H. tā kā nesenās sadursmes apdraud jauno miera procesu un varētu atsievēt šo valsti atpakaļ tajos apstākļos, kādi valdīja 2013. gada beigās un 2014. gadā, kad tūkstošiem cilvēku gāja bojā un desmitiem tūkstošu bija jāpamet savas mājas; tā kā noziedzība joprojām ir viens no galvenajiem draudiem; tā kā sieviešu stāvoklis CĀR ir ļoti smags un izvarošanu visas iesaistītās puses bieži izmanto kā kara ieroci;
- I. tā kā 2013. gadā notikušo valsts apvērsumu un tam sekojošo pārejas perioda valsts vadītāja *Michel Djotodia* un premjerministra *Nicolas Tiangaye* gāšanu no varas pavādīja masveida un nopietni cilvēktiesību pārkāpumi ar skaidrām genocīda pazīmēm, tostarp nogalināšana bez tiesas sprieduma, spīdzināšana, laupīšana, masveida izvarošanas gadījumi un seksuāla vardarbība, sieviešu un bērnu nolaušana un bērnu kareivju piespiedu vervēšana;
- J. tā kā 2015. gada 4. oktobrī Centrālāfrikas iedzīvotāji piedalījās referendumā, lai lemtu par jaunas konstitūcijas pieņemšanu un izvēlētos savus pārstāvjus paralēlajam prezidenta un likumdevēja vēlēšanām, kas sākotnēji bija paredzētas 2015. gada 18. oktobrī (pirmā kārtā) un 2015. gada 22. novembrī (otrā kārtā); tā kā pārejas iestādes vairākas nedēļas strādā, lai nodrošinātu vēlēšanu atlikšanu, bet Valsts vēlēšanu aģentūra (NSA) joprojām nav izziņojusi jauno grafiku, vēlēšanu saraksti nav izveidoti un vēlēšanu biļeteni nav izplatīti;
- K. tā kā valsts ir saskārusies ar smagāko humāno krīzi kopš neatkarības iegūšanas 1960. gadā, kas ietekmē visus 4,6 miljonus iedzīvotāju, no kuriem puse ir bērni; tā kā 2,7 miljoniem cilvēku ir nepieciešama palīdzība, tostarp pārtika, aizsardzība un piekļuve veselības aprūpei, dzeramajam ūdenim, sanitārijai un mājokļiem; tā kā tiek lēsts, ka vairāk nekā 100 000 bērnu ir cietuši no seksuālās izmantošanas un vervēšanas bruņotos grupējumos, un tā kā tiek lēsts, ka krīzes dēļ viens miljons bērnu ir palikuši bez skolas;
- L. tā kā 2015. gada 5. maijā CĀR bruņotie grupējumi panāca vienošanos atbrīvot no 6 000 līdz 10 000 bērnu kareivju;
- M. tā kā miera uzturēšanas operācijas reputāciju ir aptraipījušas apsūdzībām par ANO miera uzturēšanas spēku karavīru un Francijas miera uzturētāju seksuālu vardarbību pret bērniem un meitenēm;

Ceturtdiena, 2015. 8 oktobris

- N. tā kā gan *Seleka*, gan *anti-Balaka* kaujinieku bruņotie grupējumi gūst peļņu no kokmateriālu un dimantu tirdzniecības, kontrolējot ieguves vietas un no šo izejmateriālu ieguvējiem vai tirgotājiem iekasējot “nodokļus” vai izspiežot nodevu “jumbam”, un tā kā CĀR tirgotāji ir iegādājušies dimantus vairāku miljonu dolāru vērtībā, pienācīgi nepārbaudot, vai tādejādi netiek finansēti bruņotie grupējumi;
- O. tā kā cilvēktiesību ievērošana ir Eiropas Savienības viena no pamatvērtībām un ir Kotonū nolīguma būtisks elements, kas jo īpaši uzsvērts tā 8. pantā;
- P. tā kā taisnīgums un kriminālvajāšana par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem ir vieni no svarīgākajiem uzdevumiem, kas jāpaveic, lai izbeigtu pārkāpumus un atjaunotu CĀR;
- Q. tā kā nesodāmība joprojām ir raksturīga vardarbības iezīme, neskatoties uz to, ka Pārejas perioda nacionālā padome ir pieņēmusi un valsts pagaidu prezidents parakstījis likumu par Īpašās krimināltiesas izveidošanu, kurā strādās gan valsts, gan starptautiskie tiesneši un prokurori, un kura veiks izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem CĀR kopš 2003. gada;
- R. tā kā 2014. gada septembrī ES sāka pirmos trīs attīstības projektus, ko finansē no ES vairāku līdzekļu devēju trasta fonda CĀR atbalstam un kas tiek īstenoti veselības aprūpes, darbvietu radīšanas, bojātās Bangi infrastruktūras atjaunošanas, kā arī sieviešu emancipācijas un viņu ekonomiskās integrācijas jomā;
- S. tā kā Eiropadome 2015. gada martā uzsāka ES militāru padomdevēju misiju CĀR (*EUMAM RCA*), lai palīdzētu Centrālāfrikas Republikas iestādēm sagatavoties drošības sektora reformām attiecībā uz bruņotajiem spēkiem;
- T. tā kā kopš 2015. gada maija ES palielināja savu palīdzību CĀR, palīdzības kopsummai sasniedzot EUR 72 miljonus, kuros ietilpst līdzekļi humānajai palīdzībai (jauns finansējums EUR 10 miljonu apmērā), budžeta atbalsts (papildus EUR 40 miljoni) un jauna iemaksa ES trasta fondā CĀR atbalstam (papildus EUR 22 miljoni);
- U. tā kā 2014. gada 15. jūlijā sāka darboties pirmais ES vairāku līdzekļu devēju trasta fonda Centrālāfrikas Republikas atbalstam, kura mērķis bija nodrošināt iespējas pārejai no ārkārtas reaģēšanas palīdzības uz ilgtermiņa attīstības atbalstu,
1. pauz nopietnas bažas par situāciju CĀR, kas var izraisīt valstī pilsoņu karu, ja netiks ierobežots nesena vardarbības uzliesmojums; pauz nožēlu par cilvēku upuriem un izsaka līdzjūtību upuru ģimenēm un visai CĀR tautai;
  2. stingri nosoda uzbrukumus humānās palīdzības organizācijām un pārstāvniecībām pēdējā vardarbības uzliesmojumā; prasa nodrošināt palīdzības darbinieku brīvu pārvietošanos, lai viņi varētu sasniegt civiliedzīvotājus, kuriem nepieciešama palīdzība, jo īpaši iekšzemē pārvietotās personas; atgādina, ka gandrīz pusmiljonam iekšzemē pārvietoto personu ir steidzami nepieciešama pārtika, veselības aprūpe, ūdensapgāde, sanitārija un higiēna, pajumte un galvenie māsaiņniecības priekšmeti;
  3. aicina CĀR iestādes koncentrēties uz cīņu pret nesodāmību un tiesiskuma atjaunošanu, arī saucot pie atbildības vardarbībā vainīgās personas; atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota Īpašā krimināltiesa nolūkā veikt izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas valstī izdarīti kopš 2003. gada, un norāda uz steidzamo vajadzību nodrošināt tās darbību; uzsver, ka tās darbībai būtiski svarīgs ir starptautisks finanšu un tehniskais atbalsts; aicina iespējami drīz sarīkot starptautisko līdzekļu devēju līdzekļu atvērēšanas sanāksmi; mudina CĀR iestādes efektīvi un pārredzami īstenot tiesas personāla komplektāciju;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

4. atzinīgi vērtē ECCAS par tās izšķirošo nozīmi pārejas procesa sagatavošanā un stingro nostāju Adisabebā 2015. gada 31. janvārī rīkotajās apspriedēs attiecībā uz jebkādu paralēlu darbību, kas varētu traucēt pašreizējos starptautiskās sabiedrības centienus atjaunot mieru, drošību un stabilitāti CĀR;
5. atzinīgi vērtē pārejas valdības līdzšinējos centienus, bet aicina CĀR pārejas posma iestādes un starptautisko sabiedrību risināt krīzes cēloņus, piemēram, plaši izplatīto nabadzību, ekonomiskās atšķirības un nevienlīdzību, augošo bezdarbu un to, ka ar valsts budžeta starpniecību netiek īstenota no valsts dabas resursiem iegūto bagātību pārdale; prasa īstenot visaptverošu pieeju, kurā galvenā uzmanība tiek pievērsta drošībai, humānajai palīdzībai, stabilizācijai un ekonomikas atlabšanai;
6. aicina starptautisko sabiedrību atbalstīt politisko procesu CĀR šajā grūtajā laikā un pastiprināt kopīgos centienus, lai veicinātu politisko dialogu, nodrošinātu savstarpēju uzticēšanos un valsts reliģisko kopienu mierīgu līdzāspastāvēšanu; mudina CĀR valdību noteikt izglītības sistēmas atjaunošanu par prioritāti, lai sekmētu mierīgu līdzāspastāvēšanu ilgtermiņā;
7. pauž nožēlu par to, ka kaujinieku pastiprināšanās turpinās, kaut arī ANO ir noteikusi ieroču embargo; aicina visas iesaistītās puses ievērot 2015. gada 10. maijā parakstīto atbrūošanās nolīgumu; uzsver, ka bruņoto grupējumu atbrūošanai ir jābūt absolūtai prioritātei, jo īpaši pirms prezidenta un vispārējām vēlēšanām, kuras CĀR paredzēts sarīkot līdz gada beigām;
8. mudina Āfrikas Savienību un Eiropas Savienību izmantot visus atbilstīgos pasākumus un instrumentus, lai palīdzētu pagaidu valdībai nepieļaut jau tā nestabilās valsts iziršanu, naidīguma eskalāciju starp etniskajām grupām un savstarpēji konkurējošo kaujinieku grupējumu pastiprināšanos, un nodrošināt pāreju uz labi funkcionējošu, iekļaujošu un demokrātisku valsti, jo īpaši izmantojot Stabilitātes un miera instrumentu, Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu un Āfrikas rezerves spēkus;
9. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots Bangi izlīguma un miera forums, un mudina tajā bez nosacījumiem piedalīties visiem politiskajiem, militārajiem un reliģiskajiem līderiem, kā arī vietējām kopienām un pilsoniskajai sabiedrībai; uzstāj, ka ir jāriko demokrātiskas vēlēšanas;
10. aicina Komisiju, dalībvalstis un citus starptautiskos dalībniekus darīt visu iespējamo, lai atbalstītu vēlēšanu rīkošanu, kā paredzēts pārejas ceļvedī, jo īpaši sniedzot ieguldījumu ANO Attīstības programmas pārvaldītajā vēlēšanu palīdzības programmā, lai vēlēšanas varētu notikt līdz šā gada beigām, tādējādi izpildot vienu no galvenajiem pārejas ceļveža elementiem;
11. atkārtoti pauž atbalstu CĀR neatkarībai, vienotībai un teritoriālajai integritātei; atgādina, cik svarīgas ir iedzīvotāju tiesības uz pašnoteikšanos bez ārējas iejaukšanās;
12. atkārtoti pauž atbalstu ANO, MINUSCA miera uzturēšanas spēkiem un Francijas *Sangaris* misijas militārajam kontingentam saistībā ar gaidāmajām vēlēšanām, kurām jānotiek līdz šā gada beigām; stingri nosoda jebkādos mēģinājumus kavēt pašreizējos centienus panākt stabilitāti;
13. atgādina, ka pārejas periods beigsies 2015. gada 30. decembrī; mudina valsts iestādes ar MINUSCA un *Sangaris* spēku atbalstu atjaunot kārtību valstī, konkrētāk — Bangi, lai pēc iespējas precīzāk tiktu ievērots vēlēšanu grafiks;
14. atzinīgi vērtē ES militāro padomdevēju misiju (*EUMAM RCA*) un tādu projektu uzsākšanu, kuru mērķis ir atjaunot policijas un žandarmērijas sabiedriskās kārtības uzturēšanas un masu nekārtību novēršanas spējas, atjaunot kopīgās operatīvās vadības centru, stiprināt tiesu iestādes un atjaunot ieslodzījuma vietas;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

15. stingri nosoda visu vardarbību pret bērniem un sievietēm un mudina visus kaujinieku grupējumus un nevalstiskos bruņotos grupējumus nolikt ieročus, pārtraukt visa veida vardarbību un nekavējoties atlaist šajos grupējumos iesaistītos bērnus; aicina visas iesaistītās puses apņemties aizsargāt bērnu tiesības un novērst jebkādas turpmākus pārkāpumus un vardarbību pret bērniem; uzsver, ka sievietēm un meitenēm, kas kļuvušas par izvarošanas upuriem bruņotā konfliktā, jāpiedāvā pilns seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumu klāsts;
16. prasa, lai CĀR dimantu tirgotāji pierādītu, ka ir veikta pienācīga pārbaude, kā arī dimantu apritē iesaistītajiem starptautiskajiem uzņēmumiem risināt Kimberli procesa neievērošanas problēmu CĀR iegūto dimantu piegādes ķēdē; aicina CĀR iestādes un ārvalstu uzņēmumus palīdzēt stiprināt pārvaldību ieguves rūpniecībā, ievērojot ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvu;
17. aicina dimantu apritē iesaistītajiem starptautiskajiem uzņēmumiem rūpīgi pārbaudīt dimantu izcelsmi, lai izvairītos no konflikta veicināšanas, iegādājoties nelikumīgi iegūtus un tirgotus dimantus no CĀR; mudina Eiropas uzņēmumus, kas tirgojas ar CĀR mežizstrādes uzņēmumiem, ievērot ES Kokmateriālu regulu, un aicina ES stingri piemērot Kokmateriālu regulu CĀR kokmateriālu importētājiem;
18. aicina CĀR iestādes izstrādāt valsts līmeņa stratēģiju dabas resursu nelikumīgas izmantošanas un nelikumīgas tirdzniecības tīklu apkarošanai;
19. mudina valstis, kuru karavīri ir atbildīgi par seksuālu izmantošanu CĀR veiktajās miera uzturēšanas misijās, saukt viņus pie atbildības un tiesāt, jo nesodāmība nav pieļaujama; uzsver steidzamo vajadzību reformēt miera uzturēšanas struktūras, izveidojot funkcionējošu un pārredzamu uzraudzības un pārskatatbildības mehānismu; ir pārliecināts, ka šādu smagu noziegumu skaitu varētu samazināt un novērst pavisam, izmantojot apmācību un izglītību;
20. mudina CĀR, tās kaimiņvalstis un starptautiskās konferences par Lielo ezeru reģionu (ICGLR) dalībvalstis sadarboties reģionālā līmenī, lai izmeklētu un apkarotu reģionālos noziedznieku tīklus un bruņotos grupējumus, kas iesaistīti dabas resursu, tostarp zelta un dimantu, nelikumīgā ieguvē un kontrabandā un savvaļas dzīvnieku malumedniecībā un nelegālā tirdzniecībā;
21. aicina ES darīt visu, kas ir tās spēkos, lai nodrošinātu saskaņotāku un efektīvāku palīdzību CĀR tautai; vienlaikus atzinīgi vērtē to, ka ir pastiprināta ES un dalībvalstu humānā iesaistīšanās CĀR, ņemot vērā pieaugošās vajadzības; uzsver, ka tām personām, kurām nepieciešama palīdzība CĀR teritorijā, kā arī bēgļiem kaimiņvalstīs būtu jāsniedz dzīvību glābjoša palīdzība;
22. pauž nožēlu par to, ka bruņotie grupējumi ir iznīcinājuši valsts arhīvus un reģistrus; mudina ES palīdzēt CĀR atjaunot publisko reģistru un novērst vēlēšanu pārkāpumus;
23. aicina dalībvalstis un citus līdzekļu devējus palielināt savu ieguldījumu ES fondā CĀR atbalstam — trasta fondā "Békou", kura mērķis ir veicināt CĀR stabilizāciju un atjaunošanu, ņemot vērā nepieciešamību labāk sasaistīt atjaunošanas un attīstības programmas ar humānās palīdzības pasākumiem;
24. aicina ES, Āfrikas Savienību un starptautisko sabiedrību atbalstīt kaimiņvalstīs nonākušos bēgļus no CĀR;
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju CĀR pārejas valdības iestādēm, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini*, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsekretāram, Āfrikas Savienības institūcijām, ECCAS, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai un ES dalībvalstīm.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0343

Stāvoklis Taizemē

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par stāvokli Taizemē (2015/2875(RSP))

(2017/C 349/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Taizemi, jo īpaši 2010. gada 20. maija rezolūciju⁽¹⁾, 2014. gada 6. februāra rezolūciju⁽²⁾ un 2015. gada 21. maija rezolūciju⁽³⁾,
  - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Federikas Mogerīni runaspersonas 2015. gada 2. aprīļa paziņojumu par notikumiem Taizemē,
  - ņemot vērā paziņojumus, ar kuriem 2014. gada 14. novembrī, 2015. gada 30. jūnijā un 2015. gada 24. septembrī nākusi klajā ES delegācija Taizemē, saskaņojot tos ar ES misijas Taizemē vadītājiem,
  - ņemot vērā Padomes 2014. gada 23. jūnija secinājumus par Taizemi,
  - ņemot vērā atbildi, kuru attiecībā uz *Andy Hall* situāciju Komisijas vārdā 2013. gada 15. maijā sniedza toreizējā Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos Ketrīna Eštone,
  - ņemot vērā paziņojumu preseī, kuru 2015. gada 1. aprīlī sniedzis ANO īpašais referents tiesību uz vārda brīvību veicināšanas un aizsardzības jautājumos,
  - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2011. gada 5. oktobra vispārējo periodisko pārskatu par Taizemi un tā secinājumus;
  - ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
  - ņemot vērā ANO 1998. gada Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem,
  - ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), kuram ir pievienojusies arī Taizeme,
  - ņemot vērā ANO 1984. gada Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,
  - ņemot vērā Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas cilvēktiesību deklarāciju,
  - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2014. gada 20. maijā Taizemē militāristi gāza valsts valdību un pēc tam visā valstī ieviesa karastāvokli, piespiežot likvidēt Miera un kārtības pārvaldības aizsardzības centru;
- B. tā kā militārie spēki pēc tam izveidoja Miera un kārtības nacionālo padomi (MKNP), kuras vadītājam ģenerālim *Prayuth Chan-ocha* ir tiesības izmantot pilnīgi visas pilnvaras un ir neierobežota vara izdot rīkojumus un veikt konstitucionālo reformu;

⁽¹⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 152. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0107.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0211.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- C. tā kā militārpersonas kontrolē galvenās MKNP izveidotās konstitucionālās iestādes un tā kā, pamatojoties uz pagaidu konstitūcijas 44. un 47. sadaļu, ikvienam MKNP loceklim amata pienākumu izpildes laikā ir nodrošināta absolūta imunitāte attiecībā uz pārkāpumiem, atbildību vai pienākumiem;
- D. tā kā 2015. gada 29. augustā Likumdošanas komiteja pabeidza izstrādāt jaunu konstitūciju, kuru Nacionālā reformas padome noraidīja 2015. gada 6. septembrī; tā kā jaunajai Likumdošanas komitejai konstitūcija ir jāpārstrādā 180 dienu laikā un tā kā tās kārtējā noraidīšana var paildzināt militāro režīmu valstī;
- E. tā kā saskaņā ar pagaidu konstitūcijas 44. sadaļu MKNP par valsts drošības apdraudēšanu apsūdz galvenās tīmekļa vietnes, kurās skaidrota situācija politikas un cilvēktiesību jomā Taizemē, un tā kā tiek bargi cenzētas televīzijas kanālu un sabiedriskā radio pārraides, kurās viedokļus pauž visas vietējās politiskās frakcijas;
- F. tā kā nesēn pieņemtajā Aktā par sabiedrisko pulcēšanos, kurš stājās spēkā 2015. gada 14. augustā, ir noteikti stingri pulcēšanās brīvības ierobežojumi un bargi sodi — cietumsodi līdz pat 10 gadiem par tādiem nodarījumiem kā traucēšana sabiedrisko pakalpojumu darbībai;
- G. tā kā militāristi ir tikuši iecelti par “miera un kārtības saglabāšanas amatpersonām”, kam ir tiesības patvaļīgi aizturēt personas un bez ordera veikt izmeklēšanu un kratīšanas;
- H. tā kā miermīlīgo demonstrāciju dalībnieki atkārtoti ir tikuši apsūdzēti par musināšanu un likumpārkāpšanu un ir tikuši arestēti 14 Jaunās demokrātiskās kustības (JDK) aktīvistu;
- I. tā kā Taizemē joprojām piemēro nāvessodu un tā kā jaunajos tiesību aktos ir paplašināti tā piemērošanas nosacījumi;
- J. tā kā kopš valsts apvērsuma ir krasi palielinājies to cilvēku skaits, kuri ieslodzīti, pamatojoties uz *lèse-majesté* likumu;
- K. tā kā Valsts cilvēktiesību komisijas (NHRC) pārstāvjiem ir liegta pieeja spīdzinātām vai nežēlīgai attieksmei pakļautām privātpersonām, kuras ar militāro tiesu ziņu tur pastāvīgā apcietinājumā bez apsūdzības uzrādīšanas vai tiesas sprieduma;
- L. tā kā kopš valsts apvērsuma ir pasliktinājusies vietējo kopienu un zemes tiesību aktīvistu drošība;
- M. tā kā Taizeme nav parakstījusi 1951. gada Bēgļu konvenciju vai tās 1967. gada protokolu un valstī nav oficiālas patvēruma sistēmas; tā kā Taizemes iestādes bēgļus un patvēruma meklētājus turpina nosūtīt atpakaļ uz valstīm, kur tie var pieredzēt vajāšanu;
- N. tā kā Taizemei pienākums ir rīkoties saskaņā ar starptautiskiem līgumiem, kuriem tā ir pievienojusies, un izmeklēt spīdzināšanu, nāves gadījumus apcietinājumā un citus iespējamus nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus un saukt par tiem pie atbildības;
- O. tā kā viena krimināllieta par apmelošanu, kas ierosināta pret strādājošo tiesību aizstāvi un ES pilsoni *Andy Hall* ir pārtraukta, tomēr pret viņu vēl arvien tiek izvirzītas gan apsūdzības par datornoziegumiem un apmelošanu, gan arī divas civilprasības par apmelošanu, kuru dēļ viņam var piespriest septiņu gadu cietumsodu un vairāku miljonu dolāru lielu naudas sodu, jo viņš tiek apvainots par dalību *Finnwatch* ziņojuma sagatavošanā, kurā Taizemes ananāsu vairumtirgotājs apvainots par darba tiesību pārkāpumiem, kaut arī šā uzņēmuma veiktos darba ņēmēju tiesību pārkāpumus apstiprināja arī Taizemes darba ministrija un uzņēmuma darbinieks iepriekšējās tiesas sēdēs; tā kā viņa lieta tiks izskatīta 2015. gada 19. oktobrī;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- P. tā kā Taizeme gan ir ratificējusi Starptautiskās Darba organizācijas Konvenciju Nr. 29, tomēr migrējošiem darba ņēmējiem šajā valstī tiek nodrošināts maz aizsardzības; tā kā strādājošo tirdzniecība ir nopietna problēma; tā kā stāvoklis zivsaimniecības nozarē ir īpaši satraucošs;
- Q. tā kā ES ir apturējusi sarunas ar Taizemi par divpusēju brīvās tirdzniecības nolīgumu, kas tika uzsāktas 2013. gadā, un tā atsakās parakstīt partnerības un sadarbības nolīgumu, kura sagatavošana tika pabeigta 2013. gada novembrī, kad pie varas bija demokrātiska valdība; tā kā ES ir Taizemes trešais lielākais tirdzniecības partneris,
1. atzinīgi vērtē ES stingro atbalstu Taizemes iedzīvotājiem, ar kuriem ES ir ciešas un ilglaicīgas politiskas, ekonomiskas un kultūras saites; uzsver, ka ES kā Taizemes draugs un partneris ir atkārtoti aicinājusi atjaunot demokrātisko procesu;
  2. tomēr pauž nopietnas bažas par cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Taizemē pēc nelikumīgā valsts apvērsuma 2014. gada maijā;
  3. mudina Taizemes iestādes atcelt represīvos ierobežojumus attiecībā uz tiesībām uz brīvību un citu cilvēktiesību miermīlīgu īstenošanu, jo īpaši tos ierobežojumus, kas attiecas uz mierīgu iesaistīšanos politiskajās darbībās;
  4. aicina Taizemes iestādes atcelt spriedumus, atsaukt apsūdzības un atbrīvot privātpersonas un plašsaziņas līdzekļu pārstāvjus, kuri ir notiesāti vai apsūdzēti par to, ka miermīlīgi izmantojuši savas tiesības uz vārda brīvību un pulcēšanos; aicina valdību nekavējoties atsaukt pagaidu konstitūcijas 44. pantu un ar to saistītos noteikumus, kurus Taizemes iestādes izmanto nesodītai pamatbrīvību apspiešanai un cilvēktiesību pārkāpšanai;
  5. aicina Taizemes iestādes palīdzēt novērst draudus iedzīvotāju drošībai un labāk risināt kopienu locekļu un zemes tiesību aktīvistu problēmas;
  6. aicina Taizemes iestādes cik drīz vien iespējams sākt militāro iestāžu politisko pilnvaru nodošanu civilām iestādēm; pieņem zināšanai nepārprotamu plānu sarīkot brīvas un godīgas vēlēšanas un aicina ievērot to rīkošanas grafiku;
  7. mudina militāro tiesu visu veidu jurisdikciju attiecībā uz civiliedzīvotājiem nodot civilām tiesām, pārtraukt patvaļīgu aizturēšanu karastāvokļa dēļ un veikt pasākumus, lai nevis palielinātu, bet ierobežotu armijas pilnvaras aizturēt civiliedzīvotājus;
  8. mudina iestādes pārskatīt *lèse-majesté* likumu, lai nepieļautu, ka cilvēki tiek sodīti par politisku viedokļu miermīlīgu paušanu, un pārtrauktu šā likuma plašu izmantošanu ar to nesaistītos gadījumos;
  9. aicina ievērot un aizsargāt tiesības uz drošību, tostarp attiecinot to uz cilvēktiesību aizstāvjiem, un nodrošināt, ka visi cilvēktiesību aizstāvju tiesību pārkāpumi tiek nekavējoties, efektīvi un neatkarīgi izmeklēti;
  10. pieņem zināšanai to, ka Taizemes valdība iecēlusi jaunās konstitūcijas izstrādes komiteju, lai pēc iespējas ātrāk tiktu sagatavota jauna valsts konstitūcija; aicina šo konstitūciju balstīt uz demokrātiskiem principiem, tādiem kā vienlīdzība, brīvība, taisnīga pārstāvība, pārredzamība, pārskatatbildība, cilvēktiesības, tiesiskums un publiska piekļuve resursiem;
  11. aicina Taizemes valdību ievērot tās konstitucionālās un starptautiskās saistības attiecībā uz tiesu sistēmas neatkarību, tiesībām uz vārda brīvību, biedrošanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvību, kā arī politisko plurālismu, jo īpaši ņemot vērā to, ka arvien stingrāki kļūst šīs valsts likumi par neslavas celšanu;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

12. ņem vērā Taizemes valdības veiktos pasākumus, lai izpildītu obligātos standartus cilvēku tirdzniecības izskaušanai un darītu galu ārkārtīgi plaši izplatītajai mūsdienu verdzībai zvejas nozares piegādes ķēdē; mudina valdību steidzami īstenot šos pasākumus un rīkoties aktīvāk;
13. aicina Taizemi parakstīt un ratificēt 1951. gada Bēgļu konvenciju vai tās 1967. gada protokolu;
14. mudina Taizemi veikt konkrētus pasākumus nāvessoda atcelšanai;
15. ļoti atzinīgi vērtē Taizemes Dzimumu līdztiesības akta apstiprināšanu, kas apliecina to, ka turpmāk iekļaujošāks būs valsts tiesiskais režīms attiecībā uz lesbietēm, gejiem, biseksuāļiem un transpersonām (LGBT);
16. atzinīgi vērtē lēmumu pārtraukt pret *Andy Hall* ierosināto krimināllietu par apmelošanu un viņa atbrīvošanu; aicina pārtraukt arī krimināllietas par datornoziedzīgiem un apmelošanu, kas pret viņu ierosinātas Dienvidu Bangkokas krimināltiesā, jo viņa kā cilvēktiesību aizstāvja darbību mērķis bija atmaskot cilvēktirdzniecības gadījumus un uzlabot migrējošo darba ņēmēju tiesisko stāvokli Taizemē, un tas pamato viņa tiesības veikt izpēti un nodrošināt aizstāvību, nebaidoties no represijām; attiecībā uz neslavas celšanas gadījumiem pauž bažas, ka *Andy Hall* tiesa varētu nebūt pilnībā objektīva, jo ir bijuši ziņojumi par saikni starp uzņēmumu, kas iesūdzējis viņu tiesā, un augsta līmeņa Taizemes politiķiem; aicina ES delegāciju turpināt cieši sekot viņa tiesiskajai situācijai un apmeklēt tiesas sēdes;
17. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada 1. septembrī Puketā provinces tiesa attaisnoja žurnālistus *Chutima "Oi" Sidasathian* un *Alan Morison*;
18. mudina starptautisko sabiedrību un jo īpaši ES pielikt visas pūles cīņā pret cilvēku tirdzniecību, vergu darbu un piespiedu migrāciju, atbalstot starptautisko sadarbību attiecībā uz to cilvēktiesību pārkāpumu uzraudzību un novēršanu, kas saistīti ar darba jautājumiem;
19. mudina ES un Taizemes valdību iesaistīties konstruktīvā dialogā par jautājumiem, kas saistīti ar cilvēktiesību aizsardzību un demokratizācijas procesiem Taizemē un reģionā kopumā; turpina paust atbalstu demokratizācijas procesam Taizemē;
20. atbalsta to, ka Komisija un Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) turpina ekonomisko un politisko spiedienu, lai nodrošinātu demokrātiskas pārvaldības atjaunošanu Taizemē; šajā sakarībā atgādina valdībai, ka nav iespējams nekāds progress attiecībā uz brīvās tirdzniecības nolīgumu un partnerības un sadarbības nolīgumu starp ES un Taizemi, kamēr pie varas būs militārā hunta;
21. atzinīgi vērtē jauno lomu, ko Taizeme uzņēmusies kā ASEAN un ES attiecību koordinējošā valsts laika posmam no 2015. līdz 2018. gadam; norāda uz ASEAN un ES abpusējiem ieguvumiem no šīs sadarbības;
22. aicina EĀDD un ES delegāciju, kā arī dalībvalstu delegācijas izmantot visus pieejamos instrumentus, lai nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu Taizemē, jo īpaši turpinot sekot līdz izmeklēšanām pret opozīcijas līderiem un viņu tiesas sēdēm;
23. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijai, Taizemes valdībai un parlamentam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Augstajam komisāram cilvēktiesību jautājumos un Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociācijas dalībvalstu valdībām.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0344

Bērnu masveida pārvietošana Nigērijā “*Boko Haram*” uzbrukumu rezultātā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par bērnu masveida pārvietošanu Nigērijā *Boko Haram* uzbrukumu rezultātā (2015/2876(RSP))

(2017/C 349/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Nigēriju, it sevišķi 2014. gada 17. jūlija rezolūciju⁽¹⁾ un 2015. gada 30. aprīļa rezolūciju⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Federikas Mogerīni iepriekšējos paziņojumus, tostarp 2015. gada 8. un 19. janvāra, 31. marta, 14. un 15. aprīļa un 3. jūlija paziņojumus,
  - ņemot vērā ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2015. gada 28. jūlija paziņojumu,
  - ņemot vērā prezidenta *Muhammadu Buhari* 2015. gada 28. septembra uzrunu ANO Ģenerālajā asamblejā un ANO terorisma apkarošanas samītā,
  - ņemot vērā Kotonū nolīgumu,
  - ņemot vērā ANO Drošības padomes 2000. gada 31. oktobrī pieņemto Rezolūciju Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Konvenciju par bērna tiesībām un Āfrikas vienotības organizācijas (ĀVO) Hartu par bērna tiesībām un labklājību (1990),
  - ņemot vērā 2003. gada Likumu par bērna tiesībām, ko pieņēmusi Nigērijas federālā valdība,
  - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
  - ņemot vērā Āfrikas Savienības Konvenciju par terorisma novēršanu un apkarošanu, ko Nigērija ratificēja 2003. gada 16. maijā, un tās papildprotokolu, ko Nigērija ratificēja 2008. gada 22. decembrī,
  - ņemot vērā ES Ārkārtas trasta fondu stabilitātes nodrošināšanai un nelikumīgas migrācijas un personu pārvietošanas iemeslu novēršanai Āfrikā,
  - ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra 2015. gada 29. septembra ziņojumu par *Boko Haram* veiktajiem pārkāpumiem un ietekmi uz cilvēktiesībām skartajās valstīs; ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra paziņojumus par iespēju *Boko Haram* locekļus apsūdzēt kara noziegumos,
  - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā Nigērija, Āfrikas apdzīvotākā valsts un lielākā ekonomika, kas ir etniski daudzveidīga un ko raksturo reģionālas un reliģiskas šķelšanās un ziemeļu–dienvidu antagonisms, kā arī būtiska ekonomiskā un sociālā nevienlīdzība, kopš 2009. gada ir kļuvusi par kaujas lauku islāmistu teroristu grupējumam *Boko Haram*, kurš ir zvērējis uzticību *DAIŠ*; tā kā šis teroristu grupējums ir kļuvis par aizvien lielāku draudu Nigērijas un Rietumāfrikas reģiona stabilitātei; tā kā Nigērijas drošības spēki nemieru aspiešanas militāro operāciju laikā bieži ir izmantojuši pārmērīgu spēku un izdarījuši pārkāpumus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0008.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0185.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- B. tā kā pēdējos četros mēnešos *Boko Haram* locekļi ir nogalinājuši vismaz 1 600 civiliedzīvotājus, bojā gājušo civiliedzīvotāju skaitam 2015. gadā vien sasniedzot vismaz 3 500;
- C. tā kā kopš *Boko Haram* nemieru sākuma šā grupējuma darbības, kas vērstas pret reģiona skolniekiem un skolniecēm, ir liegušas bērniem piekļuvi izglītībai — 10,5 miljoni pamatskolas vecuma bērnu Nigērijā neapmeklē skolu, un tas saskaņā ar UNESCO datiem ir sliktākais rādītājs pasaulē; tā kā *Boko Haram* — tāpat kā *al-Shabaab* Somālijā, AQIM, MUJAO un *Ansar Dine* Mali ziemeļos un *Taliban* Afganistānā un Pakistānā — vērsas pret bērniem un sievietēm, kas iegūst izglītību;
- D. tā kā, neraugoties uz Nigērijas un reģionālo bruņoto spēku panākumiem, aizvien biežāki uzbrukumi un pašnāvnieku uzspriecināšanās, kas notiek arī kaimiņvalstīs, visā reģionā apdraud stabilitāti un iztiku miljoniem iedzīvotāju; tā kā aizvien sliktākās humanitārās situācijas dēļ bērni ir ārkārtīgi apdraudēti, jo padziļinās pārtikas nodrošinājuma trūkums, ir grūti pieejama izglītība, nekaitīgs dzeramais ūdens un veselības aprūpe;
- E. tā kā ANO lēš, ka vardarbības dēļ Borno, Jobes un Adamavas štātā iekšzemē pārvietoto cilvēku skaits nesēn ir krasi pieaudzis līdz 2,1 miljonam, no kuriem saskaņā ar IOM datiem 58 % ir bērni; tā kā nemieri kopumā ir skāruši vairāk nekā 3 miljonus cilvēku un 5,5 miljoniem cilvēku Čada ezera baseinā ir vajadzīga humānā palīdzība;
- F. tā kā Nigērijā ir sekmīgi noritējušas lielākoties miermīlīgas prezidenta un gubernatoru vēlēšanas, lai gan *Boko Haram* draudēja tās izjaukt; tā kā Nigērija un tās kaimiņvalstis 2015. gada 11. jūnijā Abudžā izveidoja daudz nacionālu apvienoto taktisko grupu (MNJTF), lai izpildītu 2015. gada janvārī Niamejā pieņemtos lēmumus par cīņu pret *Boko Haram*;
- G. tā kā *Boko Haram* locekļi kopš 2009. gada Nigērijā ir nolaupījuši vairāk nekā 2 000 sievietes un meiteņus, tostarp 2014. gada 14. aprīlī 276 skolnieces Čibokā valsts ziemeļaustrumos — šis noziegums satrieca visu pasauli un izraisīja starptautisku kampaņu ("Atdodiet mūsu meitenes") viņu glābšanai; tā kā gandrīz pusotru gadu vēlāk vairāk nekā 200 toreiz nolaupīto meiteņu joprojām nav atrastas;
- H. tā kā vēl daudzi bērni kopš tā laika ir pazuduši, nolaupīti vai savervēti par kaujiniekiem vai mājkalpotājiem, bet meitenes ir tikušas izvarotas vai pakļautas piespiedu laulībai vai piespiedu pārejai islāma ticībā; tā kā kopš 2015. gada aprīļa aptuveni 300 citas meitenes, ko Nigērijas drošības spēki atbrīvojuši no teroristu kontrolētiem punktiem, un aptuveni 60 meitenes, kurām izdevies izbēgt no citām vietām, savu dzīvi gūstā organizācijai *Human Rights Watch* ir raksturojušas kā tādu, kurā ik dienu jāpiedzīvo vardarbība un varmācība, fiziska un psiholoģiska ļaunprātīga izmantošana; tā kā saskaņā ar ANO īpašā pārstāvja jautājumos par bērniem un bruņotiem konfliktiem sniegto informāciju pēdējā gada laikā bruņotais konflikts Nigērijas ziemeļaustrumos ir bijis viens no bērniem nāvējošākajiem konfliktiem pasaulē — tam raksturīgas nogalināšanas, aizvien izplatītāka bērnu vervēšana un izmantošana, neskaitāmi meiteņu nolaupīšanas un pret meitenēm vērstas seksuālas vardarbības gadījumi; tā kā saskaņā ar UNICEF datiem vairāk nekā 23 000 bērni ir šķirti no saviem vecākiem, vardarbīgi izlikti no savām mājām un, lai glābtu savu dzīvību, ir devušies bēgļu gaitās Nigērijā vai pāri robežai Kamerūnā, Čadā vai Nigērā;
- I. tā kā vairums bērnu, kas dzīvo iekšzemē pārvietoto personu un bēgļu nometnēs, ir zaudējuši vienu vai abus vecākus (kas ir nogalināti vai pazuduši), kā arī māsas, brāļus un citus radniekus; tā kā, lai gan nometnēs darbojas vairākas starptautiskās un valsts humānās palīdzības organizācijas, daudziem no šiem bērniem pamattiesības — tostarp uz pārtiku, pajumti (pārapdzīvotu un antisanitāru), veselības aprūpi un izglītību — joprojām tiek nodrošinātas ārkārtīgi zemā līmenī;
- J. tā kā vismaz 208 000 bērnu nav pieejama izglītība un 83 000 bērnu apakšreģionā (Nigērijā, Kamerūnā, Čadā un Nigērā) nav pieejams tīrs ūdens, bet 23 000 bērnu Nigērijas ziemeļaustrumos ir nošķirti no savām ģimenēm;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- K. tā kā *Boko Haram* uzbrukumu skaits Nigērijā, kā arī kaimiņvalstīs — Kamerūnā, Čadā un Nigērā — ir pieaudzis; tā kā *Boko Haram* turpina nolaupīt bērnus un sievietes, liekot pārvietot eksplozīvas ierīces un izmantojot šos bērnus un sievietes bez viņu ziņas kā pašnāvniekus spridzinātājus; tā kā pret dažiem no patvēruma meklētājiem pie Čada ezera jau Čadas teritorijā atkal ir vērsušies šie paši teroristi;
- L. tā kā 2015. gada jūnijā ES piešķīra humāno palīdzību EUR 21 miljona apmērā, lai palīdzētu pārvietotiem cilvēkiem Nigērijā un kaimiņvalstīs, kuras ir skārusi teroristu vardarbība;
- M. tā kā UNICEF kopā ar valdībām un partneriem Nigērijā, Kamerūnā, Čadā un Nigērā palielina operāciju apjomu, lai palīdzētu tūkstošiem bērnu un viņu ģimenēm reģionā, nodrošinot piekļuvi tīram ūdenim, izglītībai, konsultācijām un psiholoģiskajam atbalstam, kā arī vakcīnām un ārstēšanai smagas akūtas uztura nepietiekamības gadījumos; tā kā UNICEF ir saņēmis tikai 32 % no EUR 50,3 miljoniem, kas nepieciešami šogad humānās palīdzības sniegšanai visā Čada ezera reģionā;
- N. tā kā saskaņā ar organizācijas *Human Rights Watch* sniegto informāciju daudzas nolaupītās sievietes un meitenes, kas ir aizbēgušas, izglābtas vai atbrīvotas, atgriežas mājās grūtniecības stāvoklī un viņām ir ārkārtīgi nepieciešama reproduktīvās veselības un mātes veselības aprūpe, savukārt citām sievietēm un meitenēm, kuras tikušas izvarotas, pēc tam nav pieejama veselības pārbaude, posttraumatiskā aprūpe, sociālais atbalsts un konsultācijas par jautājumiem saistībā ar izvarošanu; tā kā Komisija ir norādījusi, ka tad, ja grūtniecība izraisa nepanesamas ciešanas, sievietēm ir jābūt pieejamiem visam seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumu klāstam atkarībā no viņu medicīniskā stāvokļa, līdz ar to apliecinot, ka starptautiskās humanitārās tiesības vienmēr prevalē,
1. stingri nosoda *Boko Haram* noziegumus, tostarp teroristu reidus un pašnāvnieku uzspridzināšanos Čadā, Kamerūnā un Nigērā; atbalsta cietušos un izsaka līdzjūtību visām ģimenēm, kas ir zaudējušas savus tuviniekus; nosoda nepārtraukto vardarbību Nigērijas Borno, Jobs un Adamavas štatos un citās valsts pilsētās;
  2. pauž nožēlu par aktiem, kas ir noveduši pie nevainīgu bērnu masu pārvietošanas, un prasa nekavējoties nodrošināt saskaņotu starptautisku rīcību, lai atbalstītu ANO aģentūru un NVO darbu, nepieļaujot, ka *Boko Haram* teroristiskā sekta pakļauj pārvietotos bērnus un jauniešus seksuālajai verdzībai, citiem seksuālās vardarbības veidiem, nolaupīšanām un piespiedu līdzdalībai bruņotos konfliktos pret civiliem, valdības un militāriem mērķiem Nigērijā; uzsver, ka īpaši svarīgi ir pienācīgi aizsargāt bērnu tiesības Nigērijā — valstī, kurā vairāk nekā 40 % no visiem iedzīvotājiem ir vecumā no 0 līdz 14 gadiem;
  3. uzskata, ka gadījumos, kad bērni ir bijuši iesaistīti *Boko Haram* vai citās bruņotās grupās, kā alternatīva kriminālvajāšanai un aizturēšanai būtu jāapsver ārpustiesas pasākumi;
  4. atzinīgi vērtē Komisijas neseno paziņojumu par papildu līdzekļu piešķiršanu, lai pastiprinātu steidzami nepieciešamās humānās palīdzības sniegšanu reģionam; tomēr pauž būtiskas bažas par atšķirībām starp visas starptautiskās sabiedrības saistībām un reālajiem maksājumiem par UNICEF operācijām reģionā; aicina līdzekļu devējus nekavējoties izpildīt savas saistības, lai risinātu hroniskās problēmas saistībā ar pamatvajadzību — dzeramā ūdens, pamata veselības aprūpes un izglītības pieejamības — apmierināšanu;
  5. aicina Nigērijas prezidentu un viņa jauniecelto federālo valdību pieņemt stingrus pasākumus, lai aizsargātu civiliedzīvotājus, pievērst īpašu uzmanību sieviešu un meiteņu aizsardzībai, padarīt sieviešu un bērnu tiesību ievērošanu par prioritāti, apkarojot ekstrēmismu, sniegt palīdzību cietušajiem un īstenot kriminālvajāšanu pret pārkāpējiem, kā arī nodrošināt sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanā visos līmeņos;
  6. aicina Nigērijas valdību, kā to solīja prezidents M. Buhari, saskaņā ar starptautiskajām tiesībām sākt steidzamu, neatkarīgu un rūpīgu izmeklēšanu par noziegumiem un citiem smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, ko veikušas visas konfliktā iesaistītās puses;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

7. atzinīgi vērtē izmaiņas militārajā vadībā un prasa, lai visi cilvēktiesību pārkāpumi un noziegumi, ko veikuši gan teroristi, gan Nigērijas drošības spēki, tiktu izmeklēti nolūkā risināt ar pārskatatbildības trūkumu iepriekšējās prezidentūras laikā saistītās problēmas; atzinīgi vērtē prezidenta M. *Buhari* solījumu izmeklēt pierādījumus par Nigērijas militāro spēku īstenotajiem nopietnajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kara noziegumiem un darbībām, kas var būt noziegumi pret cilvēci;
8. prasa Nigērijas Federatīvās Republikas prezidentam risināt problēmas, ievērojot visus kampaņas solījumus un jaunākos paziņojumus, no kuriem vissvarīgākie ir novērst terorisma draudus, padarīt cilvēktiesību un humanitāro tiesību ievērošanu par vienu no galvenajiem militāro operāciju pīlāriem, atbrīvot Čibokas un visas pārējās nolaupītās meitenes, sievietes un bērnus dzīvus un neskartus, risināt arvien pieaugošo nepilnvērtīga uztura problēmu un apkarot korupciju un nesodāmību, lai novērstu turpmākus pārkāpumus un nodrošinātu tiesiskumu visiem cietušajiem;
9. prasa Nigērijas iestādēm un starptautiskajai sabiedrībai strādāt cieši kopā un pielikt lielākas pūles, lai apturētu nepārtraukto cilvēku pārvietošanas tendenci; atzinīgi vērtē Niamejas reģionālajā augstākā līmeņa 2015. gada 20. un 21. janvāra sanāksmē 13 dalībvalstu pausto apņēmību, jo īpaši Čadas saistības militārajā jomā līdzās Kamerūnai un Nigērai cīnīties pret *Boko Haram* radītajiem terorisma draudiem; aicina daudznacionālo apvienoto taktisko grupu (MNJTF) operācijās pret *Boko Haram* apzinīgi ievērot starptautiskās cilvēktiesības un humanitārās tiesības; atgādina, ka militāra pieeja vien ir nepietiekama, lai stātos pretī *Boko Haram* nemierniekiem;
10. atgādina, ka *Boko Haram* izcelsmes saknes ir meklējama rūpestos par sliktu pārvaldību, vispārēju korupciju un kraso nevienlīdzību Nigērijas sabiedrībā; mudina Nigērijas iestādes publiskajās iestādēs un armijā izskaust korupciju, sliktu pārvaldību un neefektivitāti un veicināt taisnīgu nodokļu piemērošanu; prasa pieņemt pasākumus, kas liegtu *Boko Haram* nelegālo ienākumu avotus, izmantojot sadarbību ar kaimiņvalstīm, jo īpaši attiecībā uz kontrabandu un nelegālu tirdzniecību;
11. prasa starptautiskajai sabiedrībai palīdzēt Nigērijai un tās kaimiņvalstīm, kas uzņem bēgļus (Kamerūnai, Čadai un Nigērai), nodrošināt visu nepieciešamo medicīnisko un psiholoģisko palīdzību visiem, kam tā nepieciešama; aicina iestādes apakšreģionā saskaņā ar Ženēvas konvenciju kopējo 3. pantu nodrošināt piekļuvi visam seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumu klāstam sievietēm un meitenēm, kas ir izvarotas; uzsver nepieciešamību ieviest vispārēju standartu attiecībā uz kara izvarošanas upuriem un nodrošināt starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumu bruņotu konfliktu situācijās; izsaka visdziļāko līdzjūtību sievietēm un bērniem, kas ir pārdzīvojuši *Boko Haram* īstenoto nežēlīgo terorismu; prasa izstrādāt īpašas izglītības programmas, kas ir paredzētas sievietēm un bērniem, kas ir cietuši karā, un sabiedrībai kopumā, lai palīdzētu šiem cilvēkiem pārvarēt piedzīvotās terora šausmas, sniegt pienācīgu un plašu informāciju, apkarot stigmatas un sociālo atstumtību un palīdzēt viņiem kļūt par novērtētiem sabiedrības locekļiem;
12. prasa Komisijai par prioritāti noteikt palīdzību bez pajumtes palikušiem bērniem un jauniešiem Nigērijā, Kamerūnā, Čadā un Nigērā, īpašu uzmanību pievēršot aizsardzībai pret visu veidu nežēlību un dzimumu vardarbību un piekļuvi izglītībai, veselības aprūpei un nekaitīgam dzeramajam ūdenim Ārkārtas ieguldījumu fonda stabilitātei ietvaros un novēršot nelegālās migrācijas un cilvēku pārvietošanas pamatcēloņus Āfrikā;
13. aicina Nigērijas valdību veikt pasākumus, lai atvieglotu pārvietotu personu, jo īpaši bērnu, atgriešanos, garantēt viņu drošību un atbalstīt NVO centienus uzlabot apstākļus konfliktu dēļ pārvietotu cilvēku nometnēs, tostarp uzlabojot higiēnas un sanitāros apstākļus nolūkā nepieļaut iespējamu slimību izplatīšanos;
14. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Nigērijas Federatīvās Republikas valdībai un parlamentam, kā arī Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienas un Āfrikas Savienības pārstāvjiem.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0345

Ali Mohammed al-Nimr lieta

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par Ali Mohammed al-Nimr lietu (2015/2883(RSP))

(2017/C 349/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2015. gada 12. februāra rezolūciju par Raif Badawi lietu Saūda Arābijā⁽¹⁾ un 2014. gada 11. marta rezolūciju par Saūda Arābiju, tās attiecībām ar ES un tās lomu Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā⁽²⁾,
- ņemot vērā 1998. gada jūnijā pieņemtās un 2013. gada aprīlī atjauninātās ES pamatnostādnes par nāvessodu,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas, jo īpaši 2014. gada 18. decembra rezolūciju par nāvessoda izpildes moratoriju (A/RES/69/186),
- ņemot vērā ANO cilvēktiesību ekspertu 2015. gada 22. septembra paziņojumus par Ali Mohammed al-Nimr lietu,
- ņemot vērā 1984. gada Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantu, kurā noteikts, ka ikvienam ir tiesības uz vārda brīvību, kā arī 4. pantu, kas aizliedz spīdzināšanu,
- ņemot vērā 2004. gada jūnijā pieņemtās un 2008. gada decembrī atjauninātās ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām, kuras puse ir Saūda Arābija,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantu un 1966. gada Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 19. pantu,
- ņemot vērā Arābu Cilvēktiesību hartu, kurai Saūda Arābija ir pievienojusies, un jo īpaši tās 32. panta 1. punktu, kas garantē tiesības uz informāciju un uzskatu un vārda brīvību, kā arī 8. pantu, kas aizliedz fizisku vai psiholoģisku spīdzināšanu vai cietsirdīgu, nežēlīgu, pazemojošu vai necilvēcīgu izturēšanos,
- ņemot vērā vēl vienu nesen otra nepilngadīgā Dawoud al-Marhoon lietā piespriesto nāvessodu, nocērtot galvu, kas 17 gadu vecumā pēc tam, kad viņu 2012. gada maijā arestēja protestu laikā Saūda Arābijas Austrumu provincē, ticis spīdzināts un piespiests parakstīt atzišanos, kuru amatpersonas izmantojušas viņa apsūdzēšanai;
- ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0037.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0207.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- A. tā kā *Ali Mohammed al-Nimr*, kas ir 21 gadu vecs un kura radnieks ir prominents disidents, 2015. gada maijā Saūda Arābijas Karalistes Augstākā krimināltiesā notiesāja ar nāvessodu, kā ziņots, nocērtot galvu un pēc tam sitot krustā, par apsūdzībām tostarp musināšanu, sacelšanos, laupīšanu un piederību teroristu šūniņai, tā kā *Ali al-Nimr* brīdī, kad viņš tika arestēts, pieprasot demokrātiju un vienlīdzīgas tiesības Saūda Arābijā, nebija sasniedzis 18 gadu vecumu, un tādējādi vēl nepilngadīgs; tā kā viņš tika notiesāts uz nāvi saistībā ar protestiem, galvenokārt šītu Saūda Arābijas austrumu provincē; tā kā no ticamiem avotiem tiek ziņots, ka *Ali al-Nimr* spīdzināja un piespieda parakstīt atzīšanos; tā kā viņam liegtas jebkādas droša tiesas procesa un pienācīgas juridiskā procedūras garantijas saskaņā ar starptautisko tiesību aktiem;
- B. tā kā nāvessoda piespriešana kādam, kas pārkāpuma izdarīšanas laikā bija bērns, un vēlāk sekojošie apgalvojumi par spīdzināšanu nav saderīgi ar Saūda Arābiju starptautiskajām saistībām;
- C. tā kā spīdzināšanas un nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai sodīšanas aizliegums ir iekļauts visos starptautiskajos un reģionālajos cilvēktiesību instrumentos un tas ir starptautisko paražu tiesību noteikums, kas ir saistošs visām valstīm neatkarīgi no tā, vai tās ir ratificējušas attiecīgos starptautiskos nolīgumus;
- D. tā kā ar nāvi notiesājošu spriedumu skaita palielināšanās ir cieši saistīta ar Saūda Arābijas Speciālās krimināltiesas spriedumiem lietās, reaģējot uz nodarījumiem, kas saistīti ar terorismu; tā kā saskaņā ar starptautisko cilvēktiesību organizāciju rīcībā esošajiem datiem Saūda Arābijā laikā no 2014. gada augusta līdz 2015. gada jūnijam ir izpildīti nāvessodi vismaz 175 cilvēkiem;
- E. tā kā šī lieta ir viens no daudzajiem gadījumiem, kad Saūda Arābijas cilvēktiesību aktīvistiem tiek piespriests smags sods un viņi tiek aizskartī, Saūda Arābijas aktīvistu tiek vajāti par savu uzskatu paušanu, un daudzi no viņiem ir notiesāti saskaņā ar procedūrām, kas neatbilst starptautiskajiem godīgas tiesas standartiem, kā to 2014. gada jūlijā apstiprināja bijušais ANO augstais cilvēktiesību komisārs;
- F. tā kā Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 19. pantā noteikts, ka katram cilvēkam ir tiesības uz uzskatu un vārda brīvību gan tiešsaistē, gan bezsaistē; tā kā šīs tiesības ietver brīvību netraucēti palikt pie saviem uzskatiem un brīvību meklēt, saņemt un izplatīt informāciju un idejas ar jebkuriem līdzekļiem neatkarīgi no valstu robežām;
- G. tā kā Saūda Arābijas vēstnieks Apvienoto Nāciju Organizācijā Ženēvā Viņa Ekselence *Faisal Trad Hassan Bin ANO* Cilvēktiesību padomē iecelts par neatkarīgu ekspertu žūrijas priekšsēdētāju;
- H. tā kā dialoga uzsākšana starp Saūda Arābijas Karalisti (SAK) un ES par cilvēktiesību jautājumiem varētu būt konstruktīvs solis, lai uzlabotu savstarpējo izpratni un veicinātu reformas šajā valstī, tostarp tiesu iestāžu reformu;
- I. tā kā Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas (MENA) reģionā Saūda Arābija ir ietekmīgs un svarīgs politisks un ekonomisks spēks,
1. stingri nosoda *Ali Mohammed al-Nimr* piespriesto nāvessodu; atkārtoti izsaka nosodījumu nāvessoda izmantošanai un stingri atbalsta nāvessoda moratoriju kā soli tā atcelšanas virzienā;
  2. aicina Saūda Arābijas iestādes un jo īpaši Viņa Majestāti Saūda Arābijas karali *Salman bin Abdulaziz Al Saud* apturēt nāvessoda izpildīšanu *Ali Mohammed al-Nimr* un viņu apžēlot vai mīkstināt viņam piespriesto sodu; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu un dalībvalstis izmantot visus savus diplomātiskos līdzekļus un pūliņus, lai nekavējoties apturētu tā izpildīšanu;
  3. SAK atgādina, ka tā ir pievienojusies Konvencijai par bērna tiesībām, kas stingri aizliedz izmantot nāvessodu par noziegumiem, kas izdarīti, pirms persona ir sasniegusi 18 gadu vecumu;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

4. mudina Saūda Arābijas iestādes atcelt Speciālo krimināltiesu, kas tika izveidota 2008. gadā, lai izskatītu ar terorismu saistītās lietas, tomēr aizvien vairāk tiek izmantota, lai tiesātu mierīgos disidentus acīmredzami politiski motivētās apsūdzībās un tiesu procedūrās, kas pārkāpj pamattiesības uz taisnīgu tiesu;
  5. aicina Saūda Arābijas valdību nodrošināt tūlītēju un neatkarīgu izmeklēšanu saistībā ar iespējamiem spīdzināšanas gadījumiem un nodrošināt, ka *Ali Mohammed al-Nimr* tiek sniegta jebkāda veida medicīniskā palīdzība, ko viņš varētu pieprasīt, un nodrošinātas iespējas regulāri tikties ar ģimeni un ar advokātiem;
  6. atgādina Saūda Arābijai par tās saistībām kā ANO Cilvēktiesību padomes loceklei; norāda, ka Saūda Arābija ANO Cilvēktiesību padomē neseno iecelta par neatkarīgu ekspertu darba grupas vadītāju; noteikti mudina Saūda Arābijas iestādes savā valstī nodrošināt, ka cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas standarti atbilst šai lomai starptautiskajā arēnā;
  7. aicina uzlabot mehānismu dialogam starp ES un Saūda Arābijas cilvēktiesību jautājumos un pieredzes apmaiņu tieslietu un juridiskajos jautājumos, lai stiprinātu indivīda tiesību aizsardzību SAK saskaņā ar tieslietu reformu, ko tā ir uzņēmusies; aicina SAK iestādes īstenot nepieciešamās reformas cilvēktiesību jomā, jo īpaši reformas, kas saistītas ar nāvessoda piespriešanas un izpildes ierobežojumiem;
  8. aicina Saūda Arābiju parakstīt un ratificēt Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), kas stājās spēkā 1976. gadā, kura 6. pantā teikts, ka "katram cilvēkam ir tiesības uz dzīvību";
  9. pauž dziļas bažas par SAK 2014. gadā piespriesto nāvessodu skaita pieaugumu, kā arī par satraucošo daudzumu tiesas spriedumu 2015.gadā lietās, kurās tiesa piespriedusi nāvessodu;
  10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Viņa Augstībai karalim *Salman bin Abdulaziz Al Saud*, Saūda Arābijas valdībai, ANO Augstajam komisāram cilvēktiesību jautājumos un ANO Cilvēktiesību padomei.
-

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0347

Tiesību akti hipotekāro kredītu jomā un riskanti finanšu instrumenti ES – Spānijas gadījums**Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par tiesību aktiem hipotekāro kredītu jomā un riskantiem finanšu instrumentiem Spānijā (pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem) (2015/2740(RSP))**

(2017/C 349/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā lūgumrakstu Nr. 626/2011 un 15 citus lūgumrakstus par tiesību aktiem hipotekāro kredītu jomā Spānijā (Nr. 179/2012, 644/2012, 783/2012, 1669/2012, 996/2013, 1345/2013, 1249/2013, 1436/2013, 1705/2013, 1736/2013, 2120/2013, 2159/2013, 2440/2013, 2563/2013 un 2610/2013),
  - ņemot vērā lūgumrakstu Nr. 513/2012 un 21 citu lūgumrakstu par riskantiem finanšu instrumentiem Spānijā (Nr. 548/2012, 676/2012, 677/2012, 785/2012, 788/2012, 949/2012, 1044/2012, 1247/2012, 1343/2012, 1498/2012, 1662/2012, 1761/2012, 1851/2012, 1864/2012, 169/2013, 171/2013, 2206/2013, 2215/2013, 2228/2013, 2243/2013 un 2274/2013),
  - ņemot vērā apspriešanās Lūgumrakstu komitejā ar attiecīgajiem lūgumrakstu iesniedzējiem, no kurām visnesenākā notika 2015. gada 16. aprīlī,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 4. februāra Direktīvu 2014/17/ES par patērētāju kredītīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvu 2014/65/ES par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvu 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2015. gada 19. maija kopīgajās debatēs par maksātspējas procedūru Komisijas izteikto paziņojumu par tās 2014. gada 12. marta ieteikuma par jaunu pieeju neveiksmīgai darījumdarbībai un maksātspējai pārskatīšanu un paplašināšanu attiecībā uz ģimeņu maksātspēju un otras iespējas nodrošināšanu privātpersonām un māsaimniecībām,
  - ņemot vērā 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par sociālajiem mājokļiem Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā tā jautājumu Komisijai par tiesību aktiem hipotekāro kredītu jomā un riskantiem finanšu instrumentiem Spānijā (pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem) (O-000088/2015 – B8-0755/2015),
  - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas iesniegto rezolūcijas priekšlikumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā daudzie saņemtie lūgumraksti atklāja tūkstošiem traģisku personīgu gadījumu, kad iedzīvotāji bija pilnībā vai daļēji zaudējuši visus mūža ietaupījumus, un tā kā šajos lūgumrakstos uzrādīti arī šķēršļi, ar ko patērētāji saskaras, cenšoties iegūt precīzu un svarīgu informāciju par finanšu instrumentiem;

⁽¹⁾ OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.⁽²⁾ OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.⁽³⁾ OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0246.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- B. tā kā Spānijā pilsoniskās sabiedrības organizācijas turpina protestēt pret simtiem tūkstošu izlikšanas no mājām gadījumu, negodīgiem noteikumiem hipotekāro kredītu līgumos un kredītaņēmēju aizsardzības trūkumu; tā kā saskaņā ar vienas no šīm organizācijām — *Hipotekāro kredītu upuru platformas (Plataforma de Afectados por la Hipoteca — PAH)* — sniegto informāciju 2015. gada pirmajā ceturksnī ir konstatēts 19 261 šāds izlikšanas no mājām gadījums (par 6 % vairāk nekā 2014. gada pirmajā ceturksnī); tā kā PAH lēš, ka Spānijā kopš 2008. gada ir bijuši vairāk nekā 397 954 šādi izlikšanas no mājām gadījumi; tā kā mājokli ir zaudējušas vairāk nekā 100 000 mājsaimniecību;
- C. tā kā krīze vēl vairāk pasliktināja no mājām izlikto ģimeņu situāciju, kurām joprojām ir jāmaksā hipotekārais kredīts un ar to saistītie aizvien pieaugošie procenti; tā kā Spānijas valdība, pieņemot Likumu Nr. 6/2012, kā ārkārtas pasākumu ir ieviesusi *datio in solutum* iespēju; atgādina, ka saskaņā ar oficiālajiem datiem par 2014. gada otro ceturksni *datio in solutum* tika apstiprināts tikai attiecībā uz 1 467 no 11 407 pieteikumiem, proti, tikai 12,86 % gadījumu;
- D. tā kā gan Spānijas tiesas, gan ES Tiesa ir konstatējušas daudzus negodīgus līguma noteikumus vai ļaunprātīgas prakses gadījumus Spānijas hipotekārās kreditēšanas sektorā (sk. ES Tiesas spriedumus lietās C-243/08 *Pannon-GSM*, C-618/10 *Banco Español de Crédito* un C-415/11 *Catalunyacaixa*) un tā kā minētie līguma noteikumi un prakse netiktu pieļauti, ja Spānija būtu pilnībā transponējusi un īstenojusi Direktīvas 93/13/EEK, 2004/39/EK un 2005/29/EK;
- E. tā kā pēc 2016. gada 21. marta noslēgtiem hipotekārā kredīta līgumiem piemēros Direktīvu 2014/17/ES par patērētāju kredītlīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu (Hipotekāro kredītu direktīvu), kas paredz pienākumu kreditoriem informēt patērētājus par attiecīgā kredītlīguma galvenajām iezīmēm;
- F. tā kā, ņemot vērā ES Tiesas spriedumu Aziz lietā (C-415/11), Spānijas iestādes, piemērojot paātrinātu procedūru, pieņēma 2013. gada 14. maija Likumu Nr. 1/2013 par pasākumiem hipotekārā kredītaņēmēju aizsardzības pastiprināšanai, parāda pārstrukturēšanu un sociālo īri (*Ley 1/2013, de 14 de mayo, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, restructuración de la deuda y alquiler social*);
- G. tā kā, ņemot vērā ES Tiesas spriedumu lietā C-169/14, Spānijas iestādes grozīja valsts pārsūdzības sistēmu hipotekārās kreditēšanas jomā, 2015. gada 25. maija Likumā Nr. 9/2015 par steidzamiem pasākumiem saistībā ar bankrotu (*Ley 9/2015, de 25 de mayo, de medidas urgentes en material concursal*) iekļaujot nobeiguma noteikumu, lai nodrošinātu šī tiesību akta atbilstību Direktīvai 93/13/EEK;
- H. tā kā Spānijas parlaments ir pieņēmis Labas prakses kodeksu ar mājokļa iegādi saistīta hipotekārā parāda dzīvotspējīgai pārstrukturēšanai, kuru finanšu struktūras nav ņēmušas vērā lielākoties tā brīvprātīgā rakstura dēļ un kura piemērošanai bijuši ļoti niecīgi rezultāti attiecībā uz izlikšanas novēršanu un *datio in solutum* veicināšanu, jo 80 % pieteikumu tiek atzīti par nepieņemamiem saskaņā ar atbilstības prasībām;
- I. tā kā daudzos gadījumos bankas nav pienācīgi informējušas patērētājus par tā riska apmēru, kas saistīts ar piedāvātajiem ieguldījumiem, un tā kā šādos gadījumos bankas nav veikušas atbilstības testus, lai noteiktu, vai klientiem ir pietiekamas zināšanas to finanšu risku izpratnei, kurus tie uzņemas; tā kā daudzi cietušie iedzīvotāji ir vecāka gadagājuma cilvēki, kas savus mūža ietaupījumus ieguldījuši ieguldījumos, kas viņiem tika izklāstīti kā droši ieguldījumi;
- J. tā kā tiek lēsts, ka pēdējos gados aptuveni 700 000 Spānijas iedzīvotāju ir kļuvuši par finanšu krāpšanas upuriem, jo viņu bankas viņiem negodīgi pārdevušas riskantus finanšu instrumentus, pienācīgi neinformējot par riska apmēru un faktiskajām sekām, ko radīs liegtā iespēja izmantot savus ietaupījumus;
- K. tā kā daudzi finanšu krāpšanas upuri ir atteikušies izmantot Spānijas iestāžu ieviesto arbitrāžas mehānismu;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- L. tā kā Direktīva 2004/39/EK par finanšu instrumentu tirgiem (FITD) reglamentē ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu īstenoto ieguldījumu pakalpojumu sniegšanu attiecībā uz finanšu instrumentiem, tostarp priekšrocību akcijām (*preferentes*); tā kā FITD 19. pantā ir noteiktas profesionālās ētikas normas, kas jāievēro tiem, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus klientiem,
1. aicina Komisiju uzraudzīt sprieduma *Aziz* lietā (C-415) un Direktīvas 93/13/EEK par tiesību aktiem hipotekāru kredītu jomā īstenošanu visās dalībvalstīs, lai garantētu, ka dalībvalstu iestādes nodrošina to pilnīgu ievērošanu;
  2. aicina finanšu struktūras visā Savienībā pārtraukt īstenot ļaunprātīgu praksi attiecībā uz klientiem hipotekāro kredītu, sarežģītu finanšu produktu un kredītkaršu jomā, tostarp pārmērīgi augstu procentu likmju piemērošanu un pakalpojumu patvaļīgu atcelšanu;
  3. aicina finanšu struktūras visā Savienībā izvairīties no ģimeņu izlikšanas no viņu vienīgā mājokļa, tā vietā izmantojot parāda pārstrukturēšanu;
  4. aicina Spānijas valdību izmantot tās rīcībā esošos instrumentus, lai rastu visaptverošu risinājumu nolūkā krasi samazināt izlikšanas no mājām gadījumu nepieļaujami lielo skaitu;
  5. aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt Direktīvas 2014/17/ES par patērētāju kredītliģumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu (Hipotekāro kredītu direktīvas) transponēšanu visās ES dalībvalstīs;
  6. aicina Komisiju dalīties paraugpraksē attiecībā uz *datio in solutum* piemērošanu atsevišķās dalībvalstīs un izvērtēt tās ietekmi uz patērētājiem un uzņēmumiem;
  7. brīdina Komisiju saistībā ar ES ģenerālvokāta paustajām šaubām par to pasākumu likumību, kurus Spānijas valdības pieņēmusi, lai novērstu pārkāpumus, par kuriem 2013. gada 14. martā paziņoja ES Tiesa, un nepieļautu ļaunprātīgu praksi hipotekāro kredītu sektorā;
  8. aicina Komisiju cieši uzraudzīt, vai tiek efektīvi īstenoti jaunie Spānijas valdības pieņemtie pasākumi pašreizējo problēmu risināšanai un ļaunprātīgas prakses novēršanai banku darbības un finanšu instrumentu tirdzniecības jomā;
  9. aicina Komisiju sākt informācijas kampaņas par finanšu produktiem un, veicot izglītojošus pasākumus, veicināt izpratni par finanšu jautājumiem, lai nodrošinātu, ka Savienības iedzīvotāji ir labāk informēti par riskiem, kurus viņi uzņemas, parakstoties uz finanšu produktiem;
  10. aicina Komisiju dalīties paraugpraksē, kas ļautu uzlabot finansiālās grūtībās nonākušu iedzīvotāju aizsardzību; uzskata, ka pamata izglītība par finanšu jautājumiem būtu jāuzskata par papildu vērtību, kas palīdz izvairīties no pārmērīgu parādsaistību uzņemšanās sekām;
  11. aicina Eiropas Banku iestādi (EBI) un Eiropas Centrālo banku (ECB) rīkot paraugprakses kampaņu, lai mudinātu bankas un to darbiniekus sniegt skaidru, saprotamu un pareizu informāciju; uzsver, ka ir jānodrošina iespēja patērētājiem pieņemt pārdomātu lēmumu, kas balstās uz iespējamo risku pilnīgu apzināšanos, un ka brokeri un bankas nedrīkst maldināt patērētājus;
  12. lai saglabātu ES finanšu nozares stabilitāti, aicina EBI un ECB veikt turpmākus pasākumus, pieprasot bankām nošķirt potenciāli riskantus finanšu instrumentu tirdzniecības darījumus no noguldījumu pieņemšanas gadījumos, kad šādas darbības apdraud finanšu stabilitāti;
  13. aicina Komisiju un ECB izvērtēt Spānijas arbitražas mehānismu, kas tika ieviests, lai aizsargātu iedzīvotājus, kuri kļuvuši par finanšu krāpšanas upuriem;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

14. aicina Komisiju uzraudzīt to, vai Spānija pareizi transponē un piemēro ES tiesību aktus attiecībā uz finanšu instrumentiem, tostarp preferenciālajām akcijām;
  15. aicina Komisiju reaģēt saistībā ar saņemtajām sūdzībām un veikt vajadzīgo izmeklēšanu;
  16. prasa Komisijai iesniegt likumdošanas priekšlikumu par ģimenes maksātspēju;
  17. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Spānijas valdībai, Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.
-

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0348

Nāvēssods**Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par nāvēssodu (2015/2879(RSP))**

(2017/C 349/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par nāvēssoda atcelšanu, jo īpaši 2010. gada 7. oktobra rezolūciju ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini* un Eiropas Padomes ģenerālsēkretāra *Thorbjørn Jagland* 2014. gada 10. oktobra kopīgo deklarāciju par Eiropas un Pasaules dienu pret nāvēssodu,
  - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencijas 6. un 13. protokolu,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 2. pantu,
  - ņemot vērā ES pamatnostādnes par nāvēssodu,
  - ņemot vērā ES eksporta kontroles režīmu, kas pašlaik tiek atjaunināts, attiecībā uz precēm, kuras var izmantot nāvēssoda izpildei,
  - ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un tā Otro fakultatīvo protokolu,
  - ņemot vērā 1984. gada Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,
  - ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra 2015. gada septembrī publicēto pētījumu par pasaules mēroga narkotiku problēmas ietekmi uz cilvēktiesību ievērošanu,
  - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas, jo īpaši 2014. gada 18. decembra rezolūciju par nāvēssoda izpildes moratoriju (A/RES/69/186),
  - ņemot vērā 2013. gada 12.–15. jūnijā Madridē notikušajā 5. Pasaules kongresā pret nāvēssodu pieņemto noslēguma deklarāciju,
  - ņemot vērā katru gadu 10. oktobrī atzīmēto Pasaules un Eiropas dienu pret nāvēssodu,
  - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā nāvēssoda atcelšana visā pasaulē ir viens no galvenajiem ES cilvēktiesību politikas mērķiem;
- B. tā kā 2015. gada 10. oktobrī atzīmētajā Pasaules dienā pret nāvēssodu īpaša uzmanība tiek pievērsta izpratnes palielināšanai attiecībā uz nāvēssoda piemērošanu par nodarījumiem, kas saistīti ar narkotikām;
- C. tā kā saskaņā ar ANO augstā cilvēktiesību komisāra biroja sniegtajiem datiem vairāk nekā 160 ANO dalībvalstis, kurās ir dažādas tiesību sistēmas, tradīcijas, kultūra un reliģiskā piederība, vai nu ir atcēlušas nāvēssodu, vai to nepiemēro;

⁽¹⁾ OV C 371 E, 20.12.2011., 5. lpp.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- D. tā kā jaunākie dati liecina, ka 2014. gadā nāvessods ir piespriests vismaz 2 466 personām 55 valstīs, kas ir gandrīz par 23 % vairāk nekā 2013. gadā; tā kā 2014. gadā pasaulē nāvessods tika izpildīts vismaz 607 personām; tā kā šajos skaitļos nav ietverts to cilvēku skaits, kuriem — kā tiek uzskatīts — nāvessoda izpilde notikusi Ķīnā, kura turpināja šā soda izpildi lielākam cilvēku skaitam nekā pārējā pasaulē kopā, tajā pašā laikā nāvessodu piespriežot vēl tūkstošiem cilvēku; tā kā arī 2015. gadā biedējošā apjomā turpinās nāvessoda piespriešana un izpilde; tā kā nāvessoda spriedumu pieaugums ir cieši saistīts ar tiesas spriedumiem masveida tiesas procesos par apsūdzībām ar terorismu saistītos nodarījumos tādās valstīs kā Ēģipte un Nigērija; tā kā Čadā un Tunisijā tiek apsvērta iespēja atjaunot nāvessodu; tā kā nāvessodu turpina piespriest un izpildīt dažos ASV štatos;
- E. tā kā joprojām tiek ziņots par to, ka cilvēkiem piespriež nāvessodu, nomētājot ar akmeņiem, Pakistānā, Nigērijā, Afganistānā, Irānā, Irākā, Sudānā, Somālijā un Saūda Arābijā, un tā kā pēdējos gados simtiem sieviešu ir nomētātas ar akmeņiem līdz nāvei par laulības pārkāpšanu; tā kā nomētāšana ar akmeņiem kā nāvessoda metode tiek uzskatīta par spīdzināšanas veidu;
- F. tā kā astoņu valstu tiesību aktos nāvessods ir paredzēts par homoseksualitāti (Mauritānijā, Sudānā, Irānā, Saūda Arābijā, Jemenā, Pakistānā, Afganistānā un Katarā) un tā kā Nigērijas un Somālijas provincēs oficiāli tiek izpildīti nāvessodi par viena dzimuma pārstāvju dzimumaktiem;
- G. tā kā ar nāvessodu bieži vien soda sabiedrības nabadzīgāko slāņu pārstāvjus, garīgi slimas personas un etnisko un kultūras minoritāšu pārstāvjus;
- H. tā kā 33 valstis nāvessodu piemēro par nodarījumiem, kas saistīti ar narkotikām, un katru gadu šāda iemesla dēļ nāvessodu izpilda vismaz 1 000 cilvēku; tā kā ir zināms, ka 2015. gadā nāvessodi par šādiem noziegumiem tika izpildīti Ķīnā, Irānā, Indonēzijā un Saūda Arābijā; tā kā 2015. gadā nāvessodi par narkotiku jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem tika piespriesti Ķīnā, Indonēzijā, Irānā, Kuveitā, Malaizijā, Saūda Arābijā, Šrilankā, Apvienotajos Arābu Emirātos un Vjetnamā; tā kā šādi nodarījumi var ietvert dažādas apsūdzības par narkotiku tirdzniecību vai narkotiku glabāšanu;
- I. tā kā pēdējo 12 mēnešu laikā pasaulē ir pieaugusi nāvessodu piemērošana par narkotiku jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem un daudzas valstis aizvien biežāk par šādiem noziegumiem soda ar nāvi, atjaunojot nāvessodus par narkotiku jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem vai pārtraucot ilgtermiņa nāvessoda moratorijus;
- J. tā kā Irānā jau 2015. gada pirmajos sešos mēnešos esot sodījusi ar nāvi 394 narkotiku noziedzniekus, salīdzinājumā ar 2014. gadu, kad visa gada laikā ar nāvi tika sodīti 367 šādi noziedznieki; tā kā puse no Saūda Arābijā šogad veiktajiem nāvessodiem ir bijuši noteikti par narkotiku noziegumiem, kamēr šo noziedzīgo nodarījumu īpatsvars uz kopējā noziedzības fona 2010. gadā bija tikai 4 %; tā kā uz nāvi notiesāto cietuma kamerās Pakistānā uz nāvessoda izpildi gaida vismaz 112 narkotiku noziedznieku;
- K. tā kā vairākiem ES dalībvalstu pilsoņiem ir izpildīts nāvessods vai viņi tā izpildi gaida trešās valstīs par noziegumiem, kas saistīti ar narkotikām;
- L. tā kā Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 6. panta 2. punktā ir paredzēts, ka nāvessodu var piemērot vienīgi par vissmagākajiem noziegumiem; tā kā ANO Cilvēktiesību komiteja un ANO īpašie referenti nelikumīgas, patvaļīgas vai tūlītējas nāvessodu izpildes jautājumos un spīdzināšanas jautājumos ir norādījuši, ka nāvessodu nebūtu jāpiemēro par narkotiku jomā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem; tā kā obligāts nāvessods un tā piemērošana par narkotiku jomā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem neatbilst starptautiskajām tiesībām un standartiem;
- M. tā kā Starptautiskā Narkotiku kontroles padome ir mudinājusi nāvessodu izmantojošās valstis atcelt tā piemērošanu par narkotiku jomā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- N. tā kā Komisija un dalībvalstis ir piešķirušas vismaz EUR 60 miljonus ANO Narkotiku un noziedzības novēršanas biroja (UNODC) narkotiku apkarošanas programmām, kas vērstas uz narkotiku apkarošanu valstīs, kas aktīvi piemēro nāvessodu par narkotiku jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem; tā kā neseno NVO ziņojumos ir paustas bažas par to, ka Eiropas finansētas narkotiku apkarošanas programmas valstīs, kurās nāvessods nav atcelts, var veicināt nāvessodu piespriešanu un izpildi, un tā kā šie ziņojumi ir jāizvērtē;
- O. tā kā Komisija, izmantojot ES Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu (*IcSP*) un tā priekšgājēju Stabilitātes instrumentu (*IJS*), ir uzsākusi divus plaša mēroga reģionālos narkotiku apkarošanas pasākumus — kokaīna un heroīna maršrutu apkarošanas programmas, kuras īsteno arī valstīs, kuras piemēro nāvessodu par narkotiku jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem; tā kā saskaņā ar ES Stabilitātes un miera veicināšanas instrumenta regulas 10. pantu Komisijai ir pienākums izmantot darbības norādes par cilvēktiesību un humanitāro tiesību ievērošanu attiecībā uz organizētās noziedzības apkarošanas pasākumiem,
1. atkārtoti izsaka nosodījumu nāvessoda izmantošanai un stingri atbalsta nāvessoda moratorija ieviešanu kā soli tā atcelšanas virzienā; vēlreiz uzsver, ka nāvessoda atcelšana veicina cilvēka cieņas principu ievērošanu un ka ES galīgais mērķis ir pilnīga atcelšana;
  2. nosoda visus nāvessoda izpildes gadījumus, lai arī kur tie tiktu izpildīti; joprojām ir ļoti nobažījies par nāvessoda piespriešanu nepilngadīgām personām un personām ar garīgu vai intelektuālu invaliditāti un prasa nekavējoties un negrozāmi izbeigt šādu praksi, ar ko tiek pārkāpti starptautiskie cilvēktiesību standarti; pauž nopietnas bažas par neseno notikušajiem masveida tiesas procesiem, kas ir būtiski palielinājuši piespriepto nāvessodu skaitu;
  3. pauž lielas bažas par nomētāšanu ar akmeņiem, kas joprojām tiek izmantota vairākās valstīs, un mudina attiecīgo valstu valdības nekavējoties pieņemt tiesību aktus, ar kuriem aizliedz nomētāšanu ar akmeņiem;
  4. mudina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un dalībvalstis turpināt nāvessoda apkarošanu un stingri atbalstīt moratoriju kā soli atcelšanas virzienā, turpināt sekmēt nāvessoda atcelšanu visā pasaulē, un stingri ieteikt valstīm, kas joprojām izmanto nāvessodu, ievērot obligātos starptautiskos standartus, samazināt to nodarījumu amplitūdu, par kuriem piespriež nāvessodu, un nāvessoda izmantošanu, kā arī publicēt skaidrus un precīzus datus par piespriepto nāvessodu skaitu; mudina EĀDD nezaudēt modrību attiecībā uz notikumu attīstību visās valstīs, jo īpaši Baltkrievijā, kas ir vienīgā Eiropas valsts, kurā joprojām piemēro nāvessodu, un šajā sakarā izmantot visus tā rīcībā esošos ietekmēšanas paņēmienus;
  5. atzinīgi vērtē nāvessoda atcelšanu dažos ASV štatos un mudina ES turpināt dialogu ar ASV, lai panāktu pilnīgu nāvessoda atcelšanu, nonākot pie kopīgas nostājas attiecībā uz nāvessodu visā pasaulē;
  6. aicina Komisiju saistībā ar palīdzību un politisko atbalstu īpašu uzmanību pievērst valstīm, kas panāk progresu nāvessoda atcelšanā vai kas veicina vispārēju nāvessoda moratoriju; atbalsta divpusējās un daudzpusējās iniciatīvas starp dalībvalstīm, ES, ANO, trešām valstīm un citām reģionālām organizācijām par jautājumiem, kas saistīti ar nāvessodu;
  7. atgādina, ka nāvessods nav savienojams ar tādu vērtību ievērošanu kā cilvēka cieņa, brīvība, demokrātija, vienlīdzība, tiesiskums un cilvēktiesības, kas ir vērtības, uz kurām Savienība ir dibināta, un ka ikviena dalībvalsts, kas atjaunotu nāvessodu, tādējādi pārkāptu Līgumus un ES Pamattiesību hartu;
  8. pauž īpašas bažas par nāvessoda izmantošanas pieaugumu saistībā ar cīņu pret terorismu vairākās valstīs un par nāvessoda atjaunošanas iespējamību citās valstīs;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

9. nosoda jo īpaši to, ka nāvessodu izmanto, lai apspiestu opozīciju vai reliģiskās pārliecības, homoseksualitātes vai laulības pārkāpšanas, vai citu iemeslu dēļ, kuri vai nu būtu jāuzskata par nenozīmīgiem vai vispār nebūtu neuzskata par noziedzumiem; tāpēc aicina tās valstis, kuras paredz kriminālatbildību par homoseksualitāti, nepiemērot par to nāvessodu;
10. joprojām pauž pilnu pārliecību, ka nāvessods nepalīdz apturēt narkotiku tirdzniecību vai novērst cilvēku nonākšanu narkotiku atkarībā; aicina nāvessodu saglabājušās valstis ieviest alternatīvas nāvessodam par narkotiku jomā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kuras jo īpaši koncentrētos uz narkomānijas novēršanas un kaitējuma mazināšanas programmām;
11. atkārto Komisijai un dalībvalstīm sniegto ieteikumu izvirzīt priekšnoteikumu, ka valstīm, kas vēlas saņemt finansiālu palīdzību, tehnisko atbalstu, spēju veidošanas pasākumus un cita veida atbalstu narkotiku apkarošanas politikas īstenošanā, ir jāatceļ nāvessods par narkotiku jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis vēlreiz apstiprināt nelokāmo principu, ka ar Eiropas palīdzību un atbalstu, tostarp ANO Narkotiku un noziedzības novēršanas biroja (UNODC) narkotiku apkarošanas programmām, nedrīkst veicināt tādas tiesībsardzības operācijas, kurās arestētajām personām tiek piespriests un izpildīts nāvessods;
13. mudina Komisiju pastiprināti kontrolēt to preču eksportu, kas var tikt izmantotas nāvessoda izpildei;
14. pauž dziļas bažas par nepārredzamību attiecībā uz Komisijas un dalībvalstu sniegto narkotiku apkarošanas atbalstu un palīdzību tādu valstu tiesībsardzības operācijām narkotiku apkarošanas jomā, kuras aktīvi piemēro nāvessodu par narkotiku jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem; prasa Komisijai publicēt gada pārskatu par narkotiku apkarošanas programmu finansēšanu valstīs, kas joprojām piemēro nāvessodu par narkotiku jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem, norādot, kādi cilvēktiesību aizsardzības pasākumi ir izmantoti, lai nodrošinātu, ka šis finansējums nerada iespēju piemērot nāvessodu;
15. mudina Komisiju nekavējoties ieviest ES Stabilitātes un miera veicināšanas instrumenta regulas 10. pantā paredzētās darbības norādes un tās stingri piemērot kokaīna un heroīna maršrutu apkarošanas programmām;
16. mudina Komisiju ievērot ES Narkomānijas apkarošanas rīcības plānā (2013–2016) paredzēto ieteikumu, ka ir jāizstrādā un jāpiemēro norāžu un ietekmes izvērtējuma instrumentus cilvēktiesību jomā, lai nodrošinātu, ka ES ārējā narkotiku apkarošanas darbībā tiek efektīvi iekļautas cilvēktiesības;
17. mudina EĀDD, Komisiju un dalībvalstis sniegt norādījumus, kā piemērot visaptverošu un efektīvu Eiropas politiku nāvessoda jomā attiecībā uz desmitiem Eiropas pilsoņu, kuri trešās valstīs gaida nāvessoda izpildi, tostarp paredzēt stingrus un pastiprinātus mehānismus, kas nodrošinātu identifikāciju, juridisko palīdzību un diplomātisko pārstāvību;
18. aicina ES un dalībvalstis nodrošināt, lai 2016. gada aprīlī ANO Ģenerālās asamblejas speciālā sesijā par pasaules narkotiku problēmu tiktu risināts jautājums attiecībā uz nāvessoda piemērošanu par narkotiku jomā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un pausts nosodījums par šādu piemērošanu;
19. atbalsta visus ANO aģentūru, starpvaldību reģionālo struktūru un NVO pastāvīgos centienus pārliecināt valstis par nāvessoda atcelšanu; aicina Komisiju arī turpmāk projektus šajā jomā finansēt ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu;
20. atzinīgi vērtē to, ka nesen vēl vairākas valstis ir ratificējušas Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu, kas paredz nāvessoda atcelšanu, un attiecīgā dokumenta pušu skaits ir pieaudzis līdz 81 valstij; prasa visām valstīm, kas vēl nav šā protokola puses, to nekavējoties ratificēt;
21. aicina Eiropas Padomes dalībvalstis, kas vēl nav ratificējušas Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. un 13. protokolu, to izdarīt, lai nodrošinātu efektīvu nāvessoda atcelšanu visā Eiropas Padomes reģionā;
22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsēkretāram, ANO Ģenerālās asamblejas priekšsēdētājam un ANO dalībvalstu valdībām.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0349

Pieredze, kas gūta no sarkano dubļu katastrofas Ungārijā pirms pieciem gadiem**Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par pieredzi, kas gūta no sarkano dubļu katastrofas Ungārijā pirms pieciem gadiem (2015/2801(RSP))**

(2017/C 349/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Savienības politikas principus vides jomā, kas iekļauti Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. pantā, jo īpaši principus, kas paredz veikt preventīvus pasākumus un likt piesārņotājam samaksāt par nodarīto,
- ņemot vērā ES ir Konvenciju par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību (Barselonas konvencija) un tās protokolus,
- ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2000. gada 3. maija Lēmumu 2000/532/EK, ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem⁽²⁾ (Eiropas Atkritumu saraksts),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 18. decembra Lēmumu 2014/955/ES, ar ko groza Lēmumu 2000/532/EK par atkritumu sarakstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK⁽³⁾,
- ņemot vērā argumentēto atzinumu, ko 2015. gada jūnijā Komisija nosūtīja Ungārijai, lai tā paaugstinātu vides aizsardzības standartus citā sarkano dubļu dīķu vietā Ungārijā⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK⁽⁵⁾ (Rūpniecības atkritumu direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Ieteikumu 2001/331/EK, ar ko nosaka obligātos kritērijus vides pārbaudēm dalībvalstīs⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. novembra rezolūciju par Ieteikuma 2001/331/EK, ar ko nosaka obligātos kritērijus vides pārbaudēm dalībvalstīs, pārskatīšanu⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Lēmumu Nr. 1386/2013/ES par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem"⁽⁸⁾ (Septītā vides rīcības programma),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvu 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz vidi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu⁽⁹⁾ (Direktīva par atbildību vides jomā jeb ELD),

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp.

⁽²⁾ OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 370, 30.12.2014., 44. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Komisija, faktu lapa: jūnija pārskatījumi; galvenie lēmumi http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-5162_en.htm

⁽⁵⁾ OV L 102, 11.4.2006., 15. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 118, 27.4.2001., 41. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 67. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 20. aprīļa Lēmumu 2009/335/EK par tehniskām pamatnostādņēm attiecībā uz finansiālās garantijas apjoma noteikšanu ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/21/EK ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas veikto priekšizpēti par ES mēroga industriālo katastrofu riska dalīšanas instrumenta koncepciju ⁽²⁾,
  - ņemot vērā ziņojumu “Direktīva par atbildību vides jomā īstenošanas problēmas un šķēršļi” (galīgais Komisijas sagatavotais ziņojums, Vides ģenerāldirektorāts, 2013),
  - ņemot vērā jautājumus Padomei un Komisijai par pieredzi, kas gūta no sarkano dubļu katastrofas Ungārijā pirms pieciem gadiem (O-000096/2015 – B8-0757/2015 un O-000097/2015 – B8-0758/2015),
  - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2010. gada 4. oktobrī Ungārijā no bojāta atkritumu rezervuāra izplūda gandrīz miljons kubikmetru augsti sārmainu sarkano dubļu, kā rezultātā applūda vairāki ciemati, desmit cilvēki gāja bojā, gandrīz 150 cilvēki guva savainojumus un tika piesārņota zeme ļoti lielā teritorijā, tai skaitā četrās NATURA 2000 vietās;
- B. tā kā sarkanie dubļi, kas atradās šajā rezervuārā, bija bīstamie atkritumi Padomes Direktīvas 91/689/EEK izpratnē;
- C. tā kā Komisijas Lēmumā 2014/955/ES nepārprotami norādīts, ka sarkanie dubļi ir uzskatāmi par bīstamajiem atkritumiem, ja vien nav pierādīts pretējais; tā kā šis lēmums ir spēkā kopš 2015. gada 1. jūnija;
- D. tā kā pastāv iespēja, ka sakarā ar to, ka agrāk sarkanie dubļi kļūdaini netika uzskatīti par bīstamajiem atkritumiem arī citās dalībvalstīs, varētu būt spēkā kļūmīgas atļaujas;
- E. tā kā sarkanie dubļi ir uzskatāmi par ieguves rūpniecības atkritumiem saskaņā ar Ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas direktīvu, kurā noteiktas drošības prasības ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanai, kuras cita starpā ir balstītas uz labākajām pieejamajām metodēm;
- F. tā kā arī citas ieguves rūpniecības darbības (piemēram, cianīda izmantošana zelta raktuvēs) vai nepareiza bīstamo atkritumu apsaimniekošana vairākās dalībvalstīs rada smagas vides piesārņojuma problēmas;
- G. tā kā Ieteikuma 2001/331/EK mērķis ir uzlabot ES vides jomas tiesību aktu ievērošanu un veicināt konsekventāku šīs jomas aktu īstenošanu un piemērošanu;
- H. tā kā 2008. gada 20. novembra rezolūcijā Parlaments ir norādījis, ka dalībvalstis vides jomas tiesību aktus īsteno nepilnīgi un nekonsekventi, un aicinājis Komisiju līdz 2009. gada beigām iesniegt legīslatīvu priekšlikumu par vides inspekcijām;
- I. tā kā Septītajā vides rīcības programmā ir paziņots, ka prasības, kas saistītas ar inspekcijām un uzraudzību, ES attiecinās uz plašāku vides jomas tiesību aktu kopumu un turpinās attīstīt inspekciju atbalsta kapacitāti ES līmenī;

⁽¹⁾ OV L 101, 21.4.2009., 25. lpp.

⁽²⁾ Pētījums, kura mērķis ir izpētīt iespējas izveidot fondu attiecībā uz atbildību vides jomā un zaudējumiem, ko rada rūpnieciskas avārijas. Galīgais ziņojums. Eiropas Komisija, DG ENVI, 2013. gada 17. aprīlis. <http://ec.europa.eu/environment/archives/liability/eld/eldfund/pdf/Final%20report%20ELD%20Fund%20BIO%20for%20web2.pdf>

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- J. tā kā Direktīvas par atbildību vides jomā mērķis ir izveidot atbildības satvaru, kas būtu balstīts uz principu “piesārņotājs maksā”, un šai direktīvā ir noteikts, ka dalībvalstīm vajadzētu veicināt, ka attiecīgi uzņēmumi un finanšu tirgus dalībnieki izveido finansiālus drošības instrumentus un tirgus; tā kā 18. panta 2. punktā ir iekļauta prasība Komisijai līdz 2014. gada 30. aprīlim iesniegt ziņojumu Parlamentam un Padomei un tā kā tas vēl joprojām nav izdarīts;
- K. tā kā Komisijas 2013. gadā sagatavotajā ziņojumā par Direktīvas par atbildību vides jomā īstenošanu secināts, ka “ELD transponēšana dalībvalstu tiesību aktos nav novedusi pie vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem”, bet gan pie “dažādām atbildības vides jomā sistēmām, kas ES tiek izmantotas, lai nepieļautu un novērstu kaitējumu videi”;
- L. tā kā 2010. gadā, reaģējot uz sarkano dubļu katastrofu, Komisija paziņoja, ka no jauna apsvērs iespēju ieviest obligātu saskaņotu finanšu nodrošinājumu, turklāt darīs to vēl pirms Direktīvas par atbildību vides jomā pārskatīšanas, kas bija paredzēta 2014. gadā,
1. norāda, ka 2010. gada sarkano dubļu katastrofa bija Ungārijas smagākā industriālā katastrofa, un, apritot pieciem gadiem kopš šī traģiskā negadījuma, piemin tās upurus;
  2. atzinīgi vērtē ātro un efektīvo valsts iestāžu darbu, reaģējot uz krīzi, kā arī milzīgos pilsoniskās sabiedrības centienus, novēršot iepriekš nepieredzētas katastrofas sekas;
  3. atgādina, ka Ungārija aktivēja ES Civilās aizsardzības mehānismu un saņēma Eiropas ekspertu komandu, kas izstrādāta ieteikumus cita starpā par to, kā izveidot optimālu risinājumu zaudējumu novēršanai un mazināšanai;
  4. norāda, ka sarkano dubļu katastrofu var saistīt ar slikti ES tiesību aktu īstenošanu, nepilnībām inspekcijās, trūkumiem attiecīgajos ES tiesību aktos un novietnes uzturētājā darbību;
  5. pauž bažas par to, ka nešķiet, ka šo pēdējo gadu laikā būtu izdarīti kādi secinājumi, jo aizvien vērojama slihta attiecīgo ES aktu un starptautisko konvenciju īstenošana, kā arī nepilnības inspekcijās, un gandrīz neviens no trūkumiem attiecīgajos ES tiesību aktos nav novērsts;
  6. konstatē, ka īpašas bažas šajā sakarā raisa Ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas direktīva un Eiropas Atkritumu saraksts;
  7. pauž bažas par to, ka līdzīgas vietas eksistē vairākās dalībvalstīs; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka tiek veiktas pienācīgas inspekcijas;
  8. aicina tās dalībvalstis, kurās ir sarkano dubļu dīķi, pārlicināties, ka sarkanie dubļi ir pareizi klasificēti kā bīstamie atkritumu, un pēc iespējas ātrāk pārskatīt jebkādas atļaujas, jo tās var būt balstītas uz nepareizu klasifikāciju; aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis veic pasākumus un attiecīgi ziņo Komisijas, aicina Komisiju arī līdz 2016. gada beigām publicēt ziņojumu par dalībvalstu veiktajiem pasākumiem;
  9. uzskata, ka ir būtiski svarīgi likt spēcīgāku uzsvāru uz katastrofu novēršanu, paturot prātā, ka līdzīgas vides katastrofas ir notikušas arī citās dalībvalstīs;
  10. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek īstenoti un pienācīgi piemēroti visi attiecīgi ES tiesību akti un starptautiskās konvencijas ne tikai attiecībā uz alumīnija ražošanu un videi nekaitīgu sarkano dubļu apsaimniekošanu, bet jebkādu bīstamo atkritumu apsaimniekošanu videi nekaitīgā veidā;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

11. uzsver, ka stingri jāizmanto labākās pieejamās metodes ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanai, un aicina līdz 2016. gada beigām pilnībā pāriet uz sausās atkritumu glabāšanas tehnoloģijām, vienlaikus nodrošinot, ka tas nenoved pie gaisa vai ūdens piesārņošanas;
12. aicina Komisiju likt lielāku uzsvāru uz pētniecības un attīstības darbībām, kas vērstas uz bīstamo atkritumu rašanās nepieļaušanu un apsaimniekošanu;
13. mudina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes drošuma noturības testu veikšanai esošajās ieguves vietās, kurām ir lieli ieguves atkritumu dīķi;
14. uzskata, ka efektīvai piesārņojuma novēršanai ir vajadzīgi stingri vides inspekciju noteikumi un pienācīgi pasākumi, ar kuriem nodrošina šādu noteikumu piemērošanu;
15. aicina dalībvalstis nostiprināt savas vides inspekcijas iestādes, lai tās spētu pārredzamā veidā regulāri un sistemātiski kontrolēt ražošanas vietas, cita starpā nodrošinot tām neatkarību, pienācīgus resursus un skaidru atbildību, kā arī izvirzot prasību palielināt sadarbības un koordinācijas darbības;
16. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot uzraudzību, balstoties uz saistošiem un nesaistošiem pastāvošajiem instrumentiem, vienlaikus izvairoties no nevajadzīga administratīvā sloga;
17. atkārtoti aicina Komisiju nākt klajā ar leģislatīvu priekšlikumu par tādām vides inspekcijām, kas nerada papildu finansiālu slogu ražošanas nozarei;
18. mudina Komisiju paplašināt saistošos dalībvalstu inspekciju kritērijus, ietverot tajos plašāku ES vides jomas *acquis* korpusu, un izveidot ES līmeņa vides inspekciju atbalsta iespējas;
19. pauž bažas par to, ka ievērojamās atšķirības atbildības noteikšanā, kas pastāv ES, var vājināt kopīgos standartus un pakļaut dažas dalībvalstis un reģionus lielākam vides katastrofu un ar tām saistīto finansiālo seku riskam;
20. pauž nožēlu, ka Komisija vēl nav iesniegusi ziņojumu, ko paredz Direktīva par atbildību vides jomā; aicina Komisiju izdarīt to līdz 2015. gada beigām;
21. aicina Komisiju nodrošināt, lai, pārskatot Direktīvu par atbildību vides jomā, pārskatīšanas priekšlikums paredzētu pilnībā īstenot principu "piesārņotājs maksā";
22. mudina Komisiju izmeklēt, kā dalībvalstis ir īstenojušās Komisijas Lēmumu 2009/335/EK un vai izveidoto finanšu garantijas instrumentu griesti ir pietiekami; mudina Komisiju ierosināt izveidot saskaņotu obligāto drošības garantiju;
23. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka vides katastrofu seku novēršanas finansiālie aspekti, tostarp finansiālās kompensācijas cietušajiem, ir pārredzami;
24. aicina Komisiju iesniegt leģislatīvu priekšlikumu par tiesu iestāžu pieejamību ar vidi saistītās lietās atbilstīgi Septītajai vides rīcības programmai; aicina Komisiju izdarīt to līdz 2016. gada beigām;
25. uzsver to, cik liela nozīme ir vietējo iestāžu, iedzīvotāju un pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanai tādu lēmumu pieņemšanas procesos, kas skar bīstamo atkritumu glabāšanu, un riska pārvaldības pasākumu plānošanā;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

26. aicina atbildīgās iestādes regulāri informēt sabiedrību par stāvokli piesārņojuma jomā un iespējamo piesārņojuma ietekmi uz floru un faunu, kā arī vietējo iedzīvotāju veselību;
  27. aicina Komisiju turpināt izstrādāt ES līmeņa industriālo katastrofu riska dalīšanas instrumenta koncepciju, pilnībā respektējot principu "piesārņotājs maksā", lai aptvertu visus iespējamus izdevumus, kas pārsniedz obligātās finanšu garantijas;
  28. uzskata, ka šādam specializētam ES rūpniecības katastrofu riska dalīšanas instrumentam būtu jāaptver arī agrāk radies slogs uz vidi, kas aizvien vēl rada draudus sabiedrībai un attiecībā uz kuru pašreizējā tiesiskajā regulējumā nav noteikts, kurš ir atbildīgs par seku likvidēšanas izdevumu segšanu;
  29. uzsver, ka vides un industriālu katastrofu gadījumā liela nozīme ir sadarbībai un solidaritātei ES līmenī;
  30. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0350

ES rīcības plāna par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā atjaunošana

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par ES rīcības plāna par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā atjaunošanu (2015/2754(RSP))

(2017/C 349/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punktu, kas noteic, ka dzimumu līdztiesība ir viens no galvenajiem principiem, kas ir ES dibināšanas pamatā,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208. pantu, kurā noteikts princips par politikas saskaņotību attīstībai, ar kuru tiek prasīts attīstības sadarbības jomā mērķus ņemt vērā tādās politikas jomās, kas varētu skart jaunattīstības valstis,
- ņemot vērā 1995. gada septembrī Pekinā rīkoto ceturto Pasaules Sieviešu konferenci, tajā pieņemto deklarāciju un rīcības platformu, kā arī ar tām saistītos turpmākos noslēguma dokumentus, ko attiecīgi 2000. gada 9. jūnijā, 2005. gada 11. martā, 2010. gada 2. martā un 2015. gada 9. martā pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas speciālajās sesijās “Pekina + 5”, “Pekina + 10”, “Pekina + 15” un “Pekina + 20”, par turpmāko rīcību un iniciatīvām Pekinas deklarācijas un rīcības platformas īstenošanai,
- ņemot vērā to, ka tiek īstenota rīcības programma, ko pieņēma 1994. gadā Kairā notikušajā Starptautiskajā konferencē par iedzīvotājiem un attīstību (ICPD), kurā starptautiskā sabiedrība atzina un apliecināja, ka seksuālā un reproduktīvā veselība un reproduktīvās tiesības ir būtiski svarīgas ilgtspējīgai attīstībai,
- ņemot vērā ES stratēģiju par vīriešu un sieviešu līdztiesību 2010.–2015. (COM(2010)0491),
- ņemot vērā ES rīcības plānu par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības jomā 2010.–2015. gadam, 2013. gada īstenošanas ziņojumu (SWD(2013)0509) un Padomes 2014. gada 19. maija secinājumus par to, un 2014. gada īstenošanas ziņojumu (SWD(2015)0011),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 26. maija secinājumus par dzimumu aspektu attīstības jomā un par “Globālu partnerību nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai”,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 25. novembra rezolūciju par ES un globālo regulējumu attīstības jomā pēc 2015. gada ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ES atbalsta novērtējumu dzimumu līdztiesībai un iespēju nodrošināšanai sievietēm partnervalstīs ⁽²⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/europeaid/evaluation-eu-support-gender-equality-and-womens-empowerment-partner-countries-final-report_en.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325 (2000) un Nr. 1820 (2008) par sievietēm, mieru un drošību,
  - ņemot vērā jautājumus Padomei un Komisijai par ES rīcības plāna par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības jomā atjaunošanu (O-000109/2015 – B8-0762/2015 un O-000110/2015 – B8-0763/2015),
  - ņemot vērā Attīstības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība (ES) ir apņēmusies veicināt dzimumu vienlīdzību un iekļaut dzimumu līdztiesības aspektu visās tās darbībās; tā kā dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm ir priekšnoteikums, lai sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus laikposmam pēc 2015. gada, un arī atsevišķs cilvēktiesību jautājums, kas jāievēro neatkarīgi no tā sniegtajām priekšrocībām attīstībai un izaugsmei; tā kā ar dzimumu saistīta vardarbība ir nopietns cilvēktiesību pārkāpums un to nekad nedrīkstētu attaisnot ar reliģiju, kultūru vai tradīciju;
- B. tā kā divdesmitgades pārskatā par Pekinas deklarācijas un Rīcības platformas īstenošanu tika konstatēts, ka progress uz dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm (GEWE) ir bijis lēns un nevienmērīgs un ka pasaulē neviena valsts nav pilnībā izskaudusi dzimumu nevienlīdzību; tā kā pārskatā konstatēja, ka šo progresa trūkumu pasliktināja pastāvīgi un hroniski nepietiekamais ieguldījums GEWE;
- C. tā kā divi no Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), kas nepārprotami attiecas uz sieviešu tiesībām, proti, dzimumu līdztiesības un sieviešu iespēju veicināšana (TAM 3) un mātes veselības aprūpes uzlabošana (TAM 5), joprojām plašā mērā paliek nesasnieti; tā kā katru dienu pasaulē aptuveni 800 sieviešu mirst no komplikācijām grūtniecības un dzemdību laikā; un apmēram 222 miljoniem sieviešu jaunattīstības valstīs nav pieejamas drošas un mūsdienīgas ģimenes plānošanas metodes, turklāt vienlaikus samazinās ģimenes plānošanai paredzētās attīstības palīdzības īpatsvars salīdzinājumā ar kopējo globālo palīdzību veselības aprūpei;
- D. tā kā pasaulē lielākā daļa trūkumcietēju ir sievietes un sieviešu vadītas māsasaimniecības; tā kā pieaug marginalizētu sieviešu neaizsargātība; tā kā pasaulē 62 miljoni meiteņu neapmeklē skolu;
- E. tā kā pasaulē visticamāk katra trešā sieviete kaut kad savas dzīves laikā piedzīvo fizisku un seksuālu vardarbību; tā kā katru gadu 14 miljoni meiteņu tiek izprecinātas piespiedu kārtā; tā kā ES ir apņēmusies atzīt ikvienas personas tiesības bez jebkādas diskriminācijas, piespiešanas un vardarbības pilnībā kontrolēt un brīvi pieņemt lēmumus par jautājumiem saistībā ar savu seksualitāti un seksuālo un reproduktīvo veselību;
- F. tā kā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) ziņoja⁽¹⁾ par to, ka ieguldījumi, "lai panāktu lielāku dzimumu līdztiesību, ir ļoti nepietiekami", neraugoties uz to, ka tās locekļi šim mērķim paredzēto palīdzību trīskāršoja un tās apmērs 2012. gadā sasniedza USD 28 miljardus; tā kā dzimumu aspekta finansējums lielākoties koncentrējas sociālajās nozarēs, atstājot ekonomikas un ražošanas nozares ar nepietiekamiem ieguldījumiem, lai gan ESAO analīze rāda, ka ieguldījumi dzimumu līdztiesībā gūst vislielāko atdevi visos attīstības jomas ieguldījumos;

(¹) https://europa.eu/eyd2015/sites/default/files/users/Madara.Silina/from_commitment_to_action_financing_for_gewe_in_sdgs_oecd.pdf.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

G. tā kā 2,5 miljardi cilvēku, no kuriem vairākums ir sievietes un jaunieši, joprojām ir izslēgti no oficiālās finanšu nozares;

Pārmaiņas līdz ar GAP 2

1. uzskata, ka GAP 1 izvērtēšanas secinājumi parāda skaidri izteiktu nepieciešamību nodrošināt būtiskas pārmaiņas ES rīcībā attiecībā uz GEWE un to, ka mums nepieciešams, lai EĀDD un Komisija paustu atjaunotu politisko apņemšanos, lai uzlabotu veiktspēju; uzsver, ka ir svarīgi īstenot galvenos ieteikumus, kas sniegti pašreizējā GAP pēcteča izvērtējumā, sākot ar pilnīgiem pārvaldības risinājumiem;

2. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu ierosināt transformējošu pāreju ar jauno GAP un tādēļ uzskata, ka GAP 2 vajadzētu būt Komisijas paziņojuma veidā; izsaka nožēlu, ka GAP 2 ir pieņemts kā kopīgs dienestu darba dokuments, bet ne kā paziņojums; mudina Komisiju un EĀDD pēc iespējas ātrāk uzsākt jaunā plāna īstenošanu kā daļu no plašāka ES uzdevuma attiecībā uz GEWE ilgtspējīgas attīstības mērķu kontekstā, lai sasniegtu konkrētus rezultātus, kā arī iekļaut Parlamentu apspriešanā visa šī procesa gaitā;

3. uzskata, ka GAP 2 būtu jākoncentrē uzmanība uz visiem ES ārpolitikas aspektiem — attīstības sadarbību, humanitāro palīdzību, tirdzniecību, cilvēktiesībām un ārlietām, migrāciju un patvēruma jomu — atbilstoši principam par politikas saskaņotību attīstībai un vienlīdz jāpiemēro jaunattīstības valstīm, kaimiņvalstīm un paplašināšanās valstīm;

4. uzskata, ka GEWE vajadzētu būt ES iestādēm centrālam jautājumam ar skaidri noteiktām pārvaldības kompetencēm gan centrālajā administrācijā, gan ES delegācijās; uzsver, ka delegāciju vadītājiem, nodaļu vadītājiem un augstākā līmeņa vadītājiem jābūt atbildīgiem par GEWE politikas uzraudzību un izvērtēšanu un ziņošanu par to un ka integrētai pieejai dzimumu līdztiesības nodrošināšanai jābūt iekļautai darba aprakstos un apmācībā, ko nodrošina visam personālam;

5. uzskata, ka Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) būtu jānodrošina, lai visi komisāri, kas atbild par ārējo darbību, demonstrētu nepieciešamo vadību, lai nodrošinātu GAP 2 sekmīgu īstenošanu; atzinīgi vērtē Padomes 2015. gada maija secinājumus, kuros uzsvēta dalībvalstu apņemšanās par uz pārmaiņām vērstu programmu attiecībā uz sieviešu un meiteņu tiesībām; uzsver, ka ir nepieciešama papildināmība Komisijas/EĀDD un dalībvalstu rīcību starpā;

6. pauž nožēlu par to, ka Starptautiskās sadarbības un attīstības ģenerāldirektorāta (DEVCO) 2014. gada pārskatā nav tikusi pievērsta uzmanība integrētas pieejas dzimumu līdztiesības nodrošināšanai (GEWE) jautājumiem, un aicina, lai turpmāk GEWE jautājumi tiktu iekļauti visu ar ārējo darbību saistīto Komisijas ģenerāldirektorātu un EĀDD gada pārskatos; aicina visas ES delegācijas iesniegt ikgadēju GAP pārskatu un ES delegācijām iesniegt kopsavilkumu par GEWE rādītājiem to gada pārskatos, termiņa vidusposma pārskatos un valsts līmeņa novērtējumos; uzskata, ka rezultāti būtu jāiekrīt uz rezultātiem vērsta uzraudzībā (ROM);

7. norāda, ka Attīstības sadarbības instrumenta (ASI) plānošanas dokumentu termiņa vidusposma 2017. gada pārskats ir laba iespēja izvērtēt no ASI finansēto programmu ietekmi uz sievietēm un meitenēm, skaidri noteikt ASI finansēto programmu daļu, kuras dod labumu sievietēm un meitenēm, un veikt nepieciešamo pārdalīšanu, ja tāda izrādītos vajadzīga;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

8. atgādina par ES principu par politikas saskaņotību attīstībai un uzsver, ka ir svarīga ES iekšpolitikas un ārpolitikas nostādņu saskaņotība un ir nepieciešams nodrošināt politikas saskaņotību starp jauno GAP un nākamo rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā; uzsver, ka dzimumam jābūt visu cilvēktiesību dialogu starp ES un trešām valstīm sistemātiskai un neatņemamai daļai; aicina EĀDD papildus cilvēktiesību dialogiem ar trešām valstīm izveidot dzimumu līdztiesības dialogus;

9. atgādina, ka pilnīgai koordinācijai centrālo nodaļu, delegāciju un dalībvalstu vēstniecību starpā ir būtiska nozīme, lai varētu sekmīgi īstenot GAP 2, izmantojot valstu profilus attiecībā uz dzimumu un citus rīkus; šajā saistībā uzsver, ka EAF valstu plānošanas pārskatīšana dod iespēju pārliecināties, vai notiek pilnīga GAP 2 īstenošana, un vajadzības gadījumā veikt pielāgojumus;

Datu vākšana un mērķi

10. aicina efektīvāk īstenot stratēģijas un uzstāj, ka ir jāizmanto dzimuma ziņā jutīgi kvantitatīvie un kvalitatīvie rādītāji un sistemātiski un savlaicīgi jāvāc pa dzimumiem sadalīti dati attiecībā uz saņēmējiem un dalībniekiem visās darbībās, to veicot kā daļu no uzraudzības un izvērtēšanas procesa; uzstāj, ka dati būtu jādara pieejami sabiedrībai, lai nodrošinātu finanšu pārskatatbildību un pārredzamību; uzskata, ka ziņošana būtu jāpielāgo un jāiestrādā izveidotās uzraudzības un novērtēšanas sistēmās, piemēram, Komisijas atbildīgā Starptautiskās sadarbības un attīstības ģenerāldirektorāta (DEVCO) ES starptautiskās sadarbības un attīstības rezultātu mērīšanas sistēmā; uzsver nepieciešamību ieguldīt valstu statistikā un aicina visas dalībvalstis izveidot dzimuma ziņā jutīgas uzraudzības sistēmas;

11. aicina ES delegācijas un dalībvalstu vēstniecības noteikt par prioritāti un ieguldīt kvalitatīvā dzimumu līdztiesības analīzē kā pamatā, uz kuru balstītos valsts līmeņa stratēģija un plānošana; uzskata, ka ES būtu jāpārskata valstu nacionālie indikatīvie plāni no jaunā GAP aspekta;

12. atzīst, ka meiteņu un jaunu sieviešu stāvoklis ir īpaši nelabvēlīgs un viņas ir apdraudētas, un ka ir īpaša uzmanība jāvērs uz to, lai nodrošinātu meiteņu piekļuvi izglītībai, lai viņas varētu dzīvot brīvi bez vardarbības, likvidētu diskriminējošus tiesību aktus un praksi un dotu iespējas meitenēm un jauniešiem globālā mērā;

13. uzsver, ka ir nepieciešami skaidri mērķi un rādītāji, kas piemēroti un sadalīti pēc dzimuma, vecuma, invaliditātes un citiem faktoriem, un uzlabota budžeta piešķirumu izsekošana; uzsver, ka mērķiem un uzraudzības metodikai vajadzētu būt pielāgotai pasaules attīstības programmai laikposmam pēc 2015. gada un citām attiecīgām starptautiskām programmām;

14. uzsver, ka ES ir jānorāda un jānodrošina pietiekoši finanšu resursi un cilvēkresursi, lai izpildītu savas apņemšanās attiecībā uz GEWE; uzsver, ka ir svarīgi dzimumu līdztiesības aspektu integrēt publiskajās finansēs, veicot tādu budžeta izstrādi, kura ir jutīga attiecībā uz dzimumu un pievēršas nevienlīdzībai;

Galvenie aspekti attiecībā uz jauno GAP

15. uzskata, ka GAP ir jāpievēršas šķēršļiem, kas kavē pilnībā īstenot ES vadlīnijas attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm (VAWG), un pasākumiem to pārvarēšanai; aicina pieņemt visaptverošu ES nostāju attiecībā uz VAWG ar uzlabotiem centieniem un resursiem, lai novērstu un izskaustu visa veida diskriminācijas praksi pret sievietēm, kā arī apkarotu un veiktu kriminālvajāšanu par visa veida vardarbību, ieskaitot cilvēktirdzniecību, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, piespiedu sterilizāciju, piespiedu grūtniecību, "gendericīdu", vardarbību ģimenē un izvarošanu laulībā, bērnu, agras un piespiedu laulības un uz dzimumu balstītu vardarbību konflikta un pēckonflikta situācijās; aicina izstrādāt īpašas ES rīcības, lai nostiprinātu dažādu sieviešu grupu tiesības, īpašu uzmanību pievēršot jauniešiem, migrantiem, sievietēm, kurām ir HIV, un lesbietēm, gejiem, biseksuāļiem, transpersonām un interseksuāļiem (LGBTI) un personām ar īpašām vajadzībām;

16. uzsver, cik svarīgi ir veicināt meiteņu iespējas iegūt jebkura līmeņa izglītību un novērst dzimumu šķēršļus attiecībā uz izglītību;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

17. uzsver, ka ir jāizskauž izvarošanas kā kara un apspiešanas ieroča izmantošana un ka Es ir jāizdara spiediens uz trešo valstu valdībām un visam ieinteresētajām personām, kas iesaistītas reģionos, kur notiek šāda uz dzimumu balstīta vardarbība, lai izbeigtu šo praksi, sauktu pie atbildības vainīgos un strādātu ar izdzīvojušajiem, sievietēm, ko tā skārusi, un kopienām, lai palīdzētu tām rehabilitēties un atlabt;

18. uzsver sieviešu migranšu, bēgļu un patvēruma meklētāju neaizsargātību un nepieciešamību viņām nodrošināt īpašu aizsardzību; aicina veikt īpašus pasākumus, lai pastiprinātu un pilnībā nodrošinātu patvēruma meklētāju (sieviešu) tiesības; aicina apņēmīgi rīkoties Eiropas mērogā, lai pārvarētu pašreizējo migrācijas un bēgļu krīzi, ieskaitot holistisku un dzimuma ziņā jutīgu pieeju migrācijai un patvēruma meklēšanas jautājumam, kas pastāv dalībvalstīs;

19. atzīst veselību par vienu no cilvēktiesībām; uzsver, ka ir svarīga vispārēja piekļuve veselības aprūpei un apdrošināšanai, ieskaitot seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpi un tiesības, par ko tika panākts vienots viedoklis saskaņā ar Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmu un Pekinas Rīcības platformu; šajā saistībā aicina turpināt centienus uzlabot sieviešu piekļuvi veselības aprūpei un veselības izglītībai, ģimenes plānošanai, pirmsdzemdību aprūpei un seksuālajai un reproduktīvajai veselībai, proti, pievērsties plašā mērā nesasniegtajam TAM 5 attiecībā uz mātes veselības aprūpi, ieskaitot bērnu un zīdaiņu mirstības samazināšanu; norāda, ka minētā piekļuve palīdz sasniegt visus ar veselību saistītos attīstības mērķus; šajā saistībā atzinīgi vērtē jo īpaši Padomes 2015. gada maija secinājumus;

20. uzsver nepieciešamību radīt labvēlīgu vidi, jo īpaši — nojaucot sociālos un juridiskos šķēršļus sieviešu piekļuvei ražošanas kapitālam, tostarp zemes un dabas un ekonomiskajiem resursiem, veicinot finansiālu integrāciju, pienācīgas kvalitātes nodarbinātības standartus, dzimumu līdztiesībai atbilstošu sociālo aizsardzību un vienādu atalgojumu par vienādu darbu;

21. uzskata, ka uzņēmumiem ir svarīga loma dzimumu līdztiesības veicināšanā ar darbībām, kas palīdz ekonomisko iespēju nodrošināšanai sievietēm un sieviešu ekonomiskajām tiesībām, piemēram, nodrošinot sievietēm pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, vienādu atalgojumu, piekļuvi finanšu un banku pakalpojumiem un iespējas piedalīties vadībā un lēmumu pieņemšanā, kā arī viņas aizsargājot darbā pret diskrimināciju un izmantošanu, un ar dzimuma aspekta ziņā jutīgu korporatīvo sociālo atbildību; šajā sakarībā aicina palielināt atbalstu vietējiem MVU, jo īpaši uzņēmējām, lai dotu iespēju viņām gūt ieguvumus no privātā sektora veicinātas izaugsmes; uzsver pozitīvo lomu, kāda ir mikrofinansējumam, sociālajai uzņēmējdarbībai un alternatīviem uzņēmējdarbības modeļiem, piemēram, savstarpējām sabiedrībām un kooperatīviem, sieviešu ekonomisko iespēju uzlabošanas un iekļaušanas jomā.

22. atzīst, ka ir nepieciešams novērst pret sievietēm vērstu diskrimināciju saistībā ar laulībām vai maternitāti un nodrošināt viņu faktiskās tiesības strādāt;

23. norāda, ka pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm un nodrošinātība ar pārtiku viena otru savstarpēji atbalsta; uzsver nepieciešamību nodrošināt pilnvērtīgas iespējas lauku sievietēm, pievērsoties jautājumam par diskrimināciju attiecībā uz piekļuvi zemei, ūdenim, izglītībai, apmācībai, tirgiem un finanšu pakalpojumiem; aicina būtiski palielināt publisko ieguldījumu lauksaimniecībā un lauku attīstībā, uzmanību koncentrējot uz nelielajām saimniecībām, lauksaimniecības kooperatīviem un lauksaimnieku tīkliem;

24. uzsver nepieciešamību, lai sievietes tiktu iekļautas un būtu pārstāvētas augošās ekonomikas jomās, kuras ir svarīgas ilgtspējīgai attīstībai, ieskaitot zaļās un aprites ekonomikas nozares, atjaunīgos enerģijas avotus un IKT;

25. atgādina, cik izšķiroša loma ir formālajai izglītībai un ikdienējām mācībām sieviešu un meiteņu iespēju veicināšanā sociālajā, ekonomiskajā, kultūras un politikas jomā; uzsver nepieciešamību, lai ES stratēģija izglītībai attīstībā iekļautu spēcīgu dzimumu līdztiesības perspektīvu, jo īpaši šādās jomās: izglītība ilgtspējai, pēckonflikta izlīgums, mūžizglītība un profesionālā izglītība, zinātnes, tehnoloģiju, inženierzinātņu un matemātikas (STEM) joma, un mākslas lomu kultūras apmaiņā;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

26. uzsver, cik svarīga ir lielāka sieviešu dalība laikposmam pēc 2015. gada paredzētā satvara veidošanā un īstenošanā; prasa lielāku finanšu atbalstu sieviešu tiesību organizācijām, politiskos un spēju uzlabošanas pasākumus, kuru mērķis ir iesaistīt un palielināt pilsoniskās sabiedrības un jo īpaši sieviešu organizāciju piedalīšanos ieinteresēto personu konsultācijās — vienmēr un vietējā, reģionālā, valsts un starptautiskā līmenī;
27. norāda, ka GAP ir jāpievēršas *LGBTI* personu stāvoklim trešās valstīs un jāietver *LGBTI* tiesību veicināšana un aizsardzība;
28. uzsver, ka ir svarīgi ar dzimuma ziņā jutīgu tiesību reformu nostiprināt sieviešu juridiskās tiesības un piekļuvi tiesai; uzskata, ka mērķtiecīgs finansējums dzimumu līdztiesībai juridiskajā palīdzībā palīdz nostiprināt tiesiskumu;
29. aicina ES veicināt sieviešu lielāku piedalīšanos miera uzturēšanas, miera veidošanas procesos un ES militārajās un civilajās krīzes pārvaldības misijās; šajā saistībā atgādina par savu aicinājumu ES veicināt ANO Drošības padomes rezolūciju 1325 (2000) un 1820 (2008) par sievietēm un mieru un drošību un aicina visās miera un drošības iniciatīvās iekļaut dzimumu perspektīvas un sieviešu tiesības;
30. aicina ES veicināt cilvēka pamattiesības sievietēm un meitenēm, ka to garantē Vispārējā cilvēktiesību deklarācija; šajā saistībā uzstāj, ka nepieciešams nodrošināt visu sieviešu un meiteņu tiesību uz dzīvību aizsardzību, aktīvi apkarojot kaitniecisku praksi, piemēram, pret dzimumu vērstu genocīdu "gendericīdu";
31. uzsver, cik svarīgi ir pasākumi sieviešu un sieviešu tiesību organizāciju vadības un piedalīšanās nostiprināšanai sabiedriskajā, kā arī privātajā sfērā; aicina pastiprināt centienus palielināt sieviešu un sieviešu tiesību organizāciju piedalīšanos politiskajā dzīvē, jo īpaši — integrējot šādus centienus visās demokrātijas atbalsta programmās, tostarp Parlamenta visaptverošā demokrātijas atbalsta pieejā (CDSA);
32. uzsver, ka ir nepieciešams iesaistīt vīriešus un zēnus un veicināt viņu aktīvu iesaistīšanos un atbildību, pievēršoties diskriminējošām sociālajām normām un apkarojot dzimumu stereotipus un pret sievietēm un meitenēm vērstu vardarbību;

o

o o

33. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un *UN Women*.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0351

Vienlīdzīgas iespējas un attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūcija par Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, piemērošanu (2014/2160(INI))

(2017/C 349/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8., 10., 19. un 157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽¹⁾ (pārstrādāta versija),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 7. marta Ieteikumu par to, kā ar pārredzamības palīdzību nostiprināt principu par vienādu darba samaksu sievietēm un vīriešiem,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 6. decembra paziņojumu “Ziņojums par to, kā tiek piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta redakcija)” (COM(2013)0861),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 5. marta paziņojumu “Stingrāka apņemšanās veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību — Sieviešu harta” (COM(2010)0078),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu (2011.–2020. gads), ko Padome pieņēma 2011. gada 7. martā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas (EST) judikatūru, kuras pamatā ir LESD 157. pants,
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta “*Gender Equality Index Report*” (Ziņojumu par dzimumu līdztiesības indeksu),
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) 1994. gada Konvenciju par nepilna darba laika darbu, kura paredz pienākumu valstīm savos publiskā iepirkuma līgumos ietvert klauzulu par vienlīdzīgu darba atalgojumu,
- ņemot vērā SDO 1951. gada Konvenciju par vienlīdzīgu atalgojumu,
- ņemot vērā 11. panta 1. punkta d) apakšpunktu Konvencijā par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma ar 1979. gada 18. decembra Rezolūciju 34/180,
- ņemot vērā Eiropas Pamattiesību aģentūras 2014. gada decembra ziņojumu “Transpersonas Eiropas Savienībā”,

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- ņemot vērā 2013. gada 12. septembra rezolūciju par principa “Vienlīdzīga samaksa vīriešiem un sievietēm par tādu pašu vai vienādas vērtības darbu” piemērošanu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2012. gada 24. maija rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par principa “Vienlīdzīga samaksa vīriešiem un sievietēm par tādu pašu vai vienādas vērtības darbu” piemērošanu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Parlamentārās izpētes pakalpojumu ģenerāldirektorāta izstrādāto Eiropas īstenošanas novērtējumu par Direktīvu 2006/54/EK,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0213/2015),
- A. tā kā princips par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm ir viens no ES tiesību pamatprincipiem,
- B. tā kā ES tiesību akti aizliedz diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ;
- C. tā kā ekonomiskā neatkarība Eiropas iedzīvotājiem — gan sievietēm, gan vīriešiem — ir priekšnoteikums, lai uzņemtos atbildību par savu dzīvi un izdarītu pareizu izvēli;
- D. tā kā Direktīvā 2006/54/EK ir skaidra atsauce uz EST judikatūru, kas nosaka, ka princips par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nevar aprobežoties ar tādas diskriminācijas aizliegumu, kura pamatojas uz personas dzimumu, bet ka tas ir arī piemērojams attiecībā uz diskrimināciju, kas rodas saistībā ar personas dzimuma maiņu;
- E. tā kā princips par vienādu darba samaksu ir bijis iekļauts Līgumos jau kopš paša sākuma 1957. gadā; tā kā princips, ka vienādu darba samaksu saņem par vienādi vērtīgu darbu, tagad ir atzīts LESD 157. pantā un iekļauts pārstrādātajā Direktīvā 2006/54/EK (turpmāk — Pārstrādātā direktīva);
- F. tā kā ar Pārstrādāto direktīvu bija paredzēts ES tiesību aktus šajā jomā labāk saskaņot, padarīt tos atbilstošus EST judikatūrai, kā arī vienkāršot un padarīt mūsdienīgākus attiecīgos vienlīdzības tiesību aktus valstu līmenī, tādējādi veicinot sieviešu situācijas uzlabošanos darba tirgū; tā kā uzņēmumos, kuri darbojas Eiropas Savienībā, 2014. gadā sieviešu īpatsvars galvenajos vadošajos amatos joprojām bija zemāks par 18 %;
- G. tā kā Pārstrādātajā direktīvā ir ieviesti daži jauninājumi, piemēram, vienlīdzīgu iespēju principa īstenošana un jēdziena “netieša diskriminācija” definīcija, kā arī aizsardzība pret diskrimināciju, kas rodas saistībā ar personas dzimuma maiņu, un ir sniegta nepārprotama norāde uz darba un privātās un ģimenes dzīves saskaņošanu; tā kā visām dalībvalstīm galvenais uzdevums ir pareizi piemērot un ieviest noteikumus par vienādu darba samaksu, kā paredzēts Direktīvā 2006/54/EK, un tā kā šo jauninājumu ietekme dalībvalstīs joprojām ir ierobežota; tā kā, neraugoties uz daudzajiem tiesību aktiem, kuri ir spēkā gandrīz 40 gadus, veiktajām darbībām un izlietotajiem resursiem, progress šajā jomā ir ārkārtīgi lēns un joprojām pastāv vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība, kas ES kopumā vidēji ir 16,4 %, taču būtiski atšķiras starp dalībvalstīm;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0375.

⁽²⁾ OV C 264 E, 13.9.2013., 75. lpp.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- H. tā kā cita starpā tagad par darba samaksu arvien biežāk vienojas individuāli un tas veicina informācijas un pārredzamības trūkumu attiecībā uz darba ņēmēja darba samaksas struktūru, radot situāciju, kurā darba ņēmējiem un/vai viņu pārstāvjiem paliek apslēpti ar dzimumu saistītie aizspriedumi un diskriminējošās darba samaksas struktūras un tāpēc tos ir ārkārtīgi grūti pierādīt, tādējādi tiek traucēta principa “vienāda darba samaksa par vienādu darbu” efektīva īstenošana, ko kavē arī juridiskās noteiktības trūkums attiecībā uz vienādas vērtības darba jēdzienu un procesuālie šķēršļi;
- I. tā kā lielāka vīriešu un sieviešu līdztiesība dod ieguvumus ekonomikai un sabiedrībai kopumā un vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības samazināšana palīdz pazemināt nabadzības līmeņus un palielināt sieviešu dzīves laikā gūtos ienākumus, un tai ir būtiska nozīme nodarbinātības izaugsmē, konkurētspējā un ekonomikas atlabšanā; tā kā darba samaksas atšķirība ir vēl izteiktāka to sieviešu vidū, kuru situācija ir nelabvēlīga vairāku apstākļu dēļ, piemēram, sievietēm ar invaliditāti, etnisko minoritāšu sievietēm un sievietēm bez kvalifikācijas; tā kā viena vecāka ģimeņu locekļi daudz biežāk ir nabadzīgi darba ņēmēji un starp vienīgajiem vecākiem lielāks īpatsvars ir sievietēm, nevis vīriešiem; tā kā tāpēc vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība spēcīgi ietekmē daudzu Eiropas ģimeņu dzīves apstākļus un dzīves perspektīvas;
- J. tā kā nodarbinātības rādītāji kopumā ir zemāki sievietēm nekā vīriešiem: 2013. gadā nodarbinātības līmenis ES 28 valstīs vīriešiem bija 69,4 % salīdzinājumā ar 58,8 % sievietēm ⁽¹⁾;
- K. tā kā ir panākts neliels progress attiecībā uz sieviešu nodarbinātības rādītājiem un sieviešu un vīriešu profesionālās un sektorālās segregācijas līmenis dažādu veidu darbos joprojām ir samērā augsts, ko raksturo tas, ka dažās profesiju grupās strādā galvenokārt sievietes, turklāt, neraugoties uz pašreizējo regulējumu ES un valstu līmenī, šīs nozares un profesijas mēdz būt ne tik labi apmaksātas vai novērtētas; tā kā šī situācija arī ietekmē vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību visā dzīves laikā; tā kā vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību ietekmē arī vertikālā segregācija, kas nozīmē to, ka sievietes strādā pārsvarā nepilna darba laika darbu un viņām ir zemāk atalgotas profesijas vai viņu amatam hierarhijā ir zemāks līmenis; tā kā horizontālā un vertikālā segregācija rada šķēršļus sieviešu profesionālajai attīstībai un tās dēļ sievietēm ir zemāki pamanāmības un pārstāvības līmeņi sociālajā un publiskajā jomā, un tāda tā daudz plašāk sekmē lielāku nevienlīdzību un tā kā abu veidu segregācijas novēršana un lielāks sieviešu skaits augstākos amatos organizatoriskajās hierarhijās varētu nodrošināt pozitīvus paraugus jaunām sievietēm un meitenēm;
- L. tā kā nodarbinātības līmeņi viszemākie ir lauku apvidos un turklāt daudzas sievietes nav iesaistītas oficiālajā darba tirgū un tāpēc nav reģistrētas bezdarbnieka statusā vai iekļautas bezdarba statistikas datos, tādējādi radot konkrētas finansiālas un juridiskas problēmas saistībā ar tiesībām uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un slimības atvaļinājumu, ar pensijas tiesību iegūšanu un sociālā nodrošinājuma pieejamību, kā arī radot problēmas šķiršanās gadījumā; tā kā lauku apvidos situāciju nelabvēlīgu padara augstas kvalitātes nodarbinātības iespēju trūkums;
- M. tā kā sieviešu un meiteņu iespēju veicināšana ar izglītību, īpaši tādās jomās kā dabaszinātnes, tehniskās zinātnes, inženierzinātnes un matemātika, kā arī sieviešu mudināšana piedalīties profesionālās izglītības un mūžizglītības programmās visās nozarēs ir nozīmīgi pasākumi, lai sekmētu vienlīdzīgu attieksmi un vienlīdzīgas iespējas nodarbinātībā; tā kā sieviešu prasmes un kompetences bieži ir novērtētas pārāk zemu — jo ir profesijas un darbvietas, kurās sievietes dominē —, un tam pamatā ne vienmēr ir objektīvi kritēriji;
- N. tā kā Direktīvā 2006/54/EK ir noteikts, ka dalībvalstis, lai praksē nodrošinātu pilnīgu līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm darbā, var atstāt spēkā vai ieviest pasākumus, kas dod īpašas priekšrocības nepietiekami pārstāvētajam dzimumam, tā pārstāvjiem atvieglinot iesaistīšanos darbā vai arī novēršot vai kompensējot viņu profesionālās izaugsmes trūkumus ⁽²⁾;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Employment_statistics/lv.

⁽²⁾ Direktīvas 2006/54/EK 3. pants un LESD 157. panta 4. punkts.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

- O. tā kā maternitāte un bērnu, gados vecāku un slimu ģimenes locekļu vai tādu ģimenes locekļu aprūpe, kuri ir personas ar īpašām vajadzībām, un citu aprūpējamu personu kopšana ir papildu vai reizēm pilnas slodzes darbs, ko gandrīz vienmēr veic sievietes; tā kā par šo darbu reti tiek samaksāts un sabiedrība to pietiekami nenovērtē, kaut gan tam ir ārkārtīgi liela sociāla nozīme, tas veicina sociālo labklājību un to var izmērīt ar ekonomikas rādītājiem, piemēram, IKP; tā kā rezultātā palielinās sieviešu un vīriešu ienākumu atšķirības un tas ļoti negatīvi ietekmē sieviešu karjeras iespējas to gadu dēļ, kuri aizvadīti ārpus darba tirgus, vai mazāka darba stundu skaita dēļ, kas rodas nepilna darba laika režīmā, un līdz ar to arī palielinās vīriešu un sieviešu pensiju atšķirība; tā kā šo faktoru ietekme uz visā dzīves laikā nopelnīto dalībvalstīs ir atšķirīga atkarībā no tā, kāda līmeņa atbalstu piedāvā vecākiem, tostarp bērnu aprūpes nodrošināšanu, vai nu ar likumdošanas pasākumiem, vai koplīgumiem;
- P. tā kā sieviešu un vīriešu saņemtās samaksas atšķirība pēc pensionēšanās palielinās tādā veidā, ka pensiju atšķirība ir ievērojami lielāka nekā darba samaksas atšķirība; tā kā sievietes saņem pensijas, kas vidēji ir par 39 % mazākas nekā vīriešiem; tā kā šādu stāvokli ir radījuši sociālie un ekonomiskie faktori, piemēram, profesionālā ziņā un lielā mērā segregētie darba tirgi, sieviešu darba nepietiekama novērtēšana, augstāka tādu sieviešu proporcija, kuras strādā nepilnu darba laiku, zemākas stundas likmes un mazāks nostrādāto gadu skaits; tā kā tas palielina nabadzības risku pensijā aizgājušām sievietēm; tā kā vairāk nekā trešdaļai gados vecāku sieviešu Eiropas Savienībā vispār nav pensijas;
- Q. tā kā dažu kategoriju sievietēm draud vairāku veidu diskriminācija nodarbinātībā un profesijā, tostarp etnisko minoritāšu sievietēm, lesbietēm, biseksuālām sievietēm, transseksuālām sievietēm, vientuļām sievietēm, sievietēm ar spēju traucējumiem un vecāka gadagājuma sievietēm;
- R. tā kā Pārstrādātajā direktīvā ir skaidri norādīts, ka jebkāda mazāk labvēlīga attieksme, kas saistīta ar grūtniecības vai dzemdību atvaļinājumu, ir diskriminācija; tā kā tajā ir arī nepārprotami noteikta garantija par atgriešanos tajā pašā vai līdzvērtīgā darbvietā pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma un ir paredzēta aizsardzība pret atlaišanu vīriešiem un sievietēm, kad viņi izmanto tiesības uz bērna kopšanas un/vai adopcijas atvaļinājumu;
- S. tā kā sociālajiem partneriem (arodbiedrībām un darba devējiem) un pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir ļoti nozīmīga loma vienlīdzīgas attieksmes sekmēšanā un tādas darba koncepcijas veicināšanā, kuras pamatā ir vienāda samaksa par darbu;
- T. tā kā līdztiesību veicinošas struktūras ir visās dalībvalstīs, taču to darbs un ietekme stipri atšķiras atkarībā no to neatkarības līmeņa, kompetences un resursiem; tā kā šādas struktūras būtu pienācīgi jāatbalsta un jānostiprina, kad tās neatkarīgi un efektīvi veic savus pienākumus attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes veicināšanu, uzraudzību un atbalstīšanu;
- U. tā kā Parlaments ir vairākkārt aicinājis Komisiju pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus, lai risinātu vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības jautājumu; tā kā atšķirības novēršana varētu būt līdzeklis, ar ko palielināt sieviešu nodarbinātības rādītājus, uzlabot daudzu Eiropas ģimeņu stāvokli un samazināt sieviešu nabadzības risku, īpaši sievietēm pensijas vecumā;
- V. tā kā dzimumu nevienlīdzības novēršana varētu būt līdzeklis, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus attiecībā uz nodarbinātību un nabadzības samazināšanu un nodrošinātu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību kā vienu no Eiropas pamatbrīvībām; tā kā saskaņā ar secinājumiem Eiropas pievienotās vērtības novērtējumā⁽¹⁾, samazinot vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību par vienu procentpunktu, ekonomiskā izaugsme palielināsies par 0,1 %;
- W. tā kā tradicionālajām dzimumu lomām un stereotipiem joprojām ir liela ietekme uz darba dalīšanu mājās, izglītību, karjeru, darbavietā un sabiedrībā kopumā,

⁽¹⁾ Eiropas pievienotās vērtības novērtējums "Application of the principle of equal pay for men and women for equal work of equal value" (Principa "vienāda darba samaksa vīriešiem un sievietēm par vienādu vienādas vērtības darbu" īstenošana), ko Parlaments sagatavojis 2013. gadā.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

Vispārējais novērtējums

1. atzīmē, ka kopumā dalībvalstis ir nodrošinājušas savu valstu tiesību aktu atbilstību ES tiesību aktiem⁽¹⁾; norāda, ka tikai pareiza Pārstrādātās direktīvas noteikumu transponēšana valstu tiesību aktos vien ir izrādījies nepietiekama, lai panāktu minētās direktīvas pilnīgu piemērošanu un efektīvu ieviešanu, un ka vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības joprojām pastāv;
2. pauž nožēlu par to, ka, kaut gan dalībvalstīm bija pienākums transponēt tikai tās būtiskās izmaiņas, kas ieviestas ar Pārstrādāto direktīvu, šīs direktīvas transponēšana pietiekami skaidri un pareizi ir notikusi tikai divās dalībvalstīs un tā joprojām nav paveikta pārējās 26 dalībvalstīs; tomēr norāda, ka šīs izmaiņas nebija skaidri noteiktas; uzsver, ka Komisijas centieni uzraudzīt īstenošanu aprobežojās ar to, ka tie attiecās uz saskaņotas pieejas un vajadzīgo norādījumu nodrošināšanu, lai radītu iespēju noteikumus efektīvi īstenot valsts līmenī;
3. uzsver, ka dalībvalstis nav izmantojušas iespēju vienkāršot un modernizēt savus tiesību aktus par vienlīdzīgām iespējām un vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos; norāda — tiek gaidīts, ka dalībvalstis ne tikai transponēs direktīvu, bet arī nodrošinās vienādas darba samaksas principa īstenošanas uzraudzību un visu tādu pieejamo līdzekļu piemērošanu, ar kuriem novērst diskrimināciju darba samaksas ziņā;
4. pauž nožēlu, ka Komisija joprojām nav pieņēmusi likumdošanas iniciatīvu, kuru tā bija apņēmusies iesniegt pagājušajā gadā, lai veicinātu un atvieglotu vienādas darba samaksas principa efektīvu īstenošanu; tāpēc aicina Komisiju noteikt Pārstrādātās direktīvas trūkumus un steidzami sagatavot tiesību akta priekšlikumu, kas varētu to aizstāt, tādā priekšlikumā nodrošinot efektīvākus līdzekļus direktīvas īstenošanai un ieviešanai dalībvalstīs;
5. turklāt norāda, ka bailes pazaudēt darbvietu ir bijis cēlonis tam, ka daudzas sievietes ir atteikušās no iespējas saskaņot darbu un ģimenes dzīvi ar tādiem līdzekļiem kā īsāka darbadiena vai līdzīgām formulām, apgrūtinot līdzsvarotas ģimenes dzīves nodrošināšanu, un tas ir vēl vairāk pazeminājis dzimstības rādītājus dažās dalībvalstīs; aicina Komisiju novērtēt šo tendenci un pasākumus, ko dažādas valdības ir pieņēmušas situācijas novēršanai, un ierosināt pasākumus, ar kuriem mazināt krīzes ietekmi uz vienlīdzīgu attieksmi darbā un darba un privātās dzīves līdzsvaru;

Vienādas darba samaksas noteikumu piemērošana

6. uzsver — lai gan vīriešu un sieviešu nodarbinātības rādītāju un darba samaksas līmeņu atšķirības pēdējo gadu laikā, iespējams, ir nedaudz samazinājušās, tomēr tas ir noticis nevis tāpēc, ka būtu uzlabojies sieviešu stāvoklis, bet gan tāpēc, ka vīriešu nodarbinātības rādītāji un darba samaksas līmeņi ekonomikas krīzes laikā ir kritušies;
7. uzsver, ka saskaņā ar EST judikatūru princips par vienādu darba samaksu ir jāievēro attiecībā uz katru vīriešiem un sievietēm piešķirtā atalgojuma elementu;
8. vēlreiz atgādina, ka salīdzināšanai ES līmenī ir nepieciešamas skaidras un saskaņotas tādu jēdzienu definīcijas kā vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība, sieviešu un vīriešu pensiju atšķirība, atalgojums, tieša un netieša diskriminācija darba samaksas ziņā un jo īpaši par vienādu uzskatāms darbs un vienādas vērtības darbs; uzskata, ka saskaņā ar EST judikatūru darba vērtība būtu jānovērtē un jāsalīdzina, pamatojoties uz tādiem objektīviem kritērijiem kā izglītības, profesionālās un apmācību prasības, prasmes, piepūle un atbildība, veiktais darbs un darāmo uzdevumu būtība; norāda, ka, pastāvot dažādiem darba līgumu veidiem — gan tiesību aktos paredzētie, gan līgumdarbinieku darba līgumi — pašreizējie aprēķini par vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību var radīt izkropļotu priekšstatu par vienādas darba samaksas problēmu; aicina Komisiju analizēt šos iespējamus kropļojumus un ierosināt atbilstošus risinājumus, tostarp obligātu darba samaksas revīziju ieviešanu uzņēmumiem, kuri ES dalībvalstīs tiek kotēti biržā, izņemot mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), un sankcijas neizpildes gadījumos;

⁽¹⁾ Saskaņā ar Komisijas ziņojumu par Pārstrādātās direktīvas piemērošanu (COM(2013)0861).

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

9. aicina Komisiju un dalībvalstis izskaidrot, kā tiek piemērotas pašreizējās stipri atšķirīgās darba novērtēšanas un klasifikācijas sistēmas; aicina Komisiju ieviest pamatnostādnes par dzimumneitrālas darba novērtēšanas un klasifikācijas sistēmām, tostarp īpašiem pasākumiem, piemēram, vīriešu un sieviešu proporcionālu pārstāvniecību novērtēšanas komitejās, dzimumneitrālu darba aprakstu un svēruma sistēmu izstrādi, kā arī skaidru darba vērtības novērtēšanas kritēriju definēšanu; aicina dalībvalstis ieviest un izmantot skaidras un dzimumneitrālas darba novērtēšanas un klasifikācijas sistēmas, pamatojoties uz Komisijas publicētajām pamatnostādnēm tādejādi, lai tās varētu konstatēt netiešu diskrimināciju darba samaksas ziņā, kas saistīta ar to darbu novērtēšanu pārāk zemu, kurus parasti dara sievietes;

10. joprojām uzskata, ka darba novērtēšanas un klasifikācijas sistēmu pamatā būtu ieteicams izmantot darba koplīguma slēgšanu;

11. norāda, ka skaidra un saskaņota profesiju klasifikācijas sistēma un labāka atalgojuma pārredzamība uzlabos tiesu iestāžu pieejamību; atzīmē, ka dažas dalībvalstis jau ir īstenojušas konkrētus atalgojuma pārredzamības pasākumus; uzsver, ka šie pasākumi ir atšķirīgi, un pieņem zināšanai Komisijas 2014. gada ieteikumus par atalgojuma pārredzamību, tomēr paužot nožēlu, ka tie nav saistoši; aicina dalībvalstis aktīvi īstenot šos Komisijas ieteikumus ar pārredzamību un pastāvīgu pozitīvu rīcību, izmantojot likumdošanu, jo šāda rīcība ir izrādījusies sekmīga, ieviešot ieteiktos un individuāli pielāgotos atalgojuma pārredzamības pasākumus; aicina Komisiju novērtēt, kāda ir faktiskā ietekme šiem ieteikumiem, tostarp uzņēmumiem noteiktajai prasībai regulāri sniegt ziņojumu par vidējo darba samaksu katrai darba ņēmēju vai amatu kategorijai un ar vīriešu/sieviešu iedalījumu; aicina Komisiju tās jaunajā tiesību akta priekšlikumā iekļaut pasākumus, kas minēti Komisijas 2014. gada ieteikumos par darba samaksas pārredzamību, vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību un līdztiesību veicinošo struktūru pilnvarām; aicina dalībvalstis izdarīt spiedienu uz nevienlīdzīgas darba samaksas praksi un veicināt atalgojuma pārredzamību, kā to ir prasījušas arodbiedrības un dzimumu līdztiesību veicinošas struktūras, kā arī citas ieinteresētas personas;

Vienlīdzīgas attieksmes noteikumu piemērošana

12. uzsver, ka svarīgi ir novērst netiešo diskrimināciju pensiju shēmās — ne tikai darbavietas pensijas shēmās, bet arī valsts noteiktās vecuma pensijas shēmu praksē; uzsver, ka EST ir skaidri norādījusi — darbavietas pensijas shēmas ir jāuzskata par samaksu un ka tāpēc vienlīdzīgas attieksmes princips attiecas arī uz šīm shēmām, neraugoties uz to, ka dažās dalībvalstīs problemātiski ir atšķirt vecuma pensijas shēmas no darbavietas pensijas shēmām un ka dažās dalībvalstīs darbavietas pensijas shēmu koncepcija nav zināma, un tas darba tirgū varētu radīt netiešu diskrimināciju; atzīst, ka, ņemot vērā īsākas darba stundas, īsāku nostrādāto laiku, horizontālo un vertikālo segregāciju darba tirgū un vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību, sievietēm darbavietas pensijas shēmas ir mazāk pieejamas un ka shēmās, kas balstītas uz iemaksām, reti ņem vērā ar aprūpi saistītos pārtraukumus un nepilna laika darbu piespiedu kārtā; aicina Komisiju izvērtēt, kā pāreja no valsts noteiktās vecuma pensijas shēmām uz darbavietas un privātām pensijas shēmām ir ietekmējusi sieviešu un vīriešu pensiju atšķirību; aicina Komisiju cieši uzraudzīt šā principa īstenošanu un sniegt ziņojumu par to, jo ir izrādījies, ka dažās dalībvalstīs transponēšana ir bijusi neskaidra;

13. aicina dalībvalstis aizsargāt to maternitātes pabalsta tiesības un veikt pasākumus, lai novērstu darba ņēmēju netaisnīgu atļaišanu no darba grūtniecības laikā un kad notiek atgriešanās darbā pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma; aicina Padomi beidzot pieņemt kopēju nostāju par tās direktīvas pārskatīšanu, kura paredz īstenot pasākumus, ar kuriem veicināt drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, un strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (Grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma direktīva); aicina Padomi pēc iespējas drīz pieņemt kopēju nostāju attiecībā uz priekšlikumu direktīvai par dzimumu līdzsvara uzlabošanu biržā kotēto uzņēmumu direktoru bez izpildpilnvarām vidū un saistītiem pasākumiem;

14. norāda, ka dalībvalstīs ievērojami atšķiras to noteikumu īstenošana, kuri reglamentē aizsardzību pret diskrimināciju saistībā ar grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un atvaļinājumu bērna tēvam un/vai adopcijas atvaļinājumu; uzsver, ka valsts līmenī saskaņoti jārisina konkrētas esošās problēmas, tostarp gan sektorālās (publiskās/privātās), gan organizatoriskās (uzņēmumu) atšķirības (organizatoriskās atšķirības gan starp uzņēmumiem, gan starp lieliem, maziem un vidējiem uzņēmumiem), situācija, kas saistīta ar netipiskiem un nepilna darba laika līgumiem, kā arī prakse izbeigt terminētus līgumus aizsardzības laikposmā un mudināt labprātīgi aiziet no darba;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

15. aicina dalībvalstis un Komisiju veikt pasākumus, ar kuriem novērst jebkādu vairāku iemeslu dēļ radušos diskrimināciju, nodrošināt nediskriminācijas un līdztiesības principa ievērošanu darba tirgū un nodarbinātības pieejamībā, tostarp novērst etnisko minoritāšu, personu ar invaliditāti diskrimināciju un diskrimināciju dzimuma, vecuma, reliģijas vai pārliecības, seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes dēļ, un jo īpaši pieņemt sociālās aizsardzības pasākumus, ar kuriem nodrošināt, ka sievietēm darba samaksa un sociālās tiesības, tostarp pensijas, nav mazākas kā vīriešiem ar tādu pašu vai līdzīgu pieredzi, kuri dara tādu pašu vai vienādas vērtības darbu;

16. aicina Komisiju un dalībvalstis, lai tās, izveidojot efektīvas uzraudzības sistēmas, veic uzraudzības un kontroles pasākumus, ar kuriem uzlabot datu apkopošanu par uzņēmējdarbības un dzimumu diskriminācijas gadījumiem, tostarp par diskrimināciju saistībā ar grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un cita veida atvaļinājumu; uzskata, ka šādos gadījumos būtu jāizstrādā norma par sankciju sistēmu, taču galvenie centieni būtu jāvelta profilaksei, lai pakalpojumus padarītu pieejamus grūtniecēm vai jaunajām mātēm un tie varētu palīdzēt viņām saskaņot grūtniecību vai maternitāti ar savu profesiju, taču nespējot izvēlēties starp darbu un ģimeni, kā vēl aizvien notiek pārāk bieži; aicina Komisiju savā novērtējuma ziņojumā par Direktīvas 2006/54/EK īstenošanu iekļaut vērtējumu par 26. panta īstenošanu (attiecībā uz seksuālo uzņēmējdarbību);

17. aicina Komisiju ierosināt skaidrus pasākumus, ar kuriem efektīvāk apkarot seksuālo uzņēmējdarbību darbvietā; pauž nožēlu par to, ka gadā pirms Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras veiktās LGBT aptaujas, neraugoties uz ES tiesību aktiem, kas aizsargā personas no darbā pieļautas diskriminācijas, darba meklējumu laikā 30 % darba meklētāju, kuri ir transpersonas, tika diskriminēti un ka diskrimināciju visvairāk izjuta transpersonas sievietes; norāda, ka tas ir Eiropas Savienības Pamattiesību hartas pārkāpums; aicina Komisiju cieši uzraudzīt sūdzību izskatīšanas valsts iestāžu un procedūru efektivitāti saistībā ar dzimumu līdztiesības direktīvu īstenošanu attiecībā uz dzimumidentitāti, dzimuma izpausmi un dzimuma maiņu; aicina Komisiju nodrošināt dalībvalstīm speciālas zināšanas par pasākumiem, kas jāveic, lai nodarbinātības jomā novērstu diskrimināciju “dzimumam raksturīgo īpašību” dēļ; aicina Komisiju atbalstīt un mudināt dalībvalstis, lai tās apmācībā par daudzveidību iekļautu informāciju par transdzimuma un starpdzimuma personām, un sadarboties ar darba devējiem saistībā ar pasākumiem darbvietā, piemēram, veicināt anonīmas darbā pieņemšanas procedūras; aicina dalībvalstis izmantot Eiropas Sociālā fonda (ESF) finansējumu, lai saskaņā ar EST judikatūru aktīvi novērstu transpersonu diskrimināciju;

18. pauž nožēlu par to, ka daudzas dalībvalstis, transponējot direktīvu, nav ieviešas īpašu aizsardzību pret diskrimināciju saistībā ar dzimuma maiņu, un aicina Komisiju saukt dalībvalstis pie atbildības; atkārto, ka dalībvalstīm svarīgi ir savos tiesību aktos skaidri iekļaut aizliegumu jebkādā veidā diskriminēt seksuālās orientācijas vai dzimuma identitātes dēļ; uzskata, ka tiesiskā aizsardzība, ko direktīva nodrošina personām, kuras plāno veikt, veic vai ir veikušas dzimuma maiņu, ir jāpaplašina arī attiecībā uz visām transpersonām; šajā sakarībā aicina, veicot direktīvas pārskatīšanu, īpaši iekļaut diskriminācijas aizliegumu dzimuma identitātes dēļ;

19. norāda, ka tiesu iestāžu pieejamība šajā jomā ir ierobežota vairāku iemeslu dēļ, piemēram, procedūru ilgums vai izmaksas, problēmas, ar ko saskaras līdztiesību veicinošās struktūras dažās dalībvalstīs, atalgojuma pārredzamības trūkums, bezmaksas juridiskās palīdzības trūkums, bailes par stigmatizāciju vai piedzīvotās represijas, ja cietušās personas atklāti runātu par diskrimināciju darbvietā; uzsver, ka vairākās dalībvalstīs problēmas rada arī pierādīšanas pienākuma piemērošana, tādējādi apgrūtinot strādājošo sieviešu aizstāvību, jo viņas bieži nevar piekļūt attiecīgajai informācijai vai arī tās pieejamība ir tikai ierobežota, turklāt viņas baidās zaudēt savu darbvietu; aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes aktīvi iesaistīties palīdzības sniegšanā no diskriminācijas cietušām personām, darot to tieši vai arī sniedzot atbalstu līdztiesību veicinošām struktūrām, arodbiedrībām, sabiedriskām organizācijām un NVO, kuras darbojas šajā jomā; norāda, ka varētu būt atbilstošs risinājums tiesu iestāžu pieejamības uzlabošanai, ar kuru neatkarīgām līdztiesību veicinošām struktūrām dotu pilnvaras nodrošināt diskriminācijas upuriem atbalstu, arī bezmaksas juridisko palīdzību, kā arī dotu tiesības pārstāvēt fiziskas personas gadījumos, kad notikusi diskriminācija darba samaksas ziņā; ierosina šajā sakarā dalībvalstīs ieviest konfidencialas ziņošanas sistēmas, lai sniegtu sievietēm iespēju ziņot par iespējamiem nevienlīdzīgas attieksmes gadījumiem darbvietā;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

20. aicina Komisiju novērtēt pašreizējās paraugprakses, apmainīties ar tām un salīdzināt tās, kā arī publiskot šā novērtējuma rezultātus attiecībā uz iedarbīgiem pasākumiem, ko dalībvalstis varētu veikt, lai mudinātu darba devējus, arodbiedrības un profesionālajā izglītībā iesaistītās organizācijas novērst jebkādu diskrimināciju dzimuma dēļ, jo īpaši uzņēmējiem un seksuālu uzņēmējiem darbvietā, uzlabojot nodarbinātības pieejamību, piedāvājot turpmāku profesionālo izglītību un popularizējot paraugpraksi;

21. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai atvieglotu un uzlabotu mūžizglītības, profesionālās izglītības un konsultāciju tīklu pieejamību sievietēm visā Eiropā, īpaši nozarēs, kurā dominē vīrieši, un popularizēt paraugpraksi;

Vienlīdzīgas attieksmes veicināšana un sociālais dialogs

22. no jauna atkārto, ka līdztiesību veicinošām struktūrām būtu vajadzīgas kompetences, atbilstoši resursi un personāls, lai efektīvi un neatkarīgi uzraudzītu tiesību aktus, ar kuriem sekmē vīriešu un sieviešu līdztiesību, un sniegtu ziņojumus par tiem; uzsver, ka visās dalībvalstīs jānodrošina līdztiesību veicinošo struktūru neatkarība un ka dalībvalstis ir atbildīgas par šo struktūru konkrētu institucionālo formu;

23. aicina Komisiju un dalībvalstis mudināt sociālos partnerus (arodbiedrības un darba devējus), pilsonisko sabiedrību un dzimumu līdztiesību veicinošas struktūras sekmēt līdztiesības prakses, tostarp elastīgu darba režīma nosacījumu, uzraudzību darbvietā ar mērķi atvieglot darba un privātās dzīves saskaņošanu un turpmākas koplīgumu, piemērojamo darba samaksas likmju un profesiju klasifikācijas sistēmu pārbaudes, lai novērstu jebkādu tiešu vai netiešu pret sievietēm vērstu diskrimināciju; uzsver arī to, ka liela nozīme ir citiem instrumentiem, piemēram, rīcības kodeksiem, pētījumiem un pieredzes un labas prakses meklēšanai vai apmaiņai dzimumu līdztiesības jomā, lai nodrošinātu labāku aizsardzību pret diskrimināciju;

24. uzskata, ka datu aizsardzību nedrīkst izmantot kā pamatojumu ikgadējo atalgojuma pārskatu nepubliskošanai darbvietas līmenī;

25. aicina dalībvalstis noteikt stingrākus lielo un vidējo uzņēmumu pienākumus, ar kuriem nodrošināt sistemātisku vienlīdzīgas attieksmes veicināšanu un regulāri sniegt atbilstošu informāciju saviem darba ņēmējiem, tostarp par vienādas darba samaksas jautājumiem; atkārto, ka, iespējams, finansiālu sankciju ieviešana pret darba devējiem, kas neievēro atalgojuma vienlīdzību, ir atbilstošs līdzeklis vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības novēršanai;

26. aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt institucionālos mehānismus, ar kuriem īstenot sieviešu un vīriešu līdztiesību, piemēram, nodrošinot, ka, ciktāl tas attiecas uz vienādas darba samaksas principu, inspekcijas un izpildes aģentūrām ir nepieciešami tehniskie, personāla un finansiālie resursi, kā arī mudināt sociālos partnerus izvērtēt līdztiesības aspektu koplīgumos;

27. vērš uzmanību uz to, ka ir jānostiprina valsts darba inspekcijas noteikumi un jāpieņem metodes darba vērtības mērīšanai un, piemēram, tādu profesiju noteikšanai, kurās darba samaksa ir zema un darba ņēmēji galvenokārt ir sievietes un kurās tādējādi ir iespējama netieša diskriminācija atalgojuma ziņā;

28. aicina Komisiju un dalībvalstis paplašināt nozīmīgu izpratnes veicināšanas pasākumus par dzimumu diskriminācijas dēļ cietušo personu tiesībām; uzsver, ka visām ieinteresētajām personām, tostarp līdztiesību veicinošām struktūrām, sociālajiem partneriem (arodbiedrībām un darba devējiem) un NVO, ir jāsadarbības, lai kļiedētu stereotipus par sieviešu un vīriešu darbu un izskaidrotu, kā tie ietekmē darba vērtību un zemo samaksu, tostarp darbvieta pieejamību, un ka uzņēmumi atlasa kvalificētākos kandidātus, pamatojoties uz viņu kvalifikāciju salīdzinošo analīzi, piemērojot iepriekš noteiktus, skaidrus, neitrāli formulētus, nediskriminējošus un nepārprotamus kritērijus;

29. norāda, ka viens no Pārstrādātās direktīvas ieviestajiem jauninājumiem ir norāde uz darba, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanu; aicina Komisiju pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem (arodbiedrībām un darba devējiem) izstrādāt konkrētus pasākumus, ar kuriem nodrošināt vīriešiem un sievietēm lielākas tiesības šajā jomā; uzsver, ka šajā sakarā īpaši nepieciešamas ir publiskas bērnu aprūpes iestādes saskaņā ar Barselonas mērķiem;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

30. aicina Komisiju un dalībvalstis popularizēt un paaugstināt sabiedrības izpratni par vienādu darba samaksu un pensiju atšķirību, kā arī par sieviešu tiešu un netiešu diskrimināciju darbā Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī; aicina Komisiju noteikt Eiropas gadu vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības novēršanai;

31. ar interesi konstatē, ka daudzas sievietes izvēlas būt pašnodarbinātas personas, jo tā ir vienīgā darba iespēja, kas viņām ļauj apvienot ģimenes dzīvi ar darbu; tomēr atzīmē, ka daudzās dalībvalstīs sociālā aizsardzība un ieguvumi pašnodarbinātai personai nav salīdzināmi ar algotu darba ņēmēju sociālo aizsardzību un ieguvumiem;

Ieteikumi

32. vēlreiz aicina dalībvalstis neatlaidīgi īstenot un ieviest pārstrādāto Direktīvu 2006/54/EK un rosināt sociālos partnerus (arodbiedrības un darba devējus) un NVO aktīvāk iesaistīties vienlīdzīgas attieksmes veicināšanā, tostarp ar rīcības plāniem par vīriešu un sieviešu darba samaksas nepamatotas nevienlīdzības novēršanu, šajā nolūkā paredzot konkrētas darbības un rezultātu uzraudzību uzņēmuma, nozares, valsts un ES līmenī;

33. aicina Komisiju kā nākamo pasākumu saistībā ar ziņojumu par Pārstrādātās direktīvas piemērošanu un šo rezolūciju veikt pārstrādātās Direktīvas 2006/54/EK pārskatīšanu, ko Parlaments jau ir aicinājis darīt, jo īpaši savā 2012. gada 24. maija rezolūcijā, kurā ir iekļauti konkrēti un skaidri ieteikumi;

34. uzsver, ka dzimumneitrālas profesiju klasifikācijas un darba novērtēšanas sistēmas, kā arī atalgojuma pārredzamība ir pasākumi, kas nepieciešami, lai sekmētu vienlīdzīgu attieksmi; aicina Komisiju šajā sakarībā minētos pasākumus iekļaut savā priekšlikumā jaunai direktīvai, ar kuru aizstātu Pārstrādāto direktīvu; norāda, ka tikai saskaņota pieeja atbilst darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai, kas ir viena no Eiropas pamatbrīvībām;

35. norāda, ka nepieciešams atrast darba novērtēšanas metodi, kas brīva no aizspriedumiem dzimuma dēļ un dod iespēju darbus salīdzināt, pamatojoties uz to mērogu un sarežģītību, lai noteiktu viena darba stāvokli attiecībā pret citu darbu konkrētajā nozarē vai organizācijā neatkarīgi no tā, vai attiecīgajās darbvietās strādā sievietes vai vīrieši;

36. pieprasa vīriešu un sieviešu līdzsvarotu pārstāvību uzņēmumu valdēs;

37. aicina Komisiju, lai atklātu vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību, jaunajā direktīvā ieviest obligātu darba samaksas revīziju uzņēmumiem, kas ES dalībvalstīs tiek kotēti biržā, izņemot mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), un ieviest ES līmenī sankcijas, ar kurām uzņēmumus, kuri neizpilda savus pienākumus attiecībā uz dzimumu līdztiesību, varētu izslēgt no tādu preču un pakalpojumu publiskā iepirkuma, ko finansē no ES budžeta; aicina dalībvalstis tāpat rīkoties attiecībā uz uzņēmumiem, kas saņem publisko subsīdiju finansējumu;

38. aicina dalībvalstis būt par paraugu, novēršot nevienlīdzīgu darba samaksu sievietēm valsts pārvaldes un sabiedriskajās iestādēs, kā arī publiskajos uzņēmumos kopumā;

39. aicina Komisiju ieviest kopējus standartus un pārbaudes, lai nodrošinātu vienlīdzību veicinošo valsts iestāžu neatkarību un efektivitāti;

40. aicina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, ar kuriem nodrošināt, ka personas, kas cietušas no nevienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas, jo īpaši personas, kuras cietušas no vairāku veidu diskriminācijas, ir tiesīgas uz proporcionālu kompensāciju saskaņā ar spēkā esošajām tiesību normām;

41. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai pierādīšanas pienākumu pavērstu pretēji, nodrošinot, ka tam vienmēr jābūt darba devējam, kuram jāpierāda, ka atšķirīga attieksme, ko varētu konstatēt kā esošu, nekādā gadījumā nav radusies diskriminācijas dēļ;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

42. uzsver, ka valstu un ES līmenī ir jāpalielina centieni pastāvīgo stereotipu apkarošanā, izmantojot izpratnes palielināšanas kampaņas, kas paredzētas visiem sabiedrības slāņiem, plašsaziņas līdzekļu lielāku iesaisti, stratēģijas sieviešu iedrošināšanai izvēlēties karjeru un profesijas, kurās viņas nav tik daudz pārstāvētas, kā arī ar dzimumu saistītu jautājumu iekļaušanu izglītībā un arodmācībā;

43. uzsver, ka tikai vienlīdzīgas attieksmes principa efektīva īstenošana varētu patiesi uzlabot sieviešu stāvokli darba tirgū un ka tam ir vajadzīga patiesa politiskā griba un dažādu iesaistīto personu stratēģiska sadarbība Eiropas, valstu, nozaru un organizāciju līmenī; tāpēc aicina Komisiju izstrādāt aktīvu stratēģiju ar atskaites punktiem, mērķiem un laikā ierobežotiem mērķiem, kura paredzēta nevienlīdzības rādītāju pazemināšanai nodarbinātības un bezdarba jomā, kā tas sekmīgi ir paveikts citās jomās, piemēram, lai samazinātu ceļu satiksmes negadījumu skaitu Eiropas Savienībā;

44. aicina dalībvalstis aktīvi piemērot dzimumu līdztiesības principu budžeta plānošanā, lai sekmētu sieviešu situācijas uzlabošanu darba tirgū; aicina Komisiju veicināt paraugprakses apmaiņu par to, kā tiek ievērots dzimumu līdztiesības princips budžeta plānošanā;

45. uzsver, ka svarīgi ir veikt pozitīvus pasākumus, kas sekmē sieviešu iesaistīšanos politikas un ekonomikas lēmumu pieņemšanā; norāda — ir pierādīts, ka saistošas kvotas ir viens no labākajiem veidiem, kā šo mērķi sasniegt;

46. norāda, ka ir arī vajadzīgi pozitīvi pasākumi, lai radītu stimulus mazāk pārstāvētajam dzimumam iesaistīties dažās profesijās, kurās ir skaidri redzama horizontāla dzimumu segregācija;

47. aicina Komisiju analizēt faktoros, kas ietekmē pensiju atšķirības, un novērtēt, vai nav vajadzīgi īpaši pasākumi, ar kuriem šīs atšķirības ES un valstu līmenī samazināt, tostarp izmantojot normatīvus un/vai nenormatīvus pasākumus;

48. aicina dalībvalstis un Komisiju veikt atbilstošus pasākumus, ar kuriem samazināt sieviešu un vīriešu pensiju atšķirību, kas ir tiešas sekas vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirībai, un izvērtēt jauno pensijas sistēmu ietekmi uz dažādām sieviešu kategorijām, īpašu uzmanību pievēršot nepilna darba laika un netipiskiem darba līgumiem;

49. aicina Komisiju un dalībvalstis uzstāties pret sieviešu un vīriešu darba samaksas nevienlīdzību visās attiecīgajās Savienības politikas jomās un valstu programmās, jo īpaši tajās, kuru mērķis ir nabadzības izskaušana;

50. aicina Komisiju veikt pētījumu, kurā attiecīgi salīdzinātu situāciju strādājošām mātēm, mātēm, kas izvēlas palikt ar bērnu mājās, un sievietēm bez bērniem, lai vairāk izgaismotu katras šīs sieviešu grupas situāciju darba tirgū, īpaši aplūkojot nodarbinātības līmeni, darba samaksas un pensijas atšķirības un karjeras attīstību;

51. uzsver — lai nodrošinātu direktīvas īstenošanu un turpmākos ar to saistītos pasākumus, liela nozīme ir tam, ka ir uzticami, salīdzināmi un pieejami kvantitatīvie un kvalitatīvie rādītāji, kā arī uz dzimumu balstīti statistikas dati, kā arī atgādina šajā sakarā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta lomu; aicina dalībvalstis sniegt Eiropas Savienības Statistikas birojam (*Eurostat*) ikgadējus kvalitatīvus statistikas datus par sieviešu un vīriešu darba samaksas atšķirību, lai būtu iespējams novērtēt attīstību visā Eiropas Savienībā;

52. aicina Komisiju veikt pētījumu par to, kā procedūras, kas saistītas ar personas dzimuma maiņas oficiālu atzīšanu, vai šādu procedūru trūkums ietekmē transpersonu situāciju darba tirgū, jo īpaši nodarbinātības pieejamību viņiem, atalgojuma līmeni, karjeras attīstību un pensijas;

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

53. norāda, ka konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos saistībā ar Eiropas pusgadu būtu jāiekļauj mērķi par vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensijas atšķirību, diskriminācijas un gados vecāku sieviešu nabadzības riska samazināšanu un par vienlīdzīgas attieksmes principu efektīvu īstenošanu;

54. aicina Komisiju rūpīgi izpētīt sieviešu nodarbinātības stāvokli trešajā sektorā, sociālajā ekonomikā un sadarbības ekonomikā un iespējami drīz ierosināt stratēģiju sieviešu darbvieta un situācijas veicināšanai un aizsardzībai šajās nozarēs;

55. aicina dalībvalstis pastiprināt savus centienus novērst nedeklarētu darbu un nepastāvīgas darbvieta; uzsver sieviešu veiktā nedeklarētā darba augsto līmeni, kas negatīvi ietekmē viņu ienākumus, sociālā nodrošinājuma segumu un sociālo aizsardzību un atstāj nelabvēlīgu ietekmi uz ES IKP līmeņiem; uzsver — kā sevišķi sarežģītam jautājumam īpaša uzmanība ir jāpievērš māsaimniecības darbam, ko veic galvenokārt sievietes, jo šis darbs lielākoties norit neoficiālajā sektorā, ir individualizēts un pēc sava rakstura neredzams, un tāpēc tā efektīva apkarošana prasa pielāgotu pasākumu izstrādi; turklāt pauž nožēlu par to, ka ļaunprātīgi tiek izmantoti netipiski darba līguma veidi, tostarp “nulles stundu” darba līgumi, lai izvairītos no pienākuma ievērot nodarbinātības un sociālās aizsardzības saistības; pauž nožēlu, ka ir palielinājies tādu sieviešu skaits, kuras nespēj izkļūt no nodarbināto personu nabadzības;

56. uzsver, ka Komisijai būtu jāierosina rīcība šādos nolūkos: a) samazināt vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību; b) palielināt sieviešu ekonomisko neatkarību; c) uzlabot iespējas sievietēm piekļūt darba tirgum un attīstīt karjeru; d) būtiski palielināt līdztiesību lēmumu pieņemšanā un e) likvidēt ar dzimumu saistītas diskriminējošas struktūras un izbeigt ar dzimumu saistītu diskriminējošu praksi;

o

o o

57. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

P8_TA(2015)0359

Virzība uz jauna starptautiska nolīguma klimata jomā noslēgšanu Parīzē**Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra rezolūcija par virzību uz jauna starptautiska nolīguma klimata jomā noslēgšanu Parīzē (2015/2112(INI))**

(2017/C 349/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC) un tai pievienoto Kioto protokolu,
- ņemot vērā UNFCCC 15. Pušu konferenci (COP 15) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto 5. Pušu konferenci (CMP 5), kas notika 2009. gada 7.–18. decembrī Kopenhāgenā, Dānijā, un ņemot vērā Kopenhāgenas vienošanos,
- ņemot vērā UNFCCC 16. Pušu konferenci (COP 16) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto 6. Pušu konferenci (CMP 6), kas notika no 2010. gada 29. novembra līdz 10. decembrim Kankunā, Meksikā, un ņemot vērā Kankunas vienošanos,
- ņemot vērā UNFCCC 17. Pušu konferenci (COP 17) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto 7. Pušu konferenci (CMP 7), kas notika no 2011. gada 28. novembra līdz 9. decembrim Durbanā, Dienvidāfrikā, un ņemot vērā Durbanas pastiprinātās rīcības platformu,
- ņemot vērā UNFCCC 18. Pušu konferenci (COP 18) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto 8. Pušu konferenci (CMP 8), kas notika no 2012. gada 26. novembra līdz 8. decembrim Dohā, Katarā, un ņemot vērā Dohas galīgās vienošanās klimata jautājumā pieņemšanu,
- ņemot vērā UNFCCC 19. Pušu konferenci (COP 19) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto 9. Pušu konferenci (CMP 9), kas notika 2013. gada 11.–23. novembrī Varšavā, Polijā, un ņemot vērā Varšavas Starptautiskā zaudējumu un kaitējuma kompensēšanas mehānisma izveidi,
- ņemot vērā UNFCCC 20. Pušu konferenci (COP 20) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto 10. Pušu konferenci (CMP 10), kas notika 2014. gada 1.–12. decembrī Limā, Peru, un ņemot vērā Limas aicinājumu rīcībai klimata jomā,
- ņemot vērā UNFCCC 21. Pušu konferenci (COP 21) un kā Kioto protokola pušu sanāksmi rīkoto 11. Pušu konferenci (CMP 11), kas notiks no 2015. gada 30. novembra līdz 11. decembrim Parīzē, Francijā,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 25. novembra rezolūciju par ES stratēģiju Kopenhāgenas konferencei par klimata pārmaiņām (COP 15) ⁽¹⁾, 2010. gada 10. februāra rezolūciju par Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferences (COP 15) rezultātiem ⁽²⁾, 2010. gada 25. novembra rezolūciju par klimata pārmaiņu konferenci Kankunā (COP 16) ⁽³⁾, 2011. gada 16. novembra rezolūciju par klimata pārmaiņu konferenci Durbanā (COP 17) ⁽⁴⁾, 2012. gada 22. novembra rezolūciju par klimata pārmaiņu konferenci Dohā, Katarā (COP 18) ⁽⁵⁾, 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par klimata pārmaiņu konferenci Varšavā, Polijā (COP 19) ⁽⁶⁾ un 2014. gada 26. novembra rezolūciju par klimata pārmaiņu konferenci Limā, Peru (COP 20) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 25. lpp.

⁽³⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 77. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 83. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0452.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0443.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0063.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

- ņemot vērā 2008. gada decembra ES klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. marta zaļo grāmatu “Klimata un enerģētikas politikas satvars 2030. gadam” (COM(2013)0169),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/101/EK, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai aviācijas darbības iekļautu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 4. februāra rezolūciju “2050: nākotne sākas jau šodien — ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” ⁽²⁾, 2012. gada 15. marta rezolūciju par ceļvedi virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā ⁽³⁾ un 2014. gada 5. februāra rezolūciju par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 25. februāra paziņojumu “Parīzes protokols — plāns klimata pārmaiņu apkarošanai pēc 2020. gada” (COM(2015)0081), kas ir daļa no enerģētikas savienības tiesību aktu kopuma,
- ņemot vērā 2013. gada aprīlī pieņemto ES stratēģiju par pielāgošanos klimata pārmaiņām un tai pievienoto dienestu darba dokumentu,
- ņemot vērā ANO Vides programmas (UNEP) 2014. gada novembra kopsavilkuma ziņojumu “Emisiju neatbilstības ziņojums 2014” un UNEP 2014. gada ziņojumu par pielāgošanās nepietiekamību,
- ņemot vērā 2015. gada 7.–8. jūnijā G7 samitā Elmavas pilī, Vācijā pieņemto valstu vadītāju deklarāciju “Domājam uz priekšu. Rīkojamies kopīgi”, kurā atkārtoti pausta apņēmība līdz 2050. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas par 40 % līdz 70 % salīdzinājumā ar 2010. gadu, un ka nepieciešams, lai šis samazinājums būtu tuvāks 70 % nekā 40 %;
- ņemot vērā Pasaules Bankas ziņojumus “Samaziniet siltumu — kādēļ nav pieļaujama par 4 °C siltāka pasaule”, “Samaziniet siltumu — ekstremāli klimatiskie apstākļi, reģionālā ietekme un noturības jautājums” un “Vieda attīstība, ņemot vērā klimata problēmas — ieguvumi, ko nodrošina cīņa pret klimata pārmaiņām”,
- ņemot vērā Starptautiskās Ekonomikas un klimata jautājumu komisijas ziņojumu “Labāka izaugsme, labāks klimats — jaunās klimata ekonomikas ziņojums”,
- ņemot vērā encikliku “Esi slavēts” (*Laudato Si'*);
- ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) 5. novērtējuma ziņojumu un kopsavilkuma ziņojumu,
- ņemot vērā 2015. gada 6. martā Latvijas un Eiropas Komisijas UNFCCC iesniegto dokumentu “Iecerētais ES un tās dalībvalstu noteiktais ieguldījums (IVNI)”,
- ņemot vērā ANO Klimata samitā 2014. gada septembrī pieņemto Ņujorkas deklarāciju par mežiem,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumi cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības izzušanu (COM(2008)0645),

⁽¹⁾ OV L 8, 13.1.2009., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 44. lpp.

⁽³⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 75. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0094.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

- ņemot vērā 2014. gada 23. un 24. oktobra Eiropadomes secinājumus,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A8-0275/2015),
- A. tā kā klimata pārmaiņas ir ļoti aktuāls un potenciāli neatgriezenisks globāls apdraudējums cilvēku sabiedrībai un biosfērai un līdz ar to ir jārisina starptautiskā līmenī, iesaistoties visām pusēm;
- B. tā kā saskaņā ar 2014. gada IPCC AR5 sniegtajiem zinātniskajiem pierādījumiem klimata sasilšana ir nepārprotama; klimata pārmaiņas notiek, un galvenais cēlonis no 20. gadsimta vidus vērojamajai sasilšanai ir cilvēka darbība; plaši izplatīta un būtiska klimata pārmaiņu ietekme jau ir skaidri redzama dabas un cilvēku sistēmās visos kontinentos un okeānos;
- C. tā kā Kioto protokola ietvaros ES no 1990. gada līdz 2013. gadam par 19 % ir samazinājusi emisijas, savukārt ES IKP ir pieaudzis vairāk nekā par 45 %; tā kā no 1990. gada līdz 2013. gadam globālais emisiju daudzums ir palielinājies par vairāk nekā 50 %;
- D. tā kā saskaņā ar Nacionālās okeānu un atmosfēras administrācijas (NOAA) jaunākajiem rezultātiem pirmo reizi, kopš tiek veikti mērījumi, 2015. gada martā kopējais mēneša vidējais oglekļa dioksīda koncentrācijas apmērs atmosfērā pārsniedza 400 miljondaļiņas;
- E. tā kā ANO Vides programmas (UNEP) 2014. gada ziņojumā par pielāgošanās nepietiekamību norādīts uz bezdarbības milzīgajām izmaksām un secināts, ka pielāgošanās izmaksas jaunattīstības valstīs visticamāk divreiz vai trīsreiz pārsniegs agrāk lēstos 70–100 miljardus USD gadā līdz 2050. gadam, novedot pie pielāgošanās finansējuma trūkuma pēc 2020. gada, ja pielāgošanās pasākumiem netiks piešķirti papildu līdzekļi;
- F. tā kā uzdevums rast finansējumu klimata jomai nav atdalāms no virsuzdevuma — rast finansējumu globālai ilgtspējīgai attīstībai;
- G. tā kā klimata pārmaiņas var saasināt konkurenci par resursiem, piemēram, pārtiku, ūdeni un ganībām, un jau tuvākā nākotnē tas var kļūt par galveno iemeslu tam, ka iedzīvotāji pārvietosies — gan valstu iekšienē, gan pāri to robežām;
- H. tā kā Dohas Klimata konferencē 2012. gada decembrī puses pieņēma grozījumu protokolam, ar kuru izveidoja Kioto protokola otro saistību periodu, kas sākās 2013. gada 1. janvārī un beigsies 2020. gada 31. decembrī, ar juridiski saistošām emisiju samazināšanas saistībām, jaunas gāzes (slāpekļa trifluorīda) iekļaušanu, vērienīgu mehānismu, kas nodrošina vienkāršotu procedūru, lai Puses varētu pielāgot savas saistības, tās palielinot saistību perioda laikā, un, visbeidzot — noteikumu, kas automātiski pielāgo Puses mērķus, lai no 2013. līdz 2020. gadam nepieļautu lielāku emisiju vidējo pieaugumu nekā vidējās emisijas laika posmā no 2008. līdz 2010. gadam;
- I. tā kā UNFCCC Puses COP18 nolēma (Lēmums 23/CP.18) izvirzīt dzimumu līdzsvara mērķi struktūrām, kas izveidotas, pildot konvenciju un Kioto protokolu, lai uzlabotu sieviešu līdzdalību un nodrošinātu iedarbīgāku politiku klimata pārmaiņu jomā, kas vienlīdzīgi risinātu gan sieviešu, gan vīriešu vajadzības, un uzraudzīt progresu, kas panākts ceļā uz mērķi nodrošināt dzimumu līdzsvaru, veicinot klimata politiku, kurā ņemts vērā dzimumu līdztiesības aspekts;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

- J. tā kā centieni mazināt klimata pārmaiņas nebūtu jāuzskata par šķērsli ekonomiskās izaugsmes nodrošināšanai, bet gluži pretēji — tie jāuzskata par virzītājspēku jaunai un ilgtspējīgai ekonomiskajai izaugsmei un nodarbinātībai;
- K. tā kā ES līdz šim ir bijusi līdere globālās sasilšanas mazināšanas jomā un turpinās iesākt arī ceļā uz jauna starptautiska nolīguma klimata jomā noslēgšanu 2015. gada beigās Parīzē; prasa, lai šo mērķi apņemtos īstenot arī citi lielle emitētāji,

Steidzami jārīkojas globālā mērogā

1. atzīst, ka klimata pārmaiņu izraisīto apdraudējumu apmērs ir ārkārtīgi plašs un bīstams, un ir ļoti nobažījies, ka pasaulē netiek darīts pietiekami, lai nepieļautu, ka globālā sasilšana palielinās ne vairāk kā par 2 °C attiecībā pret pirmsrūpniecības laikmetu; aicina valdības nekavējoties veikt saistošus un konkrētus pasākumus, kas vērsti pret klimata pārmaiņām, lai 2015. gadā panāktu vērienīgu un juridiski saistošu vispārēju vienošanos Parīzē šā mērķa sasniegšanai;
2. atzīmē, ka saskaņā ar IPCC Piektā novērtējuma ziņojuma konstatējumiem pēc 2011. gada pieejamais kopējais oglekļa budžets ir 1 010 gigatonnas CO₂, lai būtu kaut mazākā cerība nepieļaut globālās vidējās temperatūras paaugstināšanos vairāk nekā par 2 °C attiecībā pret pirmsrūpniecības laikmetu; uzsver, ka jāiesaistās ir visām valstīm un pasākumu novilcināšana sadārdzinās izmaksas un samazinās pieejamo risinājumu skaitu; norāda uz *New Climate Economy* ziņojumu "Labāka izaugsme, labāks klimats", kurā secināts, ka neatkarīgi no ienākumu līmeņa ikvienai valstij ir iespēja veidot noturīgu ekonomisko izaugsmi, vienlaikus samazinot klimata pārmaiņu radīto milzīgo apdraudējumu; iesaka izmantot nolīgumus un konvencijas, lai iesaistītu ES pievienošanās valstis ES klimata programmās;
3. atgādina, ka globālās temperatūras paaugstināšanās ierobežošana līdz vidēji 2 °C negarantē izvairīšanos no nozīmīgas negatīvas ietekmes uz klimatu; aicina Pušu konferenci izvērtēt iespēju noteikt globālās temperatūras pieauguma ierobežojumu līdz vidēji 1,5 °C;
4. norāda uz IPCC Piektā novērtējuma ziņojuma secinājumu, ka, pat pilnībā izbeidzot oglekļa emisijas no rūpnieciski attīstītajām valstīm, netiks nodrošināta 2 °C pieauguma ierobežojuma mērķa sasniegšana, ja jaunattīstības valstis neuzņemsies jaunas nozīmīgākas saistības;
5. uzskata, ka ir svarīgi visām valstīm nekavējoties iesniegt IVNI, lai radītu ķēdes reakciju un parādītu, ka visas valstis virzās uz viena mērķa sasniegšanu atbilstīgi to situācijām; uzskata, ka IVNI varētu ietvert arī pielāgošanās pasākumus, jo daudzām valstīm tā ir prioritāra nepieciešamība;
6. atzīst, cik stabila klimata sistēma ir fundamentāli svarīga pārtikas nodrošinājumam, enerģijas ražošanai, ūdensapgādei un sanitārijai, infrastruktūrai, bioloģiskās daudzveidības un zemes un jūras ekosistēmu saglabāšanai, kā arī mieram un labklājībai pasaulē; atgādina, ka klimata pārmaiņas paātrina bioloģiskās daudzveidības bojāeju; šā iemesla dēļ atzinīgi vērtē encikliku "Esi slavēts" (*Laudato Si'*);
7. atzinīgi vērtē G7 apņemšanos dekarbonizēt pasaules ekonomiku šā gadsimta gaitā un līdz 2050. gadam pārveidot enerģētikas nozari; tomēr atgādina, ka dekarbonizācija ir nepieciešama ātrāk, lai panāktu atbilstību zinātniskajiem atklājumiem un varētu cerēt uz temperatūras pieauguma noturēšanu 2 °C robežās; aicina tās Puses, kuru spēkos ir to izdarīt, īstenot savus dekarbonizācijas mērķus un stratēģijas, prioritāti piešķirot ogļu izmantošanā radušos emisiju izbeigšanai, jo ogles ir vispiesārņojošākais energoavots;
8. norāda, ka valstis, kurām nav nepieciešamās kapacitātes ieguldījuma izstrādāšanai, var izmantot atbalsta mehānismus, piemēram, Pasaules Vides fondu, ANO Attīstības programmu un Pasaules klimata pārmaiņu aliansi, kā arī Eiropas atbalstu;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

Vērienīgs, globāls, juridiski saistošs nolīgums

9. uzsver, ka 2015.gada protokolam ir jābūt juridiski saistošam un vērienīgam jau no tā pieņemšanas brīža Parīzē un tā mērķim jābūt globālo oglekļa emisiju izbeigšanai līdz 2050. gadam vai ļoti drīz pēc tam, lai pasauli noturētu uz izmaksu ziņā lietderīgas emisiju trajektorijas, kas atbilstu 2 °C mērķim, un uzsver, ka SEG emisiju galējais maksimums tiks sasniegts jau pavisam drīz; prasa ES šajā ziņā sadarboties ar starptautiskajiem partneriem, rādot labākās prakses piemērus; uzsver, ka nolīgumā jānosaka paredzams satvars, kas veicinātu investīcijas un ar oglekļa emisiju samazināšanu un pielāgošanās tehnoloģijām saistītu uzņēmējdarbību;

10. brīdina par tādiem globālo emisiju samazināšanas veidiem, kas pieļauj būtiskas oglekļa emisijas vēl 2050. gadā un pēc tam, jo tie saistīti ar lielu risku un atkarīgi no nepārbaudītām, energoietilpīgām un dārgām tehnoloģijām CO₂ izņemšanai no atmosfēras un uzglabāšanai; atkarībā no pārsniegšanas apjoma šādu emisiju samazināšanas veidu iespējas saglabāt globālās klimata pārmaiņas 2 °C robežās ir atkarīgas no biomasas enerģijas pieejamības un plašas izmantošanas līdztekus oglekļa uztveršanai un uzglabāšanai (BECCS) un atmežošanai, kurai iespējams nebūs pieejamo zemes platību, kā arī no citām nezināmām, vēl izstrādājamām oglekļa dioksīda uztveršanas (CDR) tehnoloģijām;

11. uzskata, ka vērienīgs un juridiski saistošs starptautisks nolīgums palīdzētu mazināt attiecīgo nozaru, it īpaši energoietilpīgo nozaru, bažas par oglekļa emisiju pārvirzi un jo īpaši par konkurētspējas saglabāšanu;

12. uzskata, ka gadījumā, ja pastāv neatbilstība starp kopējo IVNI apmēru, kāds noteikts pirms Parīzes konferences, un nepieciešamo SEG emisiju samazināšanas līmeni, kāds nepieciešams, lai nodrošinātu, ka temperatūra nepieaug virs 2 °C attiecībā pret pirmsrūpniecības laikmetu, papildu samazināšanas pasākumu noteikšanai būs jāizstrādā darba programma, kuras īstenošana sāktos 2016. gadā; prasa sākt visaptverošu pārskatīšanas procesu, kas tiktu veikts ik pēc pieciem gadiem, nodrošinātu īstenošanas mehānisma dinamiku un nostiprinātu emisiju samazināšanas saistību vērienīgumu saskaņā ar visjaunākajiem zinātniskajiem datiem; aicina ES atbalstīt juridiski saistošu piecu gadu saistību periodu noteikšanu, kas būtu visatbilstīgākais risinājums, lai nepieļautu iestrēgšanu nepietiekami vērienīgu uzdevumu izvirzīšanā, palielinātu politisko pārskatatbildību un ļautu pārskatīt mērķus, lai tie atbilstu zinātnes atziņām un jebkādam jaunām tehnikas attīstības tendencēm, kas dotu iespēju uzņemties vērienīgākas saistības;

13. pauž bažas par to, ka līdz šim iesniegto IVNI kopējās ietekmes agrīnajā analizē ir secināts, ka pašreizējie IVNI (nepārskatītā veidā) veicinātu vidējās pasaules temperatūras paaugstināšanos par 2,7–3,5 °C; aicina UNFCCC puses to 21. konferencē Parīzē vienoties par pašreizējo IVNI pārskatīšanu pirms 2020. gada, lai tos pielāgotu jaunākajām zinātnes atziņām un droši sasniedzamam, 2 °C mērķa sasniegšanai atbilstīgam kopējam oglekļa dioksīda emisiju apmēram;

14. prasa ES klimata politiku padarīt stingrāku kopumā, kas palīdzētu dot jaunu stimulu starptautiskām diskusijām klimata jomā un atbilstu ES saistību maksimālajai robežai, proti, līdz 2050. gadam savas SEG emisijas samazināt līdz pat 80–95 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni; norāda saistošo ES mērķi 2030. gadam — samazināt SEG emisijas par vismaz 40 % attiecībā pret 1990. gada līmeni; aicina dalībvalstis apsvērt papildu saistības, par pamatu izmantojot 2030. gada mērķi, tostarp apsvērt pasākumus ārpus ES, lai dotu iespēju pasaulei sasniegt 2 °C ierobežojuma mērķi;

15. atgādina par 2014. gada 5. februāra rezolūciju, kurā prasīti trīs saistoši mērķi: energoefektivitātes — 40 %, atjaunojamās enerģijas — vismaz 30 % un SEG emisiju samazināšanas — vismaz 40 %, un atkārtoti aicina Padomi un Komisiju, kā daļu no klimata un enerģētikas politikas satvara 2030. gadam, pieņemt un īstenot daudzpusēju pieeju, kuras pamatā būtu kopīgi piemērojami, koordinēti un saskaņoti SEG emisiju samazināšanas, atjaunojamo energoavotu izvēršanas un energoefektivitātes mērķi; atzīmē, ka Parlamenta prasītie energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas mērķi panāktu daudz būtiskāku SEG emisiju samazinājumu līdz 2030. gadam, kas pārsniegtu nosprausto 40 % mērķi;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

16. uzsver, ka nepieciešams efektīvs atbilstības noteikšanas režīms, kas saskaņā ar 2015. gada nolīgumu būtu piemērojams visām pusēm; uzsver, ka 2015. gada nolīgumam ir jāveicina pārredzamība un pārskatatbildība, nosakot kopēju, uz noteikumiem pamatotu režīmu, tostarp pieņemot uzskaites noteikumus un izveidojot uzraudzības, ziņošanas un pārbaūžu kārtību; uzskata, ka pārredzamības un pārskatatbildības sistēmai būtu jāattīstās pakāpeniskas konverģences pieejas ietvaros;

17. uzsver, cik svarīgi ir klimata politikas centrā saglabāt cilvēktiesības, un uzstāj, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jānodrošina, ka Parīzes nolīgumā tiek paredzēti noteikumi, kas nepieciešami, lai pievērstos klimata pārmaiņu cilvēktiesību dimensijai un sniegtu atbalstu nabadzīgākām valstīm, kuru iespējas klimata pārmaiņu ietekme ir izsmēlusi; šajā sakarā uzstāj, ka pilnībā jāievēro vietējo kopienu un pirmiedzīvotāju tiesības, kuri ir īpaši neaizsargāti pret klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi;

18. uzstājīgi aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Parīzes nolīgumā tiek atzīts, ka cilvēktiesību aizsardzība un sekmēšana, tostarp dzimumu vienlīdzība, pilnīga un vienlīdzīga sieviešu līdzdalība un tainīgas darbaspēka pārejas uz pienācīgiem un kvalitatīviem darba apstākļiem visiem aktīva veicināšana, ir priekšnoteikums efektīvai kopējai rīcībai klimata jomā;

Mērķi laika posmam pirms 2020. gada un Kioto protokols

19. jo īpaši uzsver, ka steidzami ir jāpanāk progress centienos novērst vienu gigatonnu lielo atšķirību, kāda pastāv starp zinātnieku analīzi un pašreizējām pušu saistībām laikposmā līdz 2020. gadam; norāda uz to, cik liela nozīme šīs gigatonnas atšķirības novēršanā ir arī citiem politikas pasākumiem, kuriem jāvelta kopīgi centieni, tostarp energoefektivitātei, ievērojamiem enerģijas ietaupījumiem, atjaunojamajai enerģijai, resursu efektivitātei, pakāpeniskai fluorogļūdeņražu izmantojuma izbeigšanai, ilgtspējīgai ražošanai un patēriņam, pakāpeniskai fosilā kurināmā subsīdiju, tostarp ogļu spēkstaciju tehnoloģiju eksporta finansēšanas, pārtraukšanai un tam, lai nostiprinātu vispārēju oglekļa cenas noteikšanu;

20. atzīmē, ka ES ir pareizā virzība, lai nodrošinātu SEG emisiju samazināšanu un atjaunojamajai enerģijai nosprausto mērķu sasniegšanu līdz 2020. gadam, un ka ir panākti būtiskus uzlabojumi enerģijas patēriņa jomā, kas noticis, pateicoties energoefektīvākām ēkām, produktiem, ražošanas procesiem un transportlīdzekļiem, turklāt tas panākts laikā, kad Eiropas ekonomika ir pieaugusi par 45 %, salīdzinot ar 1990. gadu; uzsver ka "20/20/20 mērķi" SEG emisijām, atjaunojamajai enerģijai un enerģijas taupībai ir bijuši šā progresa virzītājspēks un nodrošinājuši darbvietas dažādās ekonomarēs ⁽¹⁾ vairāk nekā 4,2 miljoniem iedzīvotāju, un šis nozares turpinājušas izaugsmi arī krīzes laikā;

21. aicina Komisiju un dalībvalstis iesniegt UNFCCC jaunākās ES SEG emisiju prognozes laikam līdz 2020. gadam un paziņot, ka ES pārsniegs savu SEG emisiju samazinājuma mērķi 2020.gadam vismaz par 2 gigatonnām;

22. precizē — lai gan Kioto protokola darbības joma otrajā saistību periodā būs ierobežota, tas jāuzskata par ļoti nozīmīgu starpposma periodu, un tāpēc aicina Puses, tostarp ES dalībvalstis, cik vien iespējams drīz un ne vēlāk kā līdz 2015. gada decembrim pabeigt otrā saistību perioda ratifikācijas procesu; norāda, ka Parlaments savu darbu ir pabeidzis, dodot piekrišanu, un ka pirms Parīzes konferences ir jāiesaista pilsoniskā sabiedrība un jānodrošina pārredzamība, lai palīdzētu saprast sarunu gaitu un palīdzētu veicināt Pušu savstarpējo uzticēšanos;

⁽¹⁾ Eurostat dati par vides preču un pakalpojumu nozari, kuri iekļauti paziņojumā "Klimata un enerģētikas politikas satvars laikposmam no 2020. gada līdz 2030. gadam" (COM(2014)0015).

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

Risinājumu programma

23. aicina ES un tās dalībvalstis sadarboties ar pilsonisko sabiedrību (iestādēm, privāto sektoru, NVO un vietējām kopienām), lai izstrādātu mazināšanas iniciatīvas galvenajās nozarēs (enerģētika, tehnoloģijas, pilsētvide, transports utt.), kā arī pielāgošanās un noturības veicināšanas iniciatīvas, risinot pielāgošanās jautājumus, jo īpaši attiecībā uz ūdens pieejamību, nodrošinājumu ar pārtiku un riska novēršanu; aicina visas valdības un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus atbalstīt un nostiprināt šo rīcības programmu;

24. uzsver, ka aizvien vairāk nevalstisko dalībnieku rīkojas, lai panāktu dekarbonizāciju un kļūtu noturīgāki pret klimata pārmaiņām; tāpēc uzsver, cik svarīgs ir strukturēts un konstruktīvs dialogs starp valdībām, uzņēmējiem, pilsētām, reģioniem, starptautiskām organizācijām, pilsonisko sabiedrību un akadēmiskajām iestādēm, lai mobilizētu robustu globālu rīcību mazoglekļa un noturīgu sabiedrību veidošanā; uzsver to nozīmi raidot pareizos impulsus ceļā uz Parīzi, kā arī attiecībā uz "Limas – Parīzes Rīcības programmu"; šajā sakarībā norāda, ka Limas – Parīzes rīcības plānā iniciatīvu organizētāji tiek mudināti strādāt ātrāk un apmekēt Parīzes konferenci, lai ziņotu par saviem sākotnējiem rezultātiem;

25. mudina veidot mehānismus, piemēram, inovatīvu pilsoniskās sabiedrības projektu marķēšana, kas veicinātu dinamiskus risinājumus;

26. norāda, ka bioekonomika varētu sniegt būtisku ieguldījumu rūpniecības atjaunošanā un jaunu darbvietu izveidē ES un pasaulē kopumā;

27. uzsver, ka centieni izveidot aprites ekonomiku var būt nozīmīgi mērķu sasniegšanā, nepieļaujot pārtikas izšķērdēšanu un pārstrādājot izejvielas;

28. atgādina Pusēm un ANO, ka individuālu cilvēku rīcība ir tikpat svarīga, kā valdību un iestāžu rīcība; tādēļ prasa vairāk strādāt pie kampaņām un pasākumiem, lai informētu sabiedrību un veicinātu izpratni par tām mazām un lielām darbībām, kuras var veikt, lai palīdzētu cīņā pret klimata pārmaiņām gan rūpnieciski attīstītajās, gan jaunattīstības valstīs;

29. prasa arī, lai uzņēmējdarbības pasaule uzņemtos atbildību un to aktīvi īstenotu, kā arī aktīvi atbalstītu klimata nolīgumu, tostarp pirms tā noslēgšanas;

Visu nozaru visaptveroši centieni

30. atzinīgi vērtē emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu izveidi pasaulē, tostarp 17 emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas, kuras darbojas četros kontinentos un veido 40 % no pasaules IKP, palīdzot izmaksu ziņā lietderīgi samazināt globālās emisijas; mudina Komisiju veicināt saikni starp ES ETS un citām emisiju kvotu tirdzniecības sistēmām, lai veicinātu starptautiskus oglekļa tirgus mehānismus, lai tādējādi veicinātu vērienīgas saistības klimata jomā un vienlaikus samazinātu oglekļa emisiju pārvirzes risku, nodrošinot līdzvērtīgus konkurences apstākļus; tomēr aicina Komisiju īstenot aizsardzības pasākumus, lai novērstu, ka ES ETS un citu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu sasaistīšana neapdraudētu ES mērķus klimata jomā un ES ETS darbības jomu; prasa izstrādāt noteikumus šo mehānismu izveidei, tostarp noteikumus par uzskaiti un par to, kā nodrošināt, lai starptautiskie tirgi un saiknes starp iekšzemes oglekļa emisiju kvotu tirgiem sniegtu pastāvīgu ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanas centienos un neapdraudētu ES iekšējos emisiju samazināšanas mērķus;

31. uzsver nepieciešamību nodrošināt prognozējamu regulatīvo vidi, kura veicina ieguldījumu virzību SEG emisiju samazināšanas pasākumiem un kas sekmē pāreju uz mazoglekļa ekonomiku;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

32. prasa vienoties par nolīgumu, ar ko nozares un emisijas saistītu visaptverošā veidā un ekonomikai kopumā izvirzītu absolūtos mērķus apvienojumā ar emisiju budžetiem, kam būtu jānodrošina pēc iespējas vērienīgāka uzdevuma noteikšana; uzsver, ka saskaņā ar IPCC konstatējumiem zemes izmantošanai (lauksaimniecības, lopkopības, mežkopības un citiem zemes izmantošanas veidiem) ir ievērojams rentabilitātes potenciāls mazināt klimata pārmaiņas un palielināt noturību, un tāpēc uzsver, ka jānostiprina starptautiskā sadarbība, lai optimizētu mežu un mitrzemju oglekļa uztveršanas potenciālu; uzsver, ka nolīgumā būtu jāparedz visaptveroša uzskaites sistēma emisijām un to piesaistei no zemes izmantošanas darbībām (zemes izmantošana, zemes izmantošanas maiņa un mežsaimniecība jeb *LULUCF*); jo īpaši uzsver, ka ar mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem, piešķirot zemes platības, ir jācenšas sasniegt kopējos mērķus un nekaitēt citu ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanai;

33. norāda, ka atmežošana un mežu degradācija rada 20 % no globālajām SEG emisijām, un uzsver mežu nozīmību klimata pārmaiņu mazināšanā, kā arī nepieciešamību uzlabot mežu pielāgošanās spējas un noturību pret klimata pārmaiņām; aicina ES turpināt centienus sasniegt mērķi līdz 2030. gadam apturēt pasaules meža platību samazināšanos un līdz 2020. gadam uz pusi samazināt tropu mežu iznīcināšanu, salīdzinot ar 2008. gadu; uzsver, ka izpildot šīs saistības un atjaunojot 350 miljonus hektāru meža, kā aicināts Ņujorkas deklarācijā par mežiem, līdz 2030. gadam varētu samazināt CO₂ emisijas 4,5 līdz 8,8 miljardiem tonnu gadā; uzsver, ka bez būtiskiem mazināšanas centieniem tropisko mežu jomā (REDD+) 2 °C mērķis visticamāk nebūs sasniedzams; turklāt aicina ES paaugstināt starptautisko finansējumu atmežošanas samazināšanai jaunattīstības valstīs;

34. norāda uz tagadējā REDD+ mazināšanas mehānisma efektivitāti un mudina dalībvalstis iekļaut to klimata pārmaiņu mazināšanas centienos; aicina dalībvalstis iesaistīties brīvprātīgās starptautiskās mazināšanas partnerībās ar jaunattīstības valstīm, kurās īpaši notiek tropu mežu iznīcināšana, lai sniegtu tām finansiālu vai tehnisku palīdzību atmežošanas izbeigšanai, izmantojot ilgtspējīgus zemes izmantojuma politikas virzienus un apsaimniekošanas reformas; turklāt aicina Komisiju ierosināt robustus pasākumus, lai apturētu to preču importu uz ES, kas iegūtas nelegālas mežu izciršanas rezultātā; uzsver, cik nozīmīgi ir uzņēmumi, lai izskaustu pieprasījumu pēc precēm, kas iegūtas nelegālas mežu izciršanas rezultātā;

35. atgādina, ka transports ir otrā lielākā SEG emitējošā nozare, un uzstāj, ka šajā nozarē ir nepieciešams noteikt vairākus emisiju samazināšanas politikas virzienus; vēlreiz norāda, ka UNFCCC ir jārikojas, lai efektīvā veidā regulētu un ierobežotu starptautiskās aviācijas un kuģniecības radītās emisijas, ņemot vērā prasības par piemērotību un steidzamību; aicina visas Puses strādāt, izmantojot Starptautisko Civilās aviācijas organizāciju (ICAO) un Starptautisko Jūrniecības organizāciju (IMO), lai izstrādātu globālu politikas satvaru, kas dotu iespēju efektīvi reaģēt un īstenot pasākumus, lai līdz 2016. gada beigām noteiktu atbilstīgus mērķus nepieciešamā emisiju samazinājuma nodrošināšanai, ņemot vērā 2 °C mērķi;

36. aicina Komisiju piedāvāt COP21 pusēm atbalstu un specializētas zināšanas attiecībā uz valstu ieguldījuma noteikšanu, vienlaikus veicinot izpratni par transporta nozares nozīmi visaptverošu stratēģiju pieņemšanā SEG emisiju samazināšanai;

37. norāda, ka SEG emisiju patiešām būtiska samazinājuma panākšanai izšķiroši svarīgas ir gan īstermiņa, gan ilgtermiņa transporta emisiju samazināšanas stratēģijas;

38. uzsver, cik svarīgi ir ņemt vērā salu un tālāko reģionu īpašo situāciju, lai nodrošinātu, ka veikums vides jomā, jo īpaši šajos reģionos, neietekmē mobilitāti un piekļuvi tiem;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

39. uzskata, ka, nepievēršot vairāk uzmanības transporta nozares emisiju samazināšanai, nebūs iespējams sasniegt vispārējos klimata mērķus, jo transports ir vienīgā nozare, kurā siltumnīcefekta gāzu emisijas turpina pieaugt (par 30 % pēdējo 25 gadu laikā); uzsver, ka šos mērķus būs iespējams sasniegt vienīgi ar saistošiem SEG samazināšanas mērķiem un atjaunojamās enerģijas pilnīgu integrēšanu tirgū, tehnoloģiski neitrālu pieeju dekarbonizācijai un pilnīgāk integrētu transporta un investīciju politiku, kurā iestrādāti transporta veidu maiņas politikas virzieni līdztekus tehnoloģiskam progresam, kā arī izvairīšanās no transportēšanas (piemēram, ilgtspējīga loģistika, vieda pilsētvides plānošana un integrētās modalitātes pārvaldība);

40. norāda, ka vairāk nekā puse no pasaules iedzīvotājiem patlaban dzīvo pilsētās un lielpilsētās un ka pilsētu transports ir viens no galvenajiem SEG emitētājiem transporta nozarē; tāpēc mudina Komisiju un dalībvalstis aktīvi veicināt izpratni par ilgtspējīgas mobilitātes nozīmi pilsētās, lai panāktu mazināšanas saistību izpildi; uzsver, ka atbildīga zemes izmantošana un plānošana, kā arī ilgtspējīgi transporta risinājumi pilsētās efektīvi palīdz sasniegt CO₂ emisiju samazināšanas mērķi;

41. uzsver, ka transporta nozarē ir nepieciešams labs energoavotu sadalījums, un to var sasniegt, veicinot alternatīvos transportlīdzekļus, kas darbināmi ar dabasgāzi un biogāzi, un ar visiem politikas virzieniem ilgtspējīgu transporta veidu veicināšanai, tostarp transporta elektrifikācijas un intelektisku transporta sistēmu veicināšanai; uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš dzelzceļiem, tramvajiem, elektrificētiem autobusiem, elektrotransportlīdzekļiem un elektrovēlspēdiem, ņemot vērā pilna dzīvescikla perspektīvu, kā arī jācenšas pilnībā izmantot atjaunojamās elektroenerģijas avotus; visnotaļ mudina vietējās sabiedriskā transporta iestādes un transporta operatorus kļūt par virzības noteicējiem mazoglekļa autoparku un tehnoloģiju ieviešanā;

42. uzsver energoefektivitātes un tīru enerģijas tehnoloģiju izvēršanas milzīgās iespējas emisiju samazināšanā; uzskata, ka energoefektivitātes maksimāla palielināšana visas pasaules līmenī ir pirmā virzība uz enerģētikas emisiju samazināšanu, kas arī palīdz mazināt enerģētisko nabadzību;

43. uzsver, ka bezdarbībai ir ļoti smagas un bieži vien nenovēršamas sekas, jo jāatceras, ka klimata pārmaiņas ietekmē visus pasaules reģionus dažādos, bet ļoti kaitīgos veidos, kas noved pie migrācijas un cilvēku bojāejas, kā arī rada ekonomiskus, ekoloģiskus un sociālus zaudējumus; uzsver, ka ilgtermiņa politikas lēmumu pieņemšanā ļoti svarīgi ir zinātniskie pierādījumi un ka vērienīgi mērķi ir jāpamato ar stingriem zinātniskiem ieteikumiem; uzsver, ka saskaņots globāls politiskais un finansiālais atbalsts pētniecībai, izstrādei un inovācijai tīras un atjaunojamās enerģijas tehnoloģijās un energoefektivitātē ir izšķirīgs, lai sasniegtu mūsu klimata politikas mērķus un sekmētu izaugsmi;

44. prasa ES pastiprināt centienus, lai regulētu kopējā fluorogļūdeņraža daudzuma pakāpenisku samazināšanu saskaņā ar Monreālas protokolu; atgādina, ka ES ir pieņēmusi vērienīgu tiesību aktu kopumu, lai līdz 2030. gadam par 79 % samazinātu fluorogļūdeņražu izmantošanu, jo ir plaši pieejamas videi nekaitīgas alternatīvas, un to potenciāls ir pilnībā jāizmanto; atzīmē, ka fluorogļūdeņražu izmantošanas izbeigšana ir viegli īstenojams mazināšanas pasākums gan ES, gan ārpus tās, un prasa ES aktīvi iesaistīties globālās rīcības veicināšanā fluorogļūdeņražu jomā;

Pētniecība, tehnoloģiju attīstība un inovācija

45. uzskata, ka tīru enerģijas tehnoloģiju izmantošana tur, kur tās nodrošina lielāko ietekmi, ir atkarīga no spēcīgas inovāciju spējas izveides un saglabāšanas gan attīstītajās, gan jaunietekmes valstīs;

46. uzsver, ka tehnoloģiju un uzņēmējdarbības modeļu inovāciju stimulēšana var veicināt gan ekonomisko izaugsmi, gan emisiju samazināšanos; uzsver, ka tehnoloģiju attīstības virzība mazoglekļa tehnoloģiju attīstības virzienā nenotiks automātiski, bet, lai to nodrošinātu, nepieciešami skaidri politikas signāli, tostarp mazinot tirgus un regulatīvos šķēršļus jaunām tehnoloģijām un uzņēmējdarbības modeļiem, kā arī nodrošinot mērķtiecīgus publiskos izdevumus; mudina dalībvalstis paaugstināt valsts investīcijas enerģētikas nozares pētniecībā un izstrādē, lai tādējādi sekmētu resursefektīvu mazoglekļa tehnoloģiju nākošo attīstības vilni;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

47. atzīst, cik nozīmīga ir pētniecība un inovācija cīņā pret klimata pārmaiņām un aicina nolīguma puses netaupīt pūliņus, atbalstot pētniekus un veicinot jaunas tehnoloģijas, ar kurām iespējams sasniegt iespējamās samazināšanas mērķus un īstenot klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumus un pielāgoties tām;

48. mudina Komisiju lietderīgāk izmantot to, ka trešās valstis var brīvi piedalīties pamatprogrammā "Apvārsnis 2020", īpaši enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā;

49. uzskata, ka ES kosmosa politikai un ar to saistītiem ieguldījumiem, tostarp arī satelītnovērošanas sistēmu palaišanai, kam ir būtiska nozīme rūpniecisko avāriju, mežu iznīcināšanas, pārtuksnešošanās un tamlīdzīgā uzraudzībā, kā arī sadarbībai ar partneriem trešās valstīs var būt svarīga nozīme klimata pārmaiņu pasaules tendencu uzraudzībā un ietekmes mazināšanā;

50. uzsver, ka ES jāpalielina pūliņi, lai sekmētu tehnoloģiju nodošanu vismazāk attīstītajām valstīm (VAV), vienlaikus ievērojot spēkā esošās intelektuālā īpašuma tiesības;

51. prasa pilnībā atzīt Klimata tehnoloģiju centra un tīkla (CTCN) un Tehnoloģiju izpildkomitejas nozīmi klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās tehnoloģiju attīstības veicināšanā un atbalstīt šo struktūru darbību;

52. atzinīgi vērtē ES un Amerikas Savienoto Valstu Enerģētikas departamenta sadarbību, īpaši ar klimata pārmaiņām saistīto tehnoloģiju izpētes jomā; uzskata, ka ES un citu lielāko valstu sadarbībai izpētes jomā ir būtisks potenciāls; uzsver, ka ar publiskajiem līdzekļiem finansētu pētījumu rezultātiem jābūt brīvi pieejamiem;

53. norāda, ka jāapsver Kosmosa jomas nodrošināto iespēju izmantošana, īstenojot klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumus un pielāgojoties tām, jo īpaši attiecībā uz SEG emisiju monitoringu un uzraudzību; mudina Komisiju aktīvi atbalstīt globālu uzraudzības sistēmu CO₂ un CH₄ emisijām; aicina Komisiju veicināt centienus izstrādāt ES mēroga sistēmu SEG emisiju mērīšanai, autonomi un neatkarīgi izmantojot un paplašinot programmas *Copernicus* misijas;

Finansējums klimata jomā — Parīzes nolīguma stūrakmens

54. uzskata, ka īstenošanas līdzekļi — tostarp finansējums klimata jomā, tehnoloģiju nodošana un spēju veidošana — būs izšķiroši svarīgi, lai Parīzes konference panāktu vienošanos, un tāpēc aicina ES un citas valstis sagatavot saturīgu "finanšu paketi" gan attiecībā uz laikposmu pirms 2020. gada, gan periodiem pēc 2020. gada, lai atbalstītu lielākus centienus SEG emisiju samazināšanā, mežu aizsardzībā un pielāgošanās pasākumos; prasa, lai finansējums klimata jomā tiktu iekļauts nolīgumā kā dinamisks elements, kas atspoguļotu mainīgo vides un ekonomisko realitāti un atbalstītu vērienīgākus mazināšanas centienus un pielāgošanās pasākumus; tāpēc aicina visas Puses, kas to var izdarīt, sniegt savu ieguldījumu klimata jomas finansējumam;

55. prasa ES un tās dalībvalstīm vienoties par plānu paredzama, jauna un papildu finansējuma palielināšanai saskaņā ar tagadējām saistībām, lai ES varētu sniegt taisnīgu ieguldījuma daļu no paredzētajiem USD 100 miljardiem gadā laikposmā līdz 2020. gadam, no dažādiem publiskiem un privātiem līdzekļu avotiem, un risināt līdzekļu plūsmu nelīdzsvarotību starp mazināšanas un pielāgošanās centieniem; prasa ES mudināt visas valstis sniegt savu taisnīgu daļu klimata jomas finansējumā; prasa ieviest spēcīgu uzraudzības un pārskatatbildības sistēmu, lai efektīvi sekotu līdzi un pārbaudītu, kā tiek īstenotas klimata politikas finansēšanas saistības un mērķi; atgādina, ka būtu arī jāpalielina finansējums klimata jomā no kopējā palīdzības budžeta, kā pirmais solis, lai nodrošinātu pilnvērtīgu papildināmību;

56. prasa noteikt konkrētas ES un starptautiskās saistības, lai nodrošinātu papildu avotus klimata jomas finansējumam, tostarp paredzot daļu no ES ETS kvotām laikposmam 2021. līdz 2030. gadam, kā arī piešķirot ienākumus no ES un starptautiskiem pasākumiem aviācijas un kuģniecības emisiju jomā klimata finansējumam un Klimata pārmaiņu mazināšanas fondam, cita starpā tehnoloģiskiem inovāciju projektiem;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

57. prasa izstrādāt plašu oglekļa cenas noteikšanas mehānismu, kā starptautiski piemērojamu instrumentu emisiju pārvaldībai un piešķirt klimata jomas investīcijām ieņēmumus no emisiju kvotu tirdzniecības un transporta kurināmā veidiem piemērotajām oglekļa maksām; turklāt prasa daļēji izmantot lauksaimniecības subsīdijas, lai nodrošinātu investīcijas atjaunojamās enerģijas ražošanai un izmantošanai lauku saimniecībās; uzsver, cik svarīgi ir mobilizēt privātā sektora kapitālu un rast nepieciešamās investīcijas mazoglekļa tehnoloģijās; prasa, lai valdības un publiskās, kā arī privātās finanšu institūcijas, tostarp bankas, pensiju fondi un apdrošināšanas sabiedrības uzņemtos vērīgas saistības pielāgot savu aizdošanas un investīciju praksi 2 °C mērķim un izbeigt investīcijas fosilajā kurināmajā, tostarp eksporta kredītus investīcijām fosilajā kurināmajā; prasa noteikt īpašas valsts garantijas, ar ko atbalsta zaļās investīcijas, marķējumu un fiskālu priekšrocību paredzēšanu zaļajiem investīciju fondiem, kā arī “zaļo” obligāciju emitēšanu;

58. uzskata, ka finanšu sistēmai investīciju lēmumos ir jāiekļauj arī klimata apdraudējuma aspekts; aicina Komisiju, dalībvalstis un visas UNFCCC Puses izmantot visus to rīcībā esošos līdzekļus, lai mudinātu finanšu institūcijas nepieciešamā apjomā novirzīt savas investīcijas, lai finansētu īstenu pāreju uz noturīgu mazoglekļa ekonomiku;

59. aicina veikt konkrētus pasākumus un noteikt to ieviešanas termiņus, ejot tālāk par G-20 valstu apņemšanos 2009. gadā, visu fosilā kurināmā subsīdiju izbeigšanai līdz 2020. gadam,

60. mudina visprogresīvākos dalībniekus uzņemties brīvprātīgas saistības, lai palīdzētu pārejā uz mazoglekļa ekonomiku, maksimāli izmantojot jau īstenotās paraugprakses; sagaida, ka šāda mobilizēšanās vērsīsies plašumā un turpmāk kļūs strukturētāka, jo īpaši izmantojot reģistrācijas platformas, kas iekļautas Konvencijā par klimata pārmaiņām;

61. norāda uz to cik cieši saistītas ir Konference par attīstības finansēšanu, ANO samits par ilgtspējīgas attīstības mērķiem un 21. UNFCCC Pušu konference 2015. gadā; atzīst, ka klimata pārmaiņu ietekme nopietni apdraudēs centienus panākt plānoto ilgtspējīgas attīstības satvaru laikam pēc 2015. gada, un viss attīstības finansējuma satvars būs jāpielāgo tā, lai tas būtu piemērots mazoglekļa un klimatnoturīgai pasaulei, kā arī spētu atbalstīt to;

62. mudina veicināt privātās iniciatīvas finanšu sektorā, jo īpaši G-20 valstu sanāksmē 2015. gada novembrī, bet arī visumā — vairākos īpašos finansu jomas pasākumos, kas notiek gatavojoties 2015. gada Parīzes konferencei;

Panākt klimatnoturību, īstenojot pielāgošanās pasākumus

63. uzsver, ka pielāgošanās pasākumi ir neizbēgama nepieciešamība visām valstīm, ja tās grib mazināt negatīvo ietekmi un pilnībā izmantot iespējas, ko piedāvā klimatnoturīga izaugsme un ilgtspējīga attīstība, un ka pielāgošanās rīcībai ir jābūt jaunā nolīguma centrālajai tēmai; prasa attiecīgi noteikt ilgtermiņa pielāgošanās mērķus; uzsver — rīcība nevilcinoties, lai samazinātu SEG emisijas, pasaules un valstu ekonomikai izmaksās mazāk, un pielāgošanās pasākumu izmaksas arī samazināties; atzīst, ka pielāgošanās ir nepieciešama, jo īpaši valstīs, kas ir ļoti neaizsargātas pret klimata pārmaiņu ietekmi, un jo īpaši tāpēc, lai nodrošinātu, ka pārtikas ražošana un ekonomiskā attīstība var klimatnoturīgi turpināties; prasa aktīvi atbalstīt visaptverošu pielāgošanās plānu izstrādi jaunattīstības valstīs, ņemot vērā vietējo dalībnieku praksi un pirmiedzīvotāju zināšanas;

64. atzīst, ka mazināšanas mērķi, kas sasniegti ar valstu noteikto ieguldījumu (VNI) spēcīgi ietekmē arī nepieciešamos pielāgošanās pasākumus; prasa Parīzes nolīgumā noteikt pielāgošanās un tās finansējuma mērķi līdztekus saistībām izstrādāt turpmākas pieejas, lai efektīvi risinātus jautājumus par zaudējumiem un kaitējumu;

65. uzsver nepieciešamību stiprināt klimata riska pārvaldību un koordināciju ES līmenī un izstrādāt skaidru ES pielāgošanās stratēģiju; prasa īstenot reģionālas pielāgošanās stratēģijas;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

66. atgādina, ka jaunattīstības valstis, jo īpaši vismazāk attīstītās valstis un mazo salu jaunattīstības valstis, vismazāk ir veicinājušas klimata pārmaiņas, ir visneaizsargātākās pret to nelabvēlīgajām sekām un tām ir vismazākās spējas šādām pārmaiņām pielāgoties; prasa, lai atbalsts pielāgošanās centieniem un jautājumi par zaudējumiem un kaitējuma atlīdzināšanu būtu Parīzes nolīguma būtiski elementi, kā arī prasa, lai jaunattīstības valstis saņemtu jūtamu atbalstu, pārejot uz ilgtspējīgiem, atjaunojamiem un mazoglekļa enerģijas veidiem, tādējādi nodrošinot, ka to pielāgošanās vajadzības būs apmierinātas gan īstermiņā, gan ilgtermiņā; prasa nopietni ņemt vērā klimata bēgļu problēmu un tās apjomus, kas rodas globālās sasilšanas izraisītu dabas katastrofu rezultātā;

67. uzsver, ka šim nolīgumam vajadzētu būt elastīgam, lai ņemtu vērā apstākļus konkrētās valstīs, attiecīgās vajadzības un iespējas jaunattīstības valstīs, un dažu valstu īpašās iezīmes, jo īpaši vismazāk attīstīto valstu un mazu salu valstu gadījumā;

68. aicina vadošās industrializētās valstis izmantot savu moderno infrastruktūru, lai veicinātu, paātrinātu un attīstītu ilgtspējīgu izaugsmi, un aicina atbalstīt veiktspējas palielināšanu jaunattīstības valstīs, lai nākotnē ekonomiskā izaugsme tiktu nodrošināta visās pasaules daļās, vairs nenodarot kaitējumu videi;

69. uzsver, cik nozīmīga loma būtu jāuzņemas attīstības veicināšanas kopienai, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijai (ESAO) un ESAO Attīstības veicināšanas komitejai (DAC), cieši sadarbojoties ar ieinteresētajām personām un attiecīgajām organizācijām, lai izvērtētu un mazinātu cilvēka visnelabvēlīgāko ietekmi uz klimata pārmaiņām, ar kurām, iespējams, būs grūti tikt galā arī tad, ja globālā sasilšana nebūs augstāka par 2 °C;

70. apstiprina, ka efektīvai klimata jautājuma risināšanai ir jābūt ES un citu starptautiskās sabiedrības pārstāvju stratēģiskai prioritātei un ka šāda nostāja prasa, lai klimata pasākumi tiktu integrēti visas attiecīgajās politikas jomās un lai politika būtu saskaņota; uzskata, ka ir svarīgi, lai ES veicinātu mazoglekļa attīstības metodes visās attiecīgajās jomās un nozarēs, un prasa ES ieteikt ilgtspējīgas ražošanas un patēriņa modeļus, ietverot norādījumus par to, kā ES plāno samazināt patēriņu un ekonomisko darbību atsaistīt no vides degradācijas;

71. ar bažām atzīmē, ka laikposmā no 2008. līdz 2013. gadam 166 miljoni cilvēku bija spiesti pamest mājas plūdu, vētru, zemestrīču vai citu katastrofu dēļ; vērs īpašu uzmanību uz to, ka ar klimata pārmaiņām saistītie notikumi atsevišķās Āfrikas daļās varētu saasināt bēgļu krīzi Vidusjūras reģionā; nosoda to, ka vēl līdz šim nav atzīts statuss "klimata bēglis", un līdz ar to tiek pieļauta juridiska nepilnība, kas skar cietušos, kuri nevar iegūt bēgļa statusu;

72. prasa, lai lielāki centieni risināt globālās klimata pārmaiņas tiktu īstenoti kopīgi, iesaistoties gan industrializētajām, gan jaunattīstības valstīm saskaņā ar kopējas, bet diferencētas atbildības principu (CBDR);

73. uzsver, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 5. punktu ES mērķis tās attiecībās ar citām pasaules daļām ir veicināt solidaritāti un Zemes ilgtspējīgu attīstību, kā arī starptautisko tiesību normu stingru ievērošanu un attīstību; norāda, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 191. panta 1. punktu ES politika attiecībā uz vidi sekmē starptautiska mēroga pasākumus, cīnoties pret klimata pārmaiņām;

Diplomātijas nostiprināšana klimata politikas jomā

74. uzsver, cik svarīgi lai klimata diplomātija būtu daļa no visaptverošas pieejas ES ārējās darbībās, un šajā ziņā uzsver, cik svarīgi ir, lai ES šajā konferencē uzņemtos vērienīgu un vadošu lomu, paužot vienotu nostāju darbojoties kā vidutējai, centienos panākt vienošanos par starptautisku nolīgumu un saglabājot vienotību šajā jautājumā;

75. aicina dalībvalstis saskaņot savu nostāju ar ES nostāju šajā jautājumā; uzsver — ES un dalībvalstīm ir ļoti plaši ārpolitikas sakari, un tām ir jāuzņemas līdera loma klimata diplomātijas jomā un jārosina šā tikla dalībnieku rīcība, lai rastu vienprātību par galvenajiem tematiem, par kuriem jāpanāk vienošanās Parīzes konferencē, proti, klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, finansēšanu, tehnoloģiju izveidi un nodošanu, rīcības un atbalsta pārredzamību un veiktspējas palielināšanu;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

76. atzinīgi vērtē ES Klimata diplomātijas rīcības plānu, kuru 2015. gada 19. janvārī atbalstīja ES Ārlietu padome; sagaida lai Komisija uzņemtos proaktīvu lomu sarunās; aicina to skaidri noteikt, ka klimata pārmaiņas ir viena no tās galvenajām stratēģiskām prioritātēm, un organizēt savu darbu visos līmeņos un visās nozarēs atbilstoši šai nostājai;

77. uzsver ES vadošo lomu klimata politikā un to, ka nepieciešama koordinācija, kā arī dalībvalstu vienotas nostājas panākšana; mudina Komisiju, dalībvalstis un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) turpināt un palielināt diplomātiskos centienus, gatavojoties konferencei un tās laikā, nolūkā uzlabot savu izpratni par partneru nostājām un mudināt citas Puses veikt efektīvus pasākumus, ar kuriem ievērot 2° C mērķi, un panākt vienošanās un saistības, jo īpaši ASV gadījumā, kuru mērķis būtu samazināt visbūtiskākās emisijas tādā pašā mērā, kā to dara ES iedzīvotāji, kas jau ir darījuši tik daudz, lai līdzsvarotu ekonomikas attīstību ar pasākumiem, kas nepieciešami vides un klimata jomā; aicina ES izmantot tās ietekmi, lai panāktu ciešāku sadarbību klimata jautājumos ar kaimiņvalstīm un ES pievienošanās valstīm;

78. uzsver, ka lielāki diplomātiskie centieni pirms konferences un tās laikā ir nepieciešami, jo īpaši tāpēc, lai rastu kopēju pamatu jautājumos par Pušu saistību diferencēšanu, ņemot vērā valstu situāciju un jautājumu par zaudējumu un kaitējuma atlīdzību, kādā mērā tie tiks izskatīti nolīgumā;

79. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos izstrādāt uz vispārējiem ārpolitikas mērķiem balstītas klimata ārpolitikas stratēģiskās prioritātes un nodrošināt to, ka ES delegācijas vairāk pievēršas klimata politikai un tam, lai uzraudzītu valstu centienus mazināt klimata pārmaiņas un pielāgoties tām, un sniegtu atbalstu veikspējas palielināšanā, un ka tām ir līdzekļi, kas vajadzīgi, lai veiktu darbības klimata uzraudzības jautājumos; prasa ES klimata jautājumos ciešāk sadarboties ar kaimiņvalstīm un kandidātvalstīm, mudinot tās pielāgot savas politikas nostādnes ES mērķiem klimata jomā; aicina dalībvalstis un EĀDD izveidot par klimata pārmaiņu jautājumiem atbildīgus kontaktpunktus visās ES delegācijās un dalībvalstu vēstniecībās;

80. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka ikvienu pasākumu, ko pieņēmusi kāda no Parīzes nolīguma pusēm un kas attiecas uz mērķi saglabāt siltumnīcefekta gāzu koncentrāciju atmosfērā tādā līmenī, kurš novērstu bīstamu antropogēno iekaušanos klimata sistēmā, vai uz jebkuru no principiem vai saistībām, kuras ietvertas Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām 3. un 4. pantā, neskars kāds no puses pašreizējiem vai nākotnes nolīgumiem, ciktāl tas attiecas uz investoru un valsts strīdu izšķiršanu;

81. atzīst, cik svarīgi ir rīkoties, lai cīnītos ar klimata pārmaiņām un novērstu to radīto iespējamo stabilitātes un drošības apdraudējumu, kā arī atzīst klimata diplomātijas nozīmīgumu ceļā uz Parīzes Klimata konferenci;

Eiropas Parlaments

82. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu un mērķus attiecībā uz ES ieguldījumu COP21 klimata konferencē, kas notiks Parīzē 2015. gada decembrī;

83. aņemas izmantot savu starptautisko ietekmi un dalību starptautiskos parlamentāros tīklos, lai pastāvīgi censtos panākt virzību uz juridiski saistoša un vērienīga starptautiska klimata nolīguma noslēgšanu Parīzē;

84. Norāda, ka lobija pasākumiem pirms COP21 sarunām un to laikā var būt ietekme uz sarunu rezultātiem; tādēļ uzsver, ka šādiem pasākumiem vajadzētu būt pārredzamiem, skaidri norādītiem COP21 ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām dienas kārtībā un ka visām attiecīgajām ieinteresētajām pusēm vajadzētu būt taisnīgi piekļuvei konferencē;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

85. uzskata, ka Eiropas Parlaments, ņemot vērā, ka tam būs jādod piekrišana ikvienam starptautiskam nolīgumam, noteikti ir jāiekļauj ES deleģācijā; līdz ar to sagaida, ka tam ļaus piedalīties ES koordinācijas sanāksmēs Parīzē;

o

o o

86. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Sekretariātam ar lūgumu to izplatīt visām ārpussavienības līgumslēdzējām pusēm.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0356

Pieprasījums atcelt Béla Kovács deputāta imunitāti**Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra lēmums par pieprasījumu atcelt Béla Kovács imunitāti (2014/2044(IMM))**

(2017/C 349/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Ungārijas ģenerālprokurora Dr. Péter Polt 2014. gada 12. maijā nosūtīto pieprasījumu atcelt Béla Kovács imunitāti saistībā ar Ungārijas Ģenerālprokuratūras veikto izmeklēšanu, par kuru paziņots 2014. gada 3. jūlija plenārsēdē, ņemot vērā papildu paskaidrojumus, kurus Dr. Polt sniedzis savā 2014. gada 16. oktobra un 2015. gada 23. marta vēstulē, un viedokļu apmaiņu ar Dr. Polt Juridiskās komitejas 2015. gada 14. jūlija sanāksmē,
- pēc Béla Kovács uzklaušanās saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
- ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Ungārijas Pamatlikuma 4. panta 2. punktu, 2004. gada Likuma Nr. LVII par Eiropas Parlamenta Ungārijas deputātu statusu 10. panta 2. punktu un 12. panta 1. punktu un 2012. gada Likuma Nr. XXXVI par Ungārijas Nacionālo asambleju 74. panta 1. un 3. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0291/2015),

⁽¹⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedumi, *Marra/De Gregorio un Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumi, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

- A. tā kā Ungārijas ģenerālprokurors ir pieprasījis atcelt Eiropas Parlamenta deputāta *Béla Kovács* imunitāti, lai varētu veikt izmeklēšanu saistībā ar pamatotām aizdomām nolūkā noteikt, vai pret viņu ceļama apsūdzība par spiegošanu pret Eiropas Savienības iestādēm saskaņā ar 2012. gada likuma Nr. C par Ungārijas Kriminālkodeksu 261.A pantu; tā kā saskaņā ar šo pantu jebkura persona, kas veic izlūkošanas darbības tādu valstu interesēs, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, vēršot šādas darbības pret Eiropas Parlamentu, Eiropas Komisiju vai Eiropas Savienības Padomi, ir sodāma saskaņā ar 261. pantu; tā kā saskaņā ar 261. panta 1. punktu jebkura persona, kas veic izlūkošanas darbības kādas ārvalsts vai ārvalsts organizācijas interesēs pret Ungāriju, ir vainīga kriminālnoziedzībā, par kuru paredzēts brīvības atņemšanas sods no diviem līdz astoņiem gadiem;
- B. tā kā saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem savas valsts teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta šīs valsts parlamenta deputātiem;
- C. tā kā saskaņā ar Ungārijas Pamatlikuma 4. panta 2. punktu Ungārijas parlamenta deputātiem ir tiesības uz imunitāti; tā kā saskaņā ar 2004. gada Likuma Nr. LVII par Eiropas Parlamenta Ungārijas deputātu statusu 10. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta deputātiem ir tiesības uz tādu pašu imunitāti, kāda ir Ungārijas valsts parlamenta deputātiem; tā kā saskaņā ar 2012. gada Likuma Nr. XXXVI par Ungārijas Nacionālo asambleju 74. panta 1. punktu kriminālprocesu uzsākt vai veikt, kā arī kriminālprocesa ietvaros piemērot piespiedu pasākumus pret deputātu var tikai ar Nacionālās asamblejas iepriekšēju piekrišanu; tā kā saskaņā ar minētā likuma 74. panta 3. punktu pieprasījums par imunitātes atcelšanu, lai uzsāktu kriminālizmeklēšanu, ir jāiesniedz ģenerālprokuroram;
- D. tā kā lietā Nr. Bf.I.2782/2002 Ungārijas Augstākā tiesa deklarējusi, ka parlamentārā imunitāte attiecas vienīgi uz kriminālprocesu un neattiecas uz pasākumiem, kuri nav reglamentēti Kriminālprocesa kodeksā un kuru mērķis ir novērst un atklāt noziedzīgus nodarījumus vai pierādīt vainu to izdarīšanā;
- E. tā kā saskaņā ar 2012. gada Likuma Nr. C par Ungārijas Kriminālkodeksu 261.A pantu noziedzīgais nodarījums, saistībā ar kuru var veikt izmeklēšanu pret *Béla Kovács*, ir sodāms kopš 2014. gada 1. janvāra;
- F. tā kā attiecīgi izmeklēšana un jebkādas turpmākas apsūdzības, par kurām tiek prasīta imunitātes atcelšana, attiecas tikai uz gadījumiem, kas notikuši pēc 2014. gada 1. janvāra;
- G. tā kā saskaņā ar Ungārijas Augstākās tiesas vispārināto tiesu praksi pierādījumu vākšana saskaņā ar 1995. gada Likumu Nr. CXXV par valsts drošības dienestiem pirms minētā datuma bija likumīga un attiecībā uz to nebija nepieciešams pieprasīt imunitātes atcelšanu;
- H. tā kā kriminālizmeklēšanu veiks Ģenerālprokuratūras Vispārējā izmeklēšanas pārvalde; tā kā saskaņā ar Ungārijas Pamatlikuma 29. panta 1. punktu ģenerālprokurors un prokuratūra ir neatkarīgi, īsteno savus konstitucionālos uzdevumus neatkarīgi no ārējām organizācijām un rīkojas, ievērojot nevainīguma prezumpciju;
- I. tā kā uz *Béla Kovács* imunitātes atcelšanu būtu jāattiecina Reglamenta 9. panta 6. punkta nosacījumi;
- J. tā kā šajā gadījumā Parlaments nav guvis pierādījumus par *fumus persecutionis*, proti, tam nav pietiekami nopietnu un pamatotu aizdomu, ka kriminālvajāšana uzsākta nolūkā politiski kaitēt attiecīgajam deputātam,
1. nolemj atcelt *Béla Kovács* deputāta imunitāti;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt kompetentajai Ungārijas iestādei un *Béla Kovács*.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0325

SDO Piespiedu darba konvencija – tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis tiek pilnvarotas Eiropas Savienības interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 1930. gada Piespiedu darba konvencijas 2014. gada protokolu attiecībā uz protokola 1. līdz 4. pantu, kas attiecas uz jautājumiem saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās (06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 349/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (06731/2015),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0078/2015),
  - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu, 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0226/2015),
1. sniedz piekrišanu Padomes lēmuma projektam;
  2. uzdod priekšsēdētājam Parlamentam nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0326

Kontroles pasākumu piemērošana 4-metilamfetamīnam *

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam par kontroles pasākumu piemērošanas attiecināšanu uz 4-metilamfetamīnu (10010/2015 – C8-0182/2015 – 2013/0021(NLE))

(Apspriešanās)

(2017/C 349/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (10010/2015),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, kas grozīts ar Amsterdamas līgumu, 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0182/2015),
  - ņemot vērā 2005. gada 10. maija Padomes Lēmumu 2005/387/TI par informācijas apmaiņu, riska novērtējumu un kontroli attiecībā uz jaunām psihoaktīvām vielām ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 8. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0265/2015),
1. apstiprina Padomes projektu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 127, 20.5.2005., 32. lpp.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0327

Kontroles pasākumu piemērošana vielai 5-(2-aminopropil)indols ***Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam par kontroles pasākumu piemērošanu vielai 5-(2-aminopropil)indols (10012/2015 – C8-0186/2015 – 2013/0207(NLE))**

(Apspriešanās)

(2017/C 349/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (10012/2015),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, kas grozīts ar Amsterdamas līgumu, 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0186/2015),
  - ņemot vērā 2005. gada 10. maija Padomes Lēmumu 2005/387/TI par informācijas apmaiņu, riska novērtējumu un kontroli attiecībā uz jaunām psihoaktīvām vielām⁽¹⁾ un jo īpaši tā 8. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0263/2015),
1. apstiprina Padomes projektu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 127, 20.5.2005., 32. lpp.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0328

Kontroles pasākumu attiecināšana uz 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV un metoksetamīnu *

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam par kontroles pasākumu attiecināšanu uz šādām vielām: 4-jod-2,5-dimetoksi-N-(2- metoksi-benzil)fenetilamīns (25I-NBOMe), 3,4 dihlor-N-[[1 (dimetilamino)ciklo-heksil]metil]benzamīds (AH-7921), 3,4-metilēndioksipirovalerons (MDPV) un 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanons (metoksetamīns) (10011/2015 – C8-0185/2015 – 2014/0183(NLE))

(Apspriešanās)

(2017/C 349/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (10011/2015),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, kas grozīts ar Amsterdamas līgumu, 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0185/2015),
  - ņemot vērā 2005. gada 10. maija Padomes Lēmumu 2005/387/TI par informācijas apmaiņu, riska novērtējumu un kontroli attiecībā uz jaunām psihoaktīvām vielām ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 8. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0264/2015),
1. apstiprina Padomes projektu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 127, 20.5.2005., 32. lpp.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0329

Kontroles pasākumu attiecināšana uz 4,4'-DMAR un MT-45 *

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam par kontroles pasākumu attiecināšanu uz vielām 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooksazol-2-amīns (4,4'-DMAR) un 1-cikloheksil-4-(1,2-difeniletil)piperazīns (MT-45) (10009/2015 – C8-0183/2015 – 2014/0340(NLE))

(Apspriešanās)

(2017/C 349/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (10009/2015),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, kas grozīts ar Amsterdamas līgumu, 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0183/2015),
  - ņemot vērā 2005. gada 10. maija Padomes Lēmumu 2005/387/TI par informācijas apmaiņu, riska novērtējumu un kontroli attiecībā uz jaunām psihoaktīvām vielām ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 8. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0262/2015),
1. apstiprina Padomes projektu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 127, 20.5.2005., 32. lpp.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0330

Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošana — dabas katastrofas Bulgārijā un Grieķijā 2015. gadā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 11. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (katastrofas Bulgārijā un Grieķijā 2015. gadā) (COM(2015)0370 – C8-0198/2015 – 2015/2151(BUD))

(2017/C 349/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0370 – C8-0198/2015),
  - ņemot vērā Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 10. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ un jo īpaši tā 11. punktu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0253/2015),
1. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS par ES Solidaritātes fonda izmantošanu

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/1872.)

⁽¹⁾ OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0332

Kopīgi noteikumi par Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem – Grieķijai paredzētie īpašie pasākumi ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru attiecībā uz Grieķijai paredzētajiem īpašajiem pasākumiem groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (COM(2015)0365 – C8-0192/2015 – 2015/0160(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2017/C 349/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0365),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 177. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0192/2015),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju
  - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas atzinumu par priekšlikuma finansiālo atbilstību,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 16. septembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu, 50. panta 1. punktu un 41. pantu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0260/2015),
- A. tā kā ierosinātā grozošā regula ir ārkārtas pasākums, kas ir paredzēts, lai nekavējoties sniegtu atbalstu Grieķijai, ļaujot tai pirms 2015. gada beigām piekļūt no 2007.–2013. plānošanas perioda vēl pieejamajam kohēzijas politikai paredzētajam Savienības finansējumam un izmantot to, tādēļ šī regula ir steidzami jāpieņem,
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TC1-COD(2015)0160

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 6. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1303/2013 attiecībā uz Grieķijai paredzētajiem īpašajiem pasākumiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/1839.)

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0333

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Vācijas pieteikums EGF/2015/002 DE/Adam Opel

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2015/002 DE/Adam Opel) (COM(2015)0342 – C8-0249/2015 – 2015/2208(BUD))

(2017/C 349/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0342 – C8-0249/2015),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums), un jo īpaši tā 13. punktu,
  - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0273/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globāla finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, palielināt Savienības finansiālo ieguldījumu līdz 60 % no piedāvāto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt iniciatīvas savu uzņēmumu izveidei;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

- D. tā kā Vācija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2015/002 DE/*Adam Opel*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF saistībā ar to, ka uzņēmumā *Adam Opel AG*, kas darbojas NACE 2. red. 29. nodaļas (“Automobiļu, piekabju un puspiekabju ražošana”) ⁽¹⁾ nozarē, un vienā piegādes uzņēmumā ir atlaists 2 881 darbinieks;
- E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrīt Komisijai, ka EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Vācijas saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu EUR 6 958 623 apmērā;
  2. norāda, ka Vācijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2015. gada 26. februārī un ka Komisija pieteikuma novērtējuma sagatavošanu pabeidza 2015. gada 14. jūlijā un paziņoja par to Parlamentam 2015. gada 1. septembrī; atzinīgi vērtē to, ka novērtēšana notikusi ātri — mazāk nekā piecu mēnešu laikā;
  3. norāda, ka Rietumeiropā vieglo automobiļu pārdošanas apjomi ir ievērojami sarukuši un sasnieguši viszemāko līmeni, kāds reģistrēts pēdējo 20 gadu laikā ⁽²⁾, un uzsver, ka Eiropā pārdoto vieglo automobiļu skaits ir vismazākais kopš 1997. gada; secina, ka šie apstākļi ir tieši saistīti ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 546/2009 ⁽³⁾; turklāt uzsver, ka īpaši smagi cietuši ir ražotāji, kuri ražo mazās un vidējās klases vieglos automobiļus vidējā cenu segmentā, un ka tādējādi *Adam Opel AG* kā vienu no lielākajiem šādu automobiļu ražotājiem krīze skāra īpaši smagi, savukārt ekonomiskās klases un *premium* vai luksusa klases transportlīdzekļu pārdošanu krīze tik lielā mērā neietekmēja;
  4. norāda, ka jaunu reģistrēto vieglo automobiļu skaits ES un EBTA dalībvalstīs 2007.–2013. gada laikposmā samazinājās par 25 % (pamatojoties uz Eiropas Autoražotāju asociācijas datiem, no vairāk nekā 16 miljoniem jaunu reģistrētu automobiļu līdz 12 miljoniem); šajā sakarībā uzsver, ka *Opel/Vauxhall* markas vieglo automobiļu tirdzniecības apjomi Eiropā ievērojami saruka, 2007.–2013. gada laikposmā samazinoties par 39 %;
  5. turklāt norāda, ka nelabvēlīgu situāciju *Adam Opel AG* radīja tā īpašnieks — uzņēmums *General Motors*, kurš ļāva *Opel* tirdzniecību veikt tikai Eiropā, tādējādi izslēdzot *Opel* no dalības jaunajos tirgos citos kontinentos; uzskata, ka Eiropas valstīm noteiktie taupības pasākumi veicināja *Opel/Vauxhall* tirdzniecības apjomu ievērojamo kritumu;
  6. norāda, ka atlaišanai būs būtiska negatīva ietekme uz Bohumas vietējo ekonomiku; atgādina, ka Bohuma ir lielpilsēta Rūras apgabalā, kas ir ļoti urbanizēts un rūpnieciski attīstīts apgabals Vācijas Ziemeļreinas-Vestfālenes federālajā zemē, kurā kopš 1960. gadiem tāpat kā citos reģionos, kur tradicionāli notika akmeņogļu ieguve un tērauda ražošana, ir vērojamas lielas strukturālas problēmas; uzsver, ka bezdarba līmenis Rūras apgabalā jau tagad ievērojami pārsniedz Vācijas vidējo rādītāju;
  7. atgādina, ka Bohuma jau saņēma atbalstu no EGF pēc tam, kad uzņēmums *Nokia* izbeidza mobilo tālrunu ražošanu, kā rezultātā tika zaudētas vairāk nekā 1 300 darbvietas; norāda, ka koncerns *Outokumpu* 2015. gada beigās ir paredzējis pārtraukt nerūsējošā tērauda ražošanu Bohumā, kas vēl vairāk saasinās deindustrializācijas problēmu pilsētā un pasliktinās vietējās un reģionālās nodarbinātības situāciju;
  8. norāda, ka līdz šim par NACE 2. red. 29. nodaļu (“Automobiļu, piekabju un puspiekabju ražošana”) ir iesniegts 21 EGF pieteikums, no kuriem 11 balstīti uz tirdzniecības globalizāciju un 10 — uz globālo finanšu un ekonomikas krīzi; šajā sakarībā atgādina par EGF pieteikumu EGF/2010/031/*General Motors Belgium*, kas tika iesniegts saistībā ar to, ka *Opel* slēdza tā ražotni Antverpenē, Beļģijā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1893/2006, ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Autoražotāju asociācija (ACEA), *The Automobile Industry Pocket Guide* (autobūves nozares kabatformāta ceļvedis) 2014-2015, no 57. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regula (EK) Nr. 546/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi (OV L 167, 29.6.2009., 26. lpp.).

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

9. atzinīgi vērtē to, ka Vācijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2015. gada 1. janvāra, kas ir labu laiku pirms tika pieņemts lēmums un pat iesniegts pieteikums par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņoto pasākumu kopumam;

10. norāda, ka atlaistie darbinieki var izmantot dažādus pasākumus, kuru mērķis ir no jauna iekļaut viņus darba tirgū; uzskata, ka aplēstais dalībnieku skaits konsultācijās par saimnieciskās darbības sākšanu ir zems, proti, tiek lēsts, ka būs tikai 25 saņēmēji;

11. atzinīgi vērtē to, ka šā pieteikuma pārvaldību un kontroli veiks tās pašas struktūras, kas pārvalda Eiropas Sociālo fondu Nodarbinātības un sociālo lietu federālajā ministrijā un kuras pārvaldīja arī iepriekšējos EGF ieguldījumus;

12. norāda, ka Vācija plāno īstenot šādus pasākumus atlaistajiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas šis pieteikums: profesionālās apmācības pasākumi (*Qualifizierungen*), profesionālā orientācija (*Berufsorientierung*), līdzinieku grupas/darbsemināri, konsultācijas par saimnieciskās darbības sākšanu (*Existenzgründerberatung*), darba meklēšana (*Stellenakquise*)/darba gadatirgi (*Jobmessen*), papildu darbaudzināšana un konsultāciju pakalpojumi (*Nachbetreuung und –beratung*) un mācību pabalsts (*Transferkurzarbeitergeld*);

13. norāda, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir sagatavots, pēc apspriešanās ar sociālajiem partneriem izveidojot pārejas uzņēmumus;

14. norāda, ka maksimāli atļautos 35 % no visām izmaksām iestādes plāno izmantot saskaņotajam individualizēto pakalpojumu kopumam — pabalstiem un stimuliem, piešķirot apmācības pabalstus (*Transferkurzarbeitergeld*) 60 % vai 67 % apmērā no darbinieka iepriekšējā neto atalgojuma (atkarībā no saņēmēja ģimenes situācijas);

15. uzsver, ka ar apmācības pabalstiem piešķirto finansējumu (šajā gadījumā *Transferkurzarbeitergeld*) nedrīkst aizstāt dalībvalstu vai bijušā darba devēja tiesisko pienākumu; aicina gan Komisiju, gan dalībvalsti sniegt skaidru un saskaņotu informāciju, lai precizētu, cik lielā mērā *Transferkurzarbeitergeld* ir tiesisks pienākums, tiklīdz ir izveidots *Transfergesellschaft*; prasa ievērot konsekveni gan attiecībā uz finansēšanu, gan informācijas sniegšanu Parlamentam; tādēļ sagaida, ka Komisija sniegs rūpīgu un saskaņotu analīzi un sīku informāciju par elementiem, kas nav dalībvalstu tiesisko pienākumu jomā; atkārtoti pauž savu nostāju attiecībā uz to, ka EGF finansējums būtu jāizmanto *Transferkurzarbeitergeld*, lai dotu iespēju pārejas uzņēmumam palīdzēt darba ņēmējiem vairāk nekā parastos apstākļos, sniedzot individualizētākus un padziļinātākus pasākumus, nekā tas būtu iespējams bez EGF atbalsta; uzsver, ka Parlaments turpinās uzraudzīt to, lai EGF netiktu izmantots dalībvalsts vai uzņēmuma pienākumu aizstāšanai;

16. aicina Komisiju ieviest konsekventu pieeju attiecībā uz pieteikumiem, kas ietver pasākumu *Transferkurzarbeitergeld*, konsekventi nosakot to katrā pieteikumā un rūpīgi pārbaudot un nodrošinot apliecinājumu tam, ka par konkrēto pasākumu tiešām var saņemt EGF finansējumu, kā paredzēts EGF regulas 7. pantā, un ka tas nekādā veidā neaizstāj pasīvus sociālās aizsardzības pasākumus, un finansējuma dublēšanās risks ir izslēgts;

17. norāda, ka sociālie partneri vienojās par trīs pārejas uzņēmumu izveidi, lai īstenotu pasākumus atlaistajiem darbiniekiem, un tas atbilst Vācijā īstenotajai praksei; atzinīgi vērtē to, ka arī piegādes uzņēmumā (*Johnson Controls Objekt Bochum GmbHCo. KG*) atlaistie darbinieki varēs piedalīties pārejas uzņēmumu īstenotajos pasākumos;

18. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

19. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kas paredz turpmākas darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi;
20. norāda, ka informācija, kas sniegta par to individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kurus paredzēts finansēt no EGF, ietver ziņas arī par to, kā tie papildina struktūrfondu finansētās darbības; uzsver — Vācijas iestādes apstiprina, ka atbalsttiesīgās darbības netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievēroti spēkā esošie noteikumi un ka Savienības finansētus pakalpojumus nav iespējams sniegt divreiz;
21. atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu; norāda, ka jaunais grafiks nozīmē, ka visam būs jānotiek ātrāk, un tas var ietekmēt to, cik efektīvi tiks sniegti norādījumi par pieprasījumu sagatavošanu;
22. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
23. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
24. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS****par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Vācijas pieteikums EGF/2015/002 DE/*Adam Opel*)**

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/1871.)

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0334

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Beļģijas pieteikums EGF/2015/003 BE/Ford Genk

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2015/003 BE/Ford Genk) (COM(2015)0336 – C8-0250/2015 – 2015/2209(BUD))

(2017/C 349/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0336 – C8-0250/2015),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
  - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0272/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globāla finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, palielināt Savienības finansiālo ieguldījumu līdz 60 % no piedāvāto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt iniciatīvas savu uzņēmumu izveidei;
- D. tā kā Beļģija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2015/003 BE/*Ford Genk*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF saistībā ar 5 111 darbinieku atlaišanu, no kuriem 3 701 darbinieks tika atlaists uzņēmumā *Ford Genk*, kas darbojās NACE 2. red. 29. nodaļas ("Automobiļu, piekabju un puspiekabju ražošana")⁽¹⁾ nozarē, un 1 180 darbinieks tika atlaists 11 piegādes un pakārtotās ražošanas uzņēmumos, tā kā tiek lēsts, ka pasākumos varētu piedalīties 4 500 atlaistie darbinieki;
- E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrīt Komisijai, ka EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Beļģija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu EUR 6 268 564 apmērā (kopējais izmaksu apmērs ir EUR 10 447 607);
  2. norāda, ka Beļģijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2015. gada 24. martā un ka Komisija pieteikuma novērtējuma sagatavošanu pabeidza 2015. gada 14. jūlijā un paziņoja par to Parlamentam 2015. gada 1. septembrī; atzinīgi vērtē to, ka novērtēšana notikusi ātri — mazāk nekā piecu mēnešu laikā;
  3. norāda, ka vieglo automobiļu ražošanas apjomi ES 27 dalībvalstīs laikposmā no 2007. līdz 2012. gadam samazinājās par 14,6 % un ka tajā pašā laikposmā Ķīnas tirgus daļa vieglo automobiļu ražošanas nozarē pieauga vairāk nekā divas reizes; uzskata, ka šie notikumi ir tieši saistīti ar globalizācijas izraisītām lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos;
  4. atgādina, ka saistībā ar pirmo darbinieku atlaišanas vilni uzņēmumā *Ford Genk* 2013. gadā tika iesniegts pirmais EGF izmantošanas pieteikums⁽²⁾, kurš arī bija saistīts ar globalizāciju un pašlaik tiek īstenots, un ka šis otrais pieteikums attiecas uz *Ford Genk* rūpnīcas darbinieku atlaišanu, kas tika veikta 2014. gadā līdz pat objekta galīgajai slēgšanai 2014. gada decembrī;
  5. ņem vērā to, ka Beļģijas autobūves nozarē ražošanas apmērs ir samazinājies par 15,58 %, bet tajā pašā laikā pasaulē ražošanas apmēri ir pieauguši par 18,9 %;
  6. atgādina, ka uzņēmums *Ford Genk* ir bijis lielākais darba devējs Limburgas provincē; norāda, ka darbinieku atlaišana rada ievērojamu kaitējumu Limburgas ekonomikai, ņemot vērā, ka kopējais zaudēto darbvieta skaits sasniedza 8 000 (ieskaitot zaudētās netiešās darbvietas), darbu lielākoties zaudējot Savienības pilsoņiem vecumā no 30 līdz 54 gadiem, bezdarba līmenis pieauga līdz 1,8–2 procentu punktiem (reģiona bezdarba līmenis palielinājās par līdz pat 29,4 % no 6,8 % līdz 8,8 % līmeņa), IKP samazinājās par 2,6 % līdz 2,9 % un darba ražīgums, iespējams, samazināsies par 10,9 % sakarā ar to, ka autobūves nozarei darba ražīguma ziņā ir ļoti liela nozīme reģionā;
  7. norāda, ka līdz šim par NACE 2. red. 29. nodaļu ("Automobiļu, piekabju un puspiekabju ražošana") ir iesniegti 22 EGF pieteikumi, no kuriem 12 balstīti uz tirdzniecības globalizāciju un 10 — uz globālo finanšu un ekonomikas krīzi; tādēļ iesaka Komisijai veikt pētījumu par Āzijas un Dienvidamerikas tirgiem, lai ES ražotāji saņemtu sīkāku informāciju par jaunajām importa licencēšanas prasībām un par to, kā nodrošināt lielāku klātbūtni un labāk konkurēt šajos tirgos;
  8. atzinīgi vērtē to, ka Beļģijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2015. gada 1. janvāra — labu laiku pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1893/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.)

⁽²⁾ EGF/2013/012 BE/*Ford Genk* COM(2014)0532.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

9. norāda, ka Beļģija plāno īstenot trīs veidu pasākumus atlaistajiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas šis pieteikums: i) individuāla palīdzība darba meklēšanā, lietu pārvaldība un vispārīgas informācijas pakalpojumi, ii) apmācība un pārkvalifikācija, kā arī iii) pabalsti un stimuli;
10. atzinīgi vērtē to, ka atlaistie darbinieki varēs izmantot plašu ierosināto pasākumu klāstu, kurā tiks ietverta virkne darbību saistībā ar individuālu palīdzību darba meklēšanā, lietu pārvaldību un vispārējiem informācijas pakalpojumiem, kā arī ar apmācību un pārkvalifikāciju, ko cita starpā sniegs bijušais darba devējs;
11. norāda, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir sagatavots, apspriežoties ar paredzētajiem atbalsta saņēmējiem, to pārstāvjiem, sociālajiem partneriem, vietējām, reģionālajām un valsts publiskajām nodarbinātības iestādēm un mācību iestādēm, kā arī uzņēmumu;
12. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
13. uzsver to, ka ar profesionālās izglītības pasākumiem būtu jācenšas uzlabot darba ņēmēju nodarbinātības iespējas un šie pasākumi būtu jāpielāgo darba tirgus faktiskajam pieprasījumam; vienlaikus norāda uz to, ka, īstenojot apmācības un pārkvalifikācijas pasākumus, būtu jāatzīst īpašās prasmes un kompetences, ko atlaistie darbinieki ieguvuši autobūves nozarē un tās piegādes sektoros, un šie pasākumi būtu jāveido, pamatojoties uz minētajām prasmēm un kompetencēm;
14. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kas paredz turpmākas darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi;
15. norāda, ka informācija, kas sniegta par to individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kurus paredzēts finansēt no EGF, ietver ziņas arī par to, kā tie papildina struktūrfondu finansētās darbības; uzsver — Beļģijas iestādes apstiprina, ka atbalsttiesīgās darbības netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievēroti spēkā esošie noteikumi un ka Savienības finansētus pakalpojumus nav iespējams sniegt divreiz;
16. atzinīgi vērtē to, ka iestādes plāno izmantot lielāko daļu no individualizētajiem pakalpojumiem pieejamā finansējuma un tikai 4,94 % (daudz mazāk nekā maksimāli atvēlētie 35 %) no saskaņotā kopuma kopējām izmaksām tiks atvēlēti pabalstiem un stimuliem;
17. atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu; norāda, ka jaunais grafiks nozīmē, ka visam būs jānotiek ātrāk, un tas var ietekmēt to, cik efektīvi tiks sniegti norādījumi par pieprasījumu sagatavošanu;
18. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
19. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
20. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS****par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Beļģijas pieteikums EGF/2015/003 BE/*Ford Genk*)**

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/1869.)

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

P8_TA(2015)0335

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Itālijas pieteikums EGF/2015/004 IT/Alitalia

Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Itālijas pieteikums EGF/2015/004 IT/Alitalia) (COM(2015)0397 – C8-0252/2015 – 2015/2212(BUD))

(2017/C 349/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0397 – C8-0252/2015),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
  - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0274/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globālā finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, noteikt Savienības finansiālo ieguldījumu 60 % apmērā no ierosināto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot arī pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt stimulus savu uzņēmumu izveidei;
- D. tā kā Itālija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2015/004 IT/*Alitalia*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF saistībā ar 1 249 darbinieku atlaišanu uzņēmumā *Gruppo Alitalia*, kas darbojas NACE 2. red. 51. nodaļas ("Gaisa transports")⁽¹⁾ nozarē Lacio reģionā, kurš ir *NUTS*⁽²⁾ 2. līmeņa reģions, un tā kā tiek lēsts, ka pasākumos piedalīsies 184 atlaistie darbinieki;
- E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrīt Komisijai, ka EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Itālija ir tiesīga saskaņā ar minēto regulu saņemt finansiālu ieguldījumu EUR 1 414 848 apmērā;
  2. norāda, ka Itālijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2015. gada 24. martā un ka Komisija pieteikuma novērtējuma sagatavošanu pabeidza 2015. gada 7. augustā un paziņoja par to Parlamentam 2015. gada 1. septembrī; atzinīgi vērtē to, ka novērtēšana notikusi ātri — mazāk nekā piecu mēnešu laikā;
  3. norāda, ka starptautisko gaisa pārvadājumu tirgū ir notikuši nopietni ekonomiski satricinājumi, jo īpaši Savienības tirgus daļas samazināšanās, un ir ievērojami palielinājies Persijas liča valstu un Turcijas aviosabiedrību pārvadāto pasažieru skaits, tam notiekot uz Eiropas aviosabiedrību, piemēram, *Alitalia*, rēķina;
  4. atgādina — kaut gan ekonomikas un finanšu krīze nodarbinātību Lacio reģionā ir ietekmējusi mazākā mērā nekā nodarbinātību valsts mērogā, ikviens bezdarba palielināšanās gadījums rada spiedienu uz *CIG*⁽³⁾ pabalstu sistēmu;
  5. norāda, ka līdz šim attiecībā uz NACE 2. red. 51. nodaļu ("Gaisa transports") ir iesniegts vēl viens EGF pieteikums⁽⁴⁾ un arī tā pamatā ir tirdzniecības globalizācija;
  6. atzinīgi vērtē Itālijas iestāžu ierosinātos pasākumus, kuri galvenokārt vērsti uz aktīviem darba meklējumiem un apmācību, tostarp sistēmu, kas paredzēta, lai no jauna iekļautu darba tirgū atlaistos darbiniekus vecumā virs 50 gadiem;
  7. atzinīgi vērtē to, ka Itālijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2015. gada 1. aprīļa — labu laiku pirms lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;
  8. norāda, ka EGF regulas 7. panta 4. punktā paredzētās darbības — sagatavošanās, pārvaldības, informācijas un publicitātes, kā arī kontroles un ziņošanas pasākumi — kopējās izmaksās veido salīdzinoši lielu procentuālo daļu (3,99 %);

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1893/2006, ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2012. gada 8. novembra Regula (ES) Nr. 1046/2012, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003 par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (*NUTS*) izveidi attiecībā uz jaunā reģionālā sadalījuma laikrindu nosūtīšanu (OV L 310, 9.11.2012., 34. lpp.).

⁽³⁾ *Cassa Integrazione Guadagno* (*CIG*) ir pabalsts, kas paredzēts, lai nodrošinātu noteiktu ienākumu līmeni darbiniekiem, kuriem apstākļi liedz pildīt savus darba pienākumus. *CIG* izmanto situācijās, kad uzņēmumu pārstrukturēšanas, reorganizācijas, korporatīvo krīžu un bankrota procedūru dēļ tiek ierobežota vai pārtraukta ražošana, radot nopietnas sekas vietējā darba tirgū. *CIG* ir instruments, kas ļauj uzņēmumiem neatlaist darbiniekus, jo dod tiem iespēju nesegt attiecīgajā brīdī nevajadzīga darbaspēka izmaksas, vienlaikus gaidot normālu ražošanas darbību atsākšanos. Tomēr *CIG* bieži vien ir *mobilitāte* aizsākums.

⁽⁴⁾ EGF/2013/014 FR *Air France* (COM(2014)0701).

Otrdiena, 2015, 6 oktobris

9. pauž nožēlu, ka ierosinātie pasākumi ir paredzēti tikai ļoti mazai daļai no visiem atlaistajiem darbiniekiem — 184 atbalsta saņēmējiem jeb 14,7 % no 1 249 personām, kuras būtu tiesīgas saņemt atbalstu;
10. atzinīgi vērtē to, ka individualizētos pakalpojumus ir paredzēts sniegt visiem 184 atbalsta saņēmējiem;
11. norāda, ka Itālija plāno īstenot piecu veidu pasākumus atlaistajiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas šis pieteikums: i) reģistrācija un prasmju novērtēšana, ii) atbalsts aktīviem darba meklējumiem, iii) apmācības, iv) mobilitātes izdevumu atmaksāšana un v) personu, kas vecākas par 50 gadiem, darbā pieņemšanas pabalsts;
12. norāda, ka pabalstos un stimulus ietilpst vienīgi mobilitātes izdevumu segšana un darbā pieņemšanas pabalstu izmaksa un tie nepārsniegs maksimālo atļauto summu, proti, 35 % no saskaņotā individualizēto pakalpojumu kopuma kopējām izmaksām, kā noteikts EGF regulā;
13. atzinīgi vērtē darbinieku, kuri vecāki par 50 gadiem, darbā pieņemšanas pabalstus; uzskata, ka veids, kā ir diferencēti pabalstu maksājumi, stimulēs attiecīgo darbinieku pieņemšanu darbā ar labākiem nosacījumiem;
14. norāda, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir sagatavots, apspriežoties ar sociālajiem partneriem, akreditētajām aģentūrām, kuras sniedz atbalstu darba meklētājiem, un darbiniekiem;
15. atzinīgi vērtē to, ka akreditētajām aģentūrām, kuras palīdz darbiniekiem aktīvi meklēt darbu, tiks maksāts, pamatojoties uz gūtajiem rezultātiem;
16. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam EGF atbalstīto individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kurā ir ņemtas vērā turpmākās darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi;
17. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēja profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
18. norāda, ka informācija, kas sniegta par to individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kurus paredzēts finansēt no EGF, ietver ziņas arī par to, kā tie papildina struktūrfondu finansētās darbības; uzsver — Itālijas iestādes apstiprina, ka atbalsttiesīgās darbības netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievēroti spēkā esošie noteikumi un ka Savienības finansētus pakalpojumus nav iespējams sniegt divreiz;
19. atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu; norāda, ka jaunais grafiks nozīmē, ka visam būs jānotiek ātrāk, un tas var ietekmēt to, cik efektīvi tiks sniegti norādījumi par pieprasījumu sagatavošanu;
20. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
21. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS****par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Itālijas pieteikums EGF/2015/004 IT/Alitalia)**

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/1870.)

Trešdiena, 2015, 7 oktobris

P8_TA(2015)0337

Protokols Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam par vispārējiem principiem Tunisijas līdzdalībai Savienības programmās ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisijas Republiku, no otras puses, par Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Tunisijas Republiku par vispārējiem principiem Tunisijas Republikas līdzdalībai Savienības programmās (16160/2014 – C8-0080/2015 – 2014/0118(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 349/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (16160/2014),
  - ņemot vērā projektu Protokolam Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisijas Republiku, no otras puses, par Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Tunisijas Republiku par vispārējiem principiem Tunisijas Republikas līdzdalībai Savienības programmās (16159/2014),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 212. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta un 218. panta 7. punktu (C8-0080/2015),
  - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A8-0254/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Tunisijas Republikas valdībai un parlamentam.

Trešdiena, 2015, 7 oktobris

P8_TA(2015)0338

Eiropas procedūra maza apmēra prasībām un Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (COM(2013)0794 – C7-0414/2013 – 2013/0403(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2017/C 349/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0794),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 81. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0414/2013),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 25. marta atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 29. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0140/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2013)0403

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 7. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, un Regulu (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/2421.)

⁽¹⁾ OV C 226, 16.7.2014., 43. lpp.

Trešdiena, 2015, 7 oktobris

P8_TA(2015)0339

Ierobežojumi attiecībā uz dažu piesārņojošu vielu emisiju gaisā ***I**Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošu vielu emisiju gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām (COM(2013)0919 – C7-0003/2014 – 2013/0442(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)**

(2017/C 349/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2013)0919),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0003/2014),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 10. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2014. gada 7. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 30. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0160/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2013)0442**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 7. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/... par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošu vielu emisiju gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām***(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2015/2193.)*⁽¹⁾ OV C 451, 16.12.2014., 134. lpp.⁽²⁾ OV C 415, 20.11.2014., 23. lpp.

Trešdiena, 2015, 7 oktobris

P8_TA(2015)0340

Lietošanai pārtikā paredzēti kazeīni un kazeināti ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kazeīniem un kazeinātiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, un Padomes Direktīvas 83/417/EEK atcelšanu (COM(2014)0174 – C7-0105/2014 – 2014/0096(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2017/C 349/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0174),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0105/2014),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 4. jūnija atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 24. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A8-0042/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0096

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 7. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/... par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kazeīniem un kazeinātiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, un Padomes Direktīvas 83/417/EEK atcelšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2015/2203.)

⁽¹⁾ OV C 424, 26.11.2014., 72. lpp.

Trešdiena, 2015, 7 oktobris

P8_TA(2015)0341

Savienības vispārējam budžetam piemērojami finanšu noteikumi ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 7. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (COM(2014)0358 – C8-0029/2014 – 2014/0180(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2017/C 349/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0358),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 322. pantu, kā arī Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0029/2014),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas atzinumu Nr. 1/2015 ⁽¹⁾
  - ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2014. gada 3. decembra vēstuli,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 30. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas un Budžeta kontroles komitejas atzinumus (A8-0049/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai un Eiropas Revīzijas palātai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0180

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 7. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) 2015/..., ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/1929.)

⁽¹⁾ OV C 52, 12.2.2015., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2015, 8 oktobris

P8_TA(2015)0346

Maksājumu pakalpojumi iekšējā tirgū ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2013/36/ES un 2009/110/EK un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (COM(2013)0547 – C7-0230/2013 – 2013/0264(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2017/C 349/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0547),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0230/2013),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 5. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 11. decembra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 4. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu un 61. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A7-0169/2014),
  - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 3. aprīļa sēdē pieņemtos grozījumus ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2014. gada 18. septembra lēmumu par 7. sasaukuma laikā neizskatītajiem jautājumiem,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas papildu ziņojumu (A8-0266/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2013)0264

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 8. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/... par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2015/2366.)

⁽¹⁾ OV C 224, 15.7.2014., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 170, 5.6.2014., 78. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0280.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

P8_TA(2015)0352

Izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuve Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus *

Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko nosaka dienu, kad stājas spēkā Lēmums 2008/633/TI par izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus (10506/2015 – C8-0193/2015 – 2015/0807(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2017/C 349/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (10506/2015),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, kas grozīts ar Amsterdamas līgumu, 39. panta 1. punktu un 36. protokola par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0193/2015),
  - ņemot vērā Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmumu 2008/633/TI par izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi Vīzu informācijas sistēmai (VIS) konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 18. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas Drošības programmu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0287/2015),
1. apstiprina Padomes projektu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV L 218, 13.8.2008., 129. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0269.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

P8_TA(2015)0353

Budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projekts — pašu resursi; Savienības ieguldījumu fondi ārējām darbībām; Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes birojs

Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2015. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projektu — pašu resursi, Savienības ieguldījumu fondi ārējām darbībām, Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes birojs (11695/2015 – C8-0278/2015 – 2015/2150(BUD))

(2017/C 349/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 41. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2015. finanšu gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2014. gada 17. decembrī⁽²⁾,
- ņemot vērā budžeta grozījumu Nr. 1/2015, ko galīgajā variantā pieņēma 2015. gada 28. aprīlī⁽³⁾,
- ņemot vērā budžeta grozījumus Nr. 2/2015, Nr. 3/2015, Nr. 4/2015 un Nr. 5/2015, kurus galīgajā variantā pieņēma 2015. gada 7. jūlijā⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 21. aprīļa Regulu (ES, Euratom) 2015/623, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, Euratom par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu⁽⁸⁾,
- ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projektu, ko Komisija pieņēma 2015. gada 15. jūlijā (COM(2015)0351),
- ņemot vērā nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projektu, ko Padome pieņēma 2015. gada 18. septembrī un tajā pašā dienā nosūtīja Eiropas Parlamentam (11695/2015 – C8-0278/2015),

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 69, 13.3.2015., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 190, 17.7.2015., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 261, 7.10.2015.

⁽⁵⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 103, 22.4.2015., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

- ņemot vērā Reglamenta 88. un 91. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0280/2015),
- A. tā kā budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projekts attiecas uz tradicionālo pašu resursu, PVN un NKI bāzu prognožu pārskatīšanu un attiecīgo Apvienotās Karalistes korekciju ieplānošanu budžetā, kā arī to finansēšanu, kas rada izmaiņas Savienības budžetā veicamo iemaksu sadalē starp dalībvalstīm;
- B. tā kā budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projekts attiecas arī uz diviem jauniem budžeta posteņiem, kuri paredzēti atbalsta izdevumiem Komisijas pārvaldītiem ieguldījumu fondiem politikas jomā "Attīstība un sadarbība" un "Paplašināšanās" un kuros abos iekļauts atgādinājums ar piezīmi (*p.m.*);
- C. tā kā budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projekts paredz arī izmaiņas Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes štatu sarakstā, taču tas nemaina kopējo štata vietu skaitu un neietekmē biroja budžetu,
1. pieņem zināšanai Komisijas iesniegto budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projektu un Padomes nostāju attiecībā uz to;
  2. norāda, ka salīdzinājumā ar sākotnējo 2015. gada budžetu tās valstu iemaksas, kuru pamatā ir NKI, var samazināt par EUR 2,26 miljardiem, jo ieņēmumi no tradicionālajiem pašu resursiem (t. i., muitas nodokļiem un cukura nozares nodevas) ir bijuši lielāki nekā plānots, proti, EUR 1 133,5 miljoni, un budžetā ar budžeta grozījumu Nr. 3/2015 ir iekļauts 2014. gada pārpalikums;
  3. uzskata, ka šis Savienības budžeta ieņēmumu puses tehniskais pielāgojums ir pamatoti balstīts uz jaunākajiem statistikas datiem un atbilst apstiprinātajam sadalījumam starp dalībvalstīm;
  4. norāda, ka neviens no budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projekta elementiem neietekmē 2015. gada budžeta izdevumu pusi un ka šī grozījuma vienīgā ietekme uz budžeta ieņēmumu pusi ir tā, ka starp dalībvalstīm tiek pārdalītas veicamās iemaksas;
  5. apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 6/2015 projektu;
  6. uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 6/2015 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  7. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un dalībvalstu parlamentiem.
-

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

P8_TA(2015)0354

Elastības instrumenta izmantošana steidzamiem budžeta pasākumiem saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par elastības instrumenta izmantošanu steidzamiem budžeta pasākumiem saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā, ievērojot 12. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2015)0486 – C8-0292/2015 – 2015/2253(BUD))

(2017/C 349/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0486 – C8-0292/2015),
  - ņemot vērā Eiropas Savienības 2015. finanšu gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2014. gada 17. decembrī ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā budžeta grozījumu Nr. 1/2015, ko galīgajā variantā pieņēma 2015. gada 28. aprīlī ⁽²⁾,
  - ņemot vērā budžeta grozījumus Nr. 2/2015, Nr. 3/2015, Nr. 4/2015 un Nr. 5/2015, kurus galīgajā variantā pieņēma 2015. gada 7. jūlijā ⁽³⁾,
  - ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu, ko Komisija pieņēma 2015. gada 30. septembrī (COM(2015)0485),
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (DFS regula) ⁽⁴⁾, un jo īpaši tās 11. pantu,
  - ņemot vērā Padomes 2015. gada 21. aprīļa Regulu (ES, Euratom) Nr. 2015/623, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽⁶⁾ un jo īpaši tā 12. punktu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0290/2015),
- A. tā kā, izvērtējot visas iespējas pārdalīt saistību apropriācijas 3. izdevumu kategorijā, tiek atzīts par nepieciešamu izmantot elastības instrumentu attiecībā uz saistību apropriācijām;
- B. tā kā Komisija ir ierosinājusi papildus DFS maksimālajiem apjomiem izmantot elastības instrumentu, lai 2015. finanšu gadā papildinātu Savienības vispārējā budžeta finanses par EUR 66,1 miljoniem saistību apropriācijās ar mērķi finansēt bēgļu un migrācijas krīzes pārvaldības pasākumus,

⁽¹⁾ OV L 69, 13.3.2015., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 190, 17.7.2015., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 261, 7.10.2015.

⁽⁴⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 103, 22.4.2015., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

1. norāda, ka 2015. gada maksimālie apjomi 3. izdevumu kategorijai nenodrošina pietiekamus līdzekļus, lai varētu finansēt svarīgas un steidzamas Savienības prioritātes;
2. tādēļ atbalsta elastības instrumenta izmantošanu EUR 66,1 miljonu apmērā saistību apropriācijās;
3. atbalsta arī ierosinājumu piešķirt attiecīgas maksājumu apropriācijas EUR 52,9 miljonu apmērā 2016. gadā un EUR 13,2 miljonu apmērā 2017. gadā;
4. atkārtoti norāda, ka DFS regulas 11. pantā paredzētā elastības instrumenta izmantošana vēlreiz pierāda, cik būtiski ir Savienības budžetā nodrošināt lielāku elastīgumu;
5. atkārtoti norāda uz savu jau sen iepriekš pausto nostāju, ka, neskarot iespēju maksājumu apropriācijas caur elastības instrumentu izmantot konkrētām budžeta pozīcijām bez iepriekšējas saistību apropriāciju noteikšanas, maksājumi, kas izriet no saistībām, kas iepriekš uzņemtas, izmantojot elastības instrumentu, var tikt iegrāmatoti tikai papildus maksimālajam apjomam;
6. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
7. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un tās pielikumu Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par elastības instrumenta izmantošanu steidzamiem budžeta pasākumiem saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/2248.)

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

P8_TA(2015)0355

2015. gada vispārējā budžeta grozījuma Nr. 7 projekts: bēgļu krīzes pārvaldība — steidzami budžeta pasākumi saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2015. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu “Bēgļu krīzes pārvaldība: steidzami budžeta pasākumi saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā” (12511/2015 – C8-0297/2015 – 2015/2252(BUD))

(2017/C 349/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 41. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2015. finanšu gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2014. gada 17. decembrī⁽²⁾,
- ņemot vērā budžeta grozījumu Nr. 1/2015, ko galīgajā variantā pieņēma 2015. gada 28. aprīlī⁽³⁾,
- ņemot vērā budžeta grozījumus Nr. 2/2015, Nr. 3/2015, Nr. 4/2015 un Nr. 5/2015, kurus galīgajā variantā pieņēma 2015. gada 7. jūlijā⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 21. aprīļa Regulu (ES, Euratom) Nr. 2015/623, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembrī pieņemto Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, Euratom par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu⁽⁸⁾,
- ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu, ko Komisija pieņēma 2015. gada 30. septembrī (COM(2015)0485),
- ņemot vērā Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu, ko tā pieņēma 2015. gada 8. oktobrī un tajā pašā dienā nosūtīja Eiropas Parlamentam (12511/2015 – C8-0297/2015),

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 69, 13.3.2015., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 190, 17.7.2015., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 261, 7.10.2015.

⁽⁵⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 103, 22.4.2015., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

- ņemot vērā Komisija 2015. gada 23. septembra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei “Bēgļu krīzes pārvaldība: tūlītēji operatīvie, budžeta un juridiskie pasākumi saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā” (COM(2015)0490),
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Reglamenta 88. un 91. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0289/2015),
- A. tā kā budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projekta mērķis ir palielināt Savienības resursus, lai risinātu pašreizējo bēgļu un migrācijas krīzi, pievēršoties nepietiekamā finansējuma jautājumam 3. un 4. uzdevumu kategorijā;
- B. tā kā ar budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu tiek nodrošināta lielāka ārkārtas palīdzība, ko sniedz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (AMIF) un Iekšējās drošības fonda (ISF) ietvaros, kopsummā par EUR 100 miljoniem saistību apropriācijās, vienlaikus saglabājot nepieciešamos resursus, un vairāk līdzekļu arī pārējām AMIF finansētajām programmām;
- C. tā kā budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektā turklāt paredzētas kopā 120 jaunas amata vietas *Frontex*, Eiropas Patvēruma atbalsta birojā (EASO) un Eiropolā, kā arī palielinātas ar to saistītās apropriācijas, ar kurām sedz līdz gada beigām izmaksājamās algas, par EUR 1,3 miljoniem saistību un maksājumu apropriācijās;
- D. tā kā budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektā arī ir paredzēts papildu finansējums Eiropas Kaimiņattiecību instrumentam kopsummā par EUR 300 miljoniem;
- E. tā kā ar budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu vēl par EUR 55,7 miljoniem tiek palielinātas maksājumu apropriācijas humānājai palīdzībai, pārdalot līdzekļus;
- F. tā kā kopā ar budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu ir iesniegts arī priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par elastības instrumenta izmantošanu steidzamiem budžeta pasākumiem saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā (COM(2015)0486), kas paredz EUR 66,1 miljonu saistību apropriācijās;
- G. tā kā laikā, kad tika pieņemta pašreizējā daudzgadu finanšu shēma 2014.–2020. gadam, nebija iespējams paredzēt bēgļu un migrantu skaita pieaugumu, ko nevar uzskatīt par pārejošu parādību, līdz ar to ir vajadzīgi ilgtermiņa risinājumi, kas ir jāņem vērā turpmākajās ikgadējās budžeta procedūrās un daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanā,
1. ņem vērā Komisijas iesniegto budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu un attiecīgo Padomes nostāju;
  2. atzinīgi vērtē Komisijas ātro reakciju uz pašreizējo bēgļu krīzi; atkārto, ka Eiropas Parlaments ir gatavs savlaicīgi pildīt savus budžeta lēmējstādes pienākumus; norāda, ka ierosinātie pasākumi ir jāsteno kopā ar iniciatīvām, kas paredz risināt migrācijas un bēgļu krīzes pamatcēloņus;
  3. pauz pārliecību, ka Savienībai ir jādara vairāk, lai risinātu pašreizējo migrācijas un bēgļu krīzi, palīdzētu stabilizēt migrantu un bēgļu izcelsmes valstis un palīdzētu tranzīta valstīm, jo ir skaidrs, ka ar ierosinātajiem pasākumiem vien būs par maz, ņemot vērā to, cik liels skaits cilvēku meklē patvērumu Savienībā; aicina Komisiju iesniegt ilgtermiņa finanšu plānu migrācijas un bēgļu krīzes risināšanai, tostarp meklēšanas un glābšanas operācijām, un attiecīgi ierosināt pārskatīt daudzgadu finanšu shēmu;
  4. atzinīgi vērtē visu iestāžu gatavību palielināt ar migrāciju un patvērumu saistītās budžeta apropriācijas, ņemot vērā skaidro un steidzamo nepieciešamību, kā arī finansējumu ārpolitikas instrumentiem, lai palīdzētu risināt migrācijas un bēgļu krīzes pamatcēloņus;

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

5. atzinīgi vērtē 2015. gada 23. septembrī notikušajā neformālajā Eiropadomes sanāksmē pausto dalībvalstu apņemšanos mobilizēt EUR 1 miljardu, lai risinātu migrantu un bēgļu humanitāro situāciju; aicina dalībvalstis pagarināt un palielināt šo saistību termiņu un apjomu, lai vajadzīgo finansējumu nodrošinātu arī turpmākajos gados;
6. atgādina, ka šis jautājums vispirms būtu jārisina 2016. gada budžetā, un aicina Padomi samierināšanas procedūrā savas apņemšanās pārvērst atbilstīgā finansējumā;
7. tādēļ mudina Padomi jau no sākuma vienoties par pienācīgu 2016. gada budžetu, tostarp attiecībā uz 3. un 4. izdevumu kategoriju, kas paredzēs pietiekamas apropriācijas pašreizējās migrācijas un bēgļu krīzes risināšanai;
8. atgādina Komisijai un Padomei par nesen panākto vienošanos attiecībā uz maksājumu plānu nolūkā atgriezt ES budžetu uz ilgtspējīga ceļa; norāda, ka Komisija neierosināja papildu maksājumu apropriācijas 2015. gada budžetā, bet tā vietā pārdalīja jau esošos resursus; uzsver, ka tas var palielināt spiedienu uz 2016. gada maksājumu apropriācijām, ar kurām var nepietikt, lai nodrošinātu visās budžeta kategorijās iekļauto finanšu programmu faktiskās vajadzības;
9. tādēļ cer, ka Komisija grozījumu vēstulē Nr. 2/2016 ierosinās pienācīgi palielināt maksājumu apropriācijas atbilstīgi uzņemtajām saistībām;
10. uzsver, ka gadījumā, ja kārtējā gada laikā būs nepieciešams papildu finansējums, lai risinātu migrācijas un bēgļu krīzi, Parlaments būs gatavs atbalstīt turpmāku elastības pasākumu mobilizāciju, kas paredzēts daudzgadu finanšu shēmā;
11. atzinīgi vērtē papildu 120 amata vietu izveidi aģentūru štatu sarakstā un sagaida, ka šis lēmums ietekmēs arī 2016. gada un turpmāko gadu budžetu; mudina Komisiju sniegt atjauninātu un konsolidētu informāciju par aģentūru vajadzībām pirms budžeta samierināšanas procedūras norises; aicina Komisiju ierosināt vidēja termiņa un ilgtermiņa stratēģiju tieslietu un iekšlietu aģentūru darbībai: mērķus, misijas, koordināciju, "karsto punktu" izveidi un finanšu resursus;
12. uzskata, ka EASO būtu jāpiešķir vairāk par Komisijas priekšlikumā paredzētajām amata vietām, jo tam ir jāpilda galvenie uzdevumi Eiropas kopējās patvēruma politikas īstenošanā, piemēram, jāpalīdz patvēruma pieteikumu apstrādē un pārvietošanas pasākumos;
13. ņemot vērā situācijas steidzamību, apstiprina gatavību pēc iespējas ātrāk pieņemt Komisijas iesniegto budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu; norāda, ka situācijas steidzamības dēļ Parlamentam bija ierobežots laiks, lai izstrādātu nostāju par šo budžeta grozījumu;
14. apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 7/2015 projektu;
15. uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 7/2015 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
16. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un dalībvalstu parlamentiem.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

P8_TA(2015)0357

Elastības instrumenta izmantošana steidzamiem budžeta pasākumiem saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra lēmums par priekšlikumu Eiropas Stratēģisko investīciju fonda rīkotājdirektora iecelšanai amatā (C8-0304/2015 – 2015/0901(NLE))****(Apstiprināšana)**

(2017/C 349/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) Valdes 2015. gada 2. oktobra priekšlikumu par tā rīkotājdirektora iecelšanu amatā (C8-0304/2015),
  - ņemot vērā 7. panta 6. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. jūnija Regulā (ES) 2015/1017 par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 — Eiropas Stratēģisko investīciju fonds ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamentu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas kopīgās sanāksmes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas un Ekonomikas un monetāro lietu komitejas ziņojumu (A8-0292/2015),
- A. tā kā Regulas (ES) 2015/1017 7. panta 6. punktā ir paredzēts, ka Eiropas Investīciju banka (EIB) ieceļ amatā ESIF rīkotājdirektoru un rīkotājdirektora vietnieku pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma saņemšanas, ievērojot atklātu un pārredzamu atlases procesu saskaņā ar EIB procedūrām, pienācīgi un savlaicīgi informējot Eiropas Parlamentu visos atlases procesa posmos;
- B. tā kā 2015. gada 2. oktobrī ESIF Valde pieņēma priekšlikumu par ESIF rīkotājdirektora un viņa vietnieka iecelšanu amatā un nosūtīja šo priekšlikumu Eiropas Parlamentam;
- C. tā kā 2015. gada 13. oktobrī Budžeta komiteja un Ekonomikas un monetārā komiteja rīkoja ESIF rīkotājdirektora amatam izvirzītā kandidāta *Wilhelm Molterer* uzklaušīšanu, kuras sākumā viņš sniedza paziņojumu un pēc tam atbildēja uz komiteju locekļu jautājumiem,
1. apstiprina *Wilhelm Molterer* iecelšanu ESIF rīkotājdirektora amatā;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Investīciju bankai un dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁾ OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.

Trešdiena, 2015, 14 oktobris

P8_TA(2015)0358

ESIF rīkotājdirektora vietnieka iecelšana amatā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 14. oktobra lēmums par priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fonda rīkotājdirektora vietnieka iecelšanu amatā (C8-0305/2015 – 2015/0902(NLE))

(Apstiprināšana)

(2017/C 349/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) Valdes 2015. gada 2. oktobra priekšlikumu par tā rīkotājdirektora vietnieka iecelšanu amatā (C8-0305/2015),
  - ņemot vērā 7. panta 6. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. jūnija Regulā (ES) 2015/1017 par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 — Eiropas Stratēģisko investīciju fonds ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamentu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas kopīgās sanāksmes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas un Ekonomikas un monetāro lietu komitejas ziņojumu (A8-0293/2015),
- A. tā kā Regulas (ES) 2015/1017 7. panta 6. punktā ir paredzēts, ka Eiropas Investīciju banka (EIB) ieceļ amatā ESIF rīkotājdirektoru un rīkotājdirektora vietnieku pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma saņemšanas, ievērojot atklātu un pārredzamu atlases procesu saskaņā ar EIB procedūrām, pienācīgi un savlaicīgi informējot Eiropas Parlamentu visos atlases procesa posmos;
- B. tā kā 2015. gada 2. oktobrī ESIF Valde pieņēma priekšlikumu par ESIF rīkotājdirektora un viņa vietnieka iecelšanu amatā un nosūtīja šo priekšlikumu Eiropas Parlamentam;
- C. tā kā 2015. gada 13. oktobrī Budžeta komiteja un Ekonomikas un monetārā komiteja rīkoja ESIF rīkotājdirektora vietnieka amatam izvirzītās kandidātes *Iliyana Tsanova* uzklaušīšanu, kuras sākumā viņa sniedza paziņojumu un pēc tam atbildēja uz komiteju locekļu jautājumiem,
1. apstiprina *Iliyana Tsanova* iecelšanu ESIF rīkotājdirektora vietnieka amatā;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Investīciju bankai un dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁾ OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV